

Официален вестник

С 223

на Европейския съюз

Година 51

Издание на български език

Информация и известия

30 август 2008 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV	Информация	
	ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ И ОРГАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ	
	Съд на Европейските общности	
2008/С 223/01	Последна публикация на Съда в Официален вестник на Европейския съюз ОВ С 209, 15.8.2008 г.	1
V	Обявления	
	СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ	
	Съд на Европейските общности	
2008/С 223/02	Дело С-51/05 Р: Решение на Съда (четвърти състав) от 17 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl, Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari (Обжалване — Обща организация на пазара на виното — Помощи за дестилация — Иск за обезщетение — Извъндоговорна отговорност на Общността — Давностен срок — Начален момент)	2
2008/С 223/03	Дело С-371/05: Решение на Съда (втори състав) от 17 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Италия (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 92/50/ЕИО — Член 11 и член 15, параграф 2 — Обществени поръчки за услуги — Възлагане на поръчки за услуги в областта на информатиката на община Mantoue (Италия) — Директно възлагане без предварително публикувано обявление за обществена поръчка)	3

2008/C 223/04	Дело C-389/05: Решение на Съда (четвърти състав) от 17 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Френска република (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Членове 43 ЕО и 49 ЕО — Свобода на установяване и свободно предоставяне на услуги — Ветеринарно-санитарни изисквания — Център за изкуствено осеменяване на животни от рода на едрия рогат добитък — Национална правна уредба, с която на одобрени центрове се признава изключителното право да предоставят услугата по изкуствено осеменяване на животни от рода на едрия рогат добитък, на определена територия, и издаването на свидетелство за осеменител се поставя в зависимост от сключването на споразумение с един от тези центрове)	3
2008/C 223/05	Дело C-132/06: Решение на Съда (голям състав) от 17 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Член 10 ЕО — Шеста директива за ДДС — Задължения при вътрешната система — Контрол на облагаемите сделки — Амнистия)	4
2008/C 223/06	Дело C-206/06: Решение на Съда (трети състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Groningen — Pays-Bas) — Essent Netwerk Noord BV, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Aluminium Delfzijl BV/Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Saranne BV (Вътрешен пазар на електроенергията — Национална уредба, позволяваща събирането на надбавка върху цената на преноса на електроенергия в полза на законово определено дружество, длъжно да заплати трудно възстановимите разходи — Такси с равностоен на мито ефект — Дискриминационно вътрешно данъчно облагане — Помощи, предоставяни от държавите-членки)	4
2008/C 223/07	Дело C-207/06: Решение на Съда (трети състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Unabhängiger Finanzsenat Salzburg — Aigen — Австрия) — Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport/Zollamt Salzburg, Erstattungen (Регламент (ЕО) № 615/98 — Възстановявания при износ — Хуманно отношение към живите животни от породата на говедата по време на транспорт — Директива 91/628/ЕИО — Приложимост на правилата, свързани със защитата на животните по време на транспорт — Правила, свързани с времето за пътуване и с периодите на почивка, както и с морския транспорт на говедата с местоназначение до точка, разположена извън Общността — Хранене и поене на животните по време на пътуването)	5
2008/C 223/08	Дело C-303/06: Решение на Съда (голям състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Employment Tribunal — Обединено кралство) — S. Coleman/Attridge Law, Steve Law (Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Членове 1, 2, параграфи 1, 2, буква а) и 3, както и член 3, параграф 1, буква в) — Пряка дискриминация, основана на увреждане — Тормоз, свързан с увреждане — Уволнение на служител без увреждания, но чието дете е с увреждания — Включване — Тежест на доказване)	6
2008/C 223/09	Дело C-347/06: Решение на Съда (втори състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Италия) — ASM Brescia SpA/Comune di Rodengo Saiano (Член 43 ЕО, член 49 ЕО и член 86 ЕО — Концесия за обществена услуга, свързана с разпределение на газ — Директива 2003/55 — Предсрочно прекратяване в края на преходен период — Принципи на защита на оправданите правни очаквания и на правната сигурност)	7
2008/C 223/10	Дело C-413/06 P: Решение на Съда (голям състав) от 10 юли 2008 г. — Bertelsmann AG, Sony Corporation of America/Комисия на Европейските общности, Independent Music Publishers and Labels Association (Impala, международно сдружение), Sony BMG Music Entertainment BV (Обжалване — Конкуренция — Контрол върху концентрациите между предприятия — Общо предприятие Sony BMG — Жалба срещу отмяна на решение на Комисията за обявяване на концентрация за съвместима с общия пазар — Съдебен контрол — Обхват — Изисквания за доказване — Роля на известието за нарушения — Засилване или създаване на съвместно господстващо положение — Мотивиране на решенията за разрешаване на концентрации — Използване на поверителна информация)	7

2008/C 223/11	Дело C-448/06: Решение на Съда (първи състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Köln — Германия) — <i>sp-Pharma Handels GmbH</i> /Федерална република Германия (Преюдициално запитване — Действителност на Регламент (ЕО) № 1873/2003 — Ветеринарно-медицински продукти — Регламент (ЕИО) № 2377/90 — Максимално допустими граници на остатъчни вещества от ветеринарномедицински продукти в храните от животински произход — Прогестерон — Ограничение на употребата — Директива 96/22/ЕО)	8
2008/C 223/12	Дело C-484/06: Решение на Съда (четвърти състав) от 10 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — <i>Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV/Staatssecretaris van Financiën</i> (Преюдициално запитване — Първа и шеста директиви ДДС — Принцип на данъчен неутралитет и принцип на пропорционалност — Правила относно закръглянето на размера на ДДС — Закръгляне надолу за всяка отделна стока)	9
2008/C 223/13	Дело C-488/06 P: Решение на Съда (втори състав) от 17 юли 2008 г. — <i>L & D SA</i> /Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), <i>Julius Sämann Ltd</i> (Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) и член 73 — Фигуративна марка „Aire Limpio“ — Фигуративна марка на Общността и национални и международни фигуративни марки, изобразяващи ела с различни наименования — Възражение на притежателя — Частичен отказ за регистрация — Извеждане на особености отличителен характер на по-ранната марка от доказателства, свързани с друга марка)	9
2008/C 223/14	Дело C-500/06: Решение на Съда (втори състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Giudice di pace di Genova — Италия) — <i>Corporación Dermoestética SA/To Me Group Advertising Media</i> (Членове 3, параграф 1, буква ж) ЕО, 4 ЕО, 10 ЕО, 43 ЕО, 49 ЕО, 81 ЕО, 86 ЕО и 98 ЕО — Национално законодателство, което забранява рекламата на медико-хирургично лечение в областта на естетичните услуги)	10
2008/C 223/15	Дело C-521/06 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 17 юли 2008 г. — <i>Athinaiki Techniki AE</i> /Комисия на Европейските общности, <i>Athens Resort Casino AE Symmetochon</i> (Обжалване — Държавни помощи — Помощ, предоставена от Република Гърция на консорциума Hyatt Regency — Оплакване — Решение за приключване на преписката относно оплакването — Регламент (ЕО) № 659/1999 — Членове 4, 13 и 20 — Понятие за акт, който може да бъде обжалван, по смисъла на член 230 ЕО)	10
2008/C 223/16	Дело C-33/07: Решение на Съда (първи състав) от 10 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Tribunal Dâmbovița — Румъния) — <i>Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București/Gheorghe Jira</i> (Гражданство на Съюза — Член 18 ЕО — Директива 2004/38/ЕО — Право на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки)	11
2008/C 223/17	Дело C-54/07: Решение на Съда (втори състав) от 10 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Arbeidshof te Brussel — Белгия) — <i>Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/Firma Feryn NV</i> (Директива 2000/43/ЕО — Дискриминационни критерии при подбора на персонал — Тежест на доказване — Санкции)	11
2008/C 223/18	Дело C-71/07 P: Решение на Съда (втори състав) от 17 юли 2008 г. — <i>Franco Campoli</i> /Комисия на Европейските общности, Съвет на Европейските общности (Обжалване — Длъжностни лица — Заплата — Пенсия — Прилагане на корекционен коефициент, изчислен в зависимост от средния жизнен стандарт в страната на пребиваване — Преходен режим, установен с регламента за изменение на Правилника за длъжностните лица — Възражение за незаконосъобразност)	12
2008/C 223/19	Дело C-94/07: Решение на Съда (пети състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Arbeitsgericht Bonn — Германия) — <i>Andrea Raccanelli/Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV</i> (Член 39 ЕО — Понятие за работник — Неправителствена организация за осъществяване на общественнополезна дейност — Стипендия на докторант — Трудов договор — Условия)	12

2008/C 223/20	Съединени дела C-152/07 — C-154/07: Решение на Съда (голям състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Arcor AG & Co. KG (C-152/07), Communication Services TELE2 GmbH (C-153/07), Firma 01051 Telekom GmbH (C-154/07)/Bundesrepublik Deutschland (Сектор на далекосъобщенията — Мрежи и услуги — Тарифно ребалансиране — Член 4в от Директива 90/388/ЕИО — Член 7, параграф 2 от Директива 97/33/ЕО — Член 12, параграф 7 от Директива 98/61/ЕО — Регулаторен орган — Непосредствено действие на директиви — Отношение с триъгълна конфигурация)	13
2008/C 223/21	Дело C-173/07: Решение на Съда (четвърти състав) от 10 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Frankfurt am Main — Германия) — Emirates Airlines Direktion für Deutschland/Diether Schenkel (Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Обезщетяване на пътниците при отмяна на полет — Приложно поле — Член 3, параграф 1, буква а) — Понятие за полет)	14
2008/C 223/22	Дело C-207/07: Решение на Съда (трети състав) от 17 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Членове 43 ЕО и 56 ЕО — Национално законодателство, което изисква предварително разрешение при придобиване на участия в предприятия, извършващи регламентирана дейност в енергийния сектор, и при придобиване на активи, необходими за упражняването на тази дейност)	14
2008/C 223/23	Дело C-226/07: Решение на Съда (трети състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — Flughafen Köln/Bonn GmbH/Hauptzollamt Köln (Директива 2003/96/ЕО — Правна рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията — Член 14, параграф 1, буква а) — Освобождаване от заплащане на данъци за енергийните продукти, използвани за производство на електроенергия — Възможност за данъчно облагане поради причини, свързани с опазването на околната среда — Пряко действие на освобождаването от заплащане на данъци)	15
2008/C 223/24	Дело C-307/07: Решение на Съда (шести състав) от 10 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 89/48/ЕИО — Признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години — Непризнаване на дипломите за достъп до професията на фармацевт по медицинска биология — Липса на транспониране)	15
2008/C 223/25	Дело C-311/07: Решение на Съда (осми състав) от 17 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Австрия (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 89/105/ЕИО — Включване на лекарствени продукти за употреба от човека в обхвата на националните системи за здравно осигуряване — Член 6, параграф 1 — Списък с обхванатите от националната система за здравно осигуряване лекарствени продукти, с който се установяват три различни от гледна точка на условията за възстановяване категории — Срок за приемане на решение относно заявление за включване на лекарствен продукт в категориите от този списък, които предоставят по-благоприятни условия за възстановяване)	16
2008/C 223/26	Дело C-426/07: Решение на Съда (първи състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku — Република Полша) — Dariusz Krawczyński/Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku (Вътрешни данъци — Данъци върху автомобилите — Акциз — Употребявани превозни средства — Внос)	16
2008/C 223/27	Дело C-510/07: Решение на Съда (пети състав) от 17 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Белгия (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 68/414/ЕИО — Член 1, параграф 1 — Задължение да се за поддържат постоянно минимални запаси от нефтопродукти — Нарушение)	17
2008/C 223/28	Дело C-543/07: Решение на Съда (осми състав) от 17 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Белгия (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 2002/73/ЕО — Равно третиране на мъжете и жените — Достъп до заетост — Професионално обучение и повишаване — Условия на труд — Липса на транспониране в определения срок)	18

2008/C 223/29	Дело C-66/08: Решение на Съда (голям състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Stuttgart — Германия) — Производство по дело във връзка с изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу Szymon Kozłowski (Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест и процедури за предаване между държавите-членки — Член 4, точка 6 — Случай, при който изпълнението на европейска заповед за арест може да бъде отказано — Тълкуване на понятията „пребиваващ“ и „се намира“ в изпълняващата държава-членка) 18	18
2008/C 223/30	Дело C-195/08 PPU: Решение на Съда (трети състав) от 11 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Република Литва) — Производство, образувано по инициатива на Inga Rinau (Съдебно сътрудничество по граждански дела — Компетентност на съдилищата и изпълнение на решения — Изпълнение по брачни дела и дела, свързани с родителска отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Искане да не се признае решение за връщане на неправомерно задържано в друга държава-членка дете — Спешно преюдициално производство) 19	19
2008/C 223/31	Дело C-214/08 P: Жалба, подадена на 22 май 2008 г. от Philippe Guigard срещу решението на Първоинстанционния съд (трети състав), постановено на 11 март 2008 г. по дело T-301/05, Guigard/Комисия 19	19
2008/C 223/32	Дело C-227/08: Преюдициално запитване, отправено от Audiencia Provincial de Salamanca (Испания) на 26 май 2008 г. — Eva Martín Martín/EDP Editores, S.L. и Juan Caballo Bueno 20	20
2008/C 223/33	Дело C-229/08: Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Германия) на 28 май 2008 г. — Colin Wolf/Stadt Frankfurt am Main 21	21
2008/C 223/34	Дело C-231/08 P: Жалба, подадена на 29 май 2008 г. от Massimo Giannini срещу решението на Първоинстанционния съд (трети състав) от 12 март 2008 г. по дело T-100/04 (Massimo Giannini/Комисия) 22	22
2008/C 223/35	Дело C-235/08: Преюдициално запитване, отправено от Landesgerichts Ried im Innkreis (Австрия) на 2 юни 2008 г. — Strafverfahren/Roland Langer 23	23
2008/C 223/36	Дело C-242/08: Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 4 юни 2008 г. — Swiss Re Germany Holding GmbH/Finanzamt München für Körperschaften 23	23
2008/C 223/37	Дело C-247/08: Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Köln (Германия) на 9 юни 2008 г. — Gaz de France — Berliner Investissement SA/Bundeszentralamt für Steuern 24	24
2008/C 223/38	Дело C-250/08: Иск, предявен на 10 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Белгия 25	25
2008/C 223/39	Дело C-253/08: Иск, предявен на 13 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република 25	25
2008/C 223/40	Дело C-255/08: Иск, предявен на 13 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Нидерландия 26	26
2008/C 223/41	Дело C-258/08: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden на 18 юни 2008 г. — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. и Ladbrokes International Ltd./Stichting de Nationale Sporttotalisator 26	26
2008/C 223/42	Дело C-268/08 P: Жалба, подадена на 24 юни 2008 г. от Christos Michail срещу решението на Първоинстанционния съд (първи състав), постановено на 16 април 2008 г. по дело T-486/04, Michail/Комисия 27	27

2008/C 223/43	Дело C-271/08: Иск, предявен на 24 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия 27	27
2008/C 223/44	Дело C-275/08: Иск, предявен на 24 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия 28	28
2008/C 223/45	Дело C-277/08: Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Social nº 23 de Madrid (Испания) на 26 юни 2008 г. — Francisco Vicente Pereda/Madrid Movilidad S.A. 29	29
2008/C 223/46	Дело C-278/08: Преюдициално запитване, отправено от Obersten Gerichtshofs (Австрия) на 26 юни 2008 г. — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH/Günter Guni und trekking.at Reisen GmbH 30	30
2008/C 223/47	Дело C-279/08 P: Жалба, подадена на 25 юни 2008 г. от Комисията на Европейските общности срещу Решение от 10 април 2008 г. на Първоинстанционния съд (пети разширен състав) по дело T-233/04, Кралство Нидерландия, подпомагано от Федерална република Германия/Комисия на Европейските общности 30	30
2008/C 223/48	Дело C-280/08 P: Жалба, подадена на 10 април 2008 г. от Deutsche Telekom AG срещу решението, постановено на 26 юли 2008 г. от Първоинстанционния съд (пети разширен състав) по дело T-271/03, Deutsche Telekom/Комисия 31	31
2008/C 223/49	Дело C-283/08: Иск, предявен на 27 юни 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Нидерландия 32	32
2008/C 223/50	Дело C-284/08: Иск, предявен на 27 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия 32	32
2008/C 223/51	Дело C-286/08: Иск, предявен на 30 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция 33	33
2008/C 223/52	Дело C-289/08: Иск, предявен на 1 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Велико херцогство Люксембург 33	33
2008/C 223/53	Дело C-293/08: Иск, предявен на 2 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Финландия 34	34
2008/C 223/54	Дело C-296/08: Преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Montpellier (Франция) на 3 юли 2008 г. — Ministère public/Ignacio Pédro Santesteban Goicoechea 34	34
2008/C 223/55	Дело C-297/08: Иск, предявен на 3 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република 35	35
2008/C 223/56	Дело C-298/08: Иск, предявен на 3 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Гръцка република 35	35
2008/C 223/57	Дело C-300/08 P: Жалба, подадена на 7 юли 2008 г. от Leche Celta, SL срещу Решение на Първоинстанционния съд (трети състав), постановено на 23 април 2008 г. по дело T-35/07, Leche Celta/SXВП 36	36
2008/C 223/58	Дело C-306/08: Иск, предявен на 9 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания 36	36

2008/C 223/59	Дело C-308/08: Иск, предявен на 10 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания	37
2008/C 223/60	Дело C-312/08: Иск, предявен на 14 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия	37
2008/C 223/61	Дело C-313/08: Иск, предявен на 14 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република	37
2008/C 223/62	Дело C-321/08: Иск, предявен на 15 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания	38
2008/C 223/63	Дело C-322/08: Иск, предявен на 15 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Швеция	38
2008/C 223/64	Дело C-326/08: Иск, предявен на 16 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия	38
2008/C 223/65	Дело C-334/08: Иск, предявен на 18 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Италия	39
2008/C 223/66	Дело C-332/07: Определение на председателя на Съда от 30 април 2008 г. (преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Josef Holzinger/Bundesministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur	39

Първоинстанционен съд на Европейските общности

2008/C 223/67	Съединени дела T-433/03, T-434/03, T-367/04 и T-244/05: Определение на Първоинстанционния съд от 26 юни 2008 г. — Gibtelecom/Комисия (Конкуренция — Далекосъобщения — Решения за оставяне без разглеждане на жалби на основание член 86 ЕО — Невземане на становище от страна на Комисията по жалби на основание член 86 ЕО — Жалби за отмяна — Искове за установяване на неправомерно бездействие — Отпадане на предмета на правния спор в хода на производството — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)	40
2008/C 223/68	Дело T-322/06: Определение на Първоинстанционния съд от 14 юли 2008 г. — Espinosa Labella и др./Комисия (Жалба за отмяна — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Решение 2006/613/ЕО — Списък на местообитанията със значение за Общността в средиземноморския биogeографски район — Обжалваем акт — Липса на пряко засягане — Недопустимост)	40
2008/C 223/69	Дело T-323/06: Определение на Първоинстанционния съд от 14 юли 2008 г. — Fresyga/Комисия (Жалба за отмяна — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Решение 2006/613/ЕО — Списък на обектите от значение за Общността в средиземноморския биogeографски район — Обжалваем акт — Липса на пряко засягане — Недопустимост)	41
2008/C 223/70	Дело T-345/06: Определение на Първоинстанционния съд от 14 юли 2008 г. — Complejo Agrícola/Комисия (Жалба за отмяна — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Решение 2006/613/ЕО — Списък на местообитанията със значение за Общността в средиземноморския биogeографски район — Обжалваем акт — Липса на пряко засягане — Недопустимост)	41

2008/C 223/71	Дело T-358/06: Определение на Първоинстанционния съд от 4 юли 2008 г. — <i>Wegenbouwmatschappij J. Heijmans</i> /Комисия (Жалба за отмяна — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Жалба, подадена от предприятие, посочено в мотивите на решение, което не му е съобщено — Липса на правен интерес — Недопустимост) 42	42
2008/C 223/72	Дело T-366/06: Определение на Първоинстанционния съд от 14 юли 2008 г. — <i>Calebus</i> /Комисия (Жалба за отмяна — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Решение 2006/613/ЕО — Списък на местообитанията със значение за Общността в средиземноморския биогеографски район — Обжалваем акт — Липса на пряко засягане — Недопустимост) 42	42
2008/C 223/73	Дело T-12/07: Определение на Първоинстанционния съд от 2 юли 2008 г. — <i>Polimeri Europa</i> /Комисия („Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество“) 43	43
2008/C 223/74	Дело T-30/07: Определение на Първоинстанционния съд от 27 юни 2008 г. — <i>Denka International</i> /Комисия (Жалба за отмяна — Директива 2006/92/ЕО — Максимални количества на остатъци за дихлорвос — Липса на лично засягане — Недопустимост) 43	43
2008/C 223/75	Съединени дела от T-354/07 до T-356/07: Определение на Първоинстанционния съд от 26 юни 2008 г. — <i>Pfizer/CXBП</i> — <i>Isdin</i> (FOTOPROTECTOR ISDIN) (Марка на Общността — Искане за обявяване на недействителност — Загуба на право — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество) 43	43
2008/C 223/76	Дело T-451/07: Определение на Първоинстанционния съд от 11 юли 2008 г. — <i>WellBiz/CXBП</i> — <i>Wild</i> (WELLBIZ) (Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество) 44	44
2008/C 223/77	Дело T-9/08: Определение на Първоинстанционния съд от 25 юни 2008 г. — <i>Volkswagen/CXBП</i> (Силует на автомобил с фарове) (Марка на Общността — Отказ за национална регистрация — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество) 44	44
2008/C 223/78	Дело T-208/08: Жалба, подадена на 4 юни 2008 г. — <i>Gosselin Word Wide Moving</i> /Комисия 45	45
2008/C 223/79	Дело T-221/08: Жалба, подадена на 6 юни 2008 г. — <i>Strack</i> /Комисия 45	45
2008/C 223/80	Дело T-222/08: Жалба, подадена на 9 юни 2008 г. — <i>Sanatur/CXBП</i> — <i>Sektkellerei Schloss Wachenheim</i> (life light) 46	46
2008/C 223/81	Дело T-223/08: Жалба, подадена на 12 юни 2008 г. — <i>Iranian Tobacco/CXBП</i> — <i>Булгартабак АД</i> (Bahman) 46	46
2008/C 223/82	Дело T-225/08: Жалба, подадена на 13 юни 2008 г. — <i>Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel/CXBП</i> — <i>Schwarzbräu</i> (ALASKA) 47	47
2008/C 223/83	Дело T-226/08: Жалба, подадена на 13 юни 2008 г. — <i>Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel/CXBП</i> — <i>Schwarzbräu</i> (Alaska) 47	47
2008/C 223/84	Дело T-230/08: Жалба, подадена на 17 юни 2008 г. — <i>Asenbaum Fine Arts/CXBП</i> (WIENER WERKSTÄTTE) 48	48
2008/C 223/85	Дело T-231/08: Жалба, подадена на 17 юни 2008 г. — <i>Asenbaum Fine Arts/CXBП</i> (WIENER WERKSTÄTTE) 49	49

2008/С 223/86	Дело Т-233/08: Жалба, подадена на 16 юни 2008 г. — MPDV Mikrolab/CXBП (ROI ANALYZER)	49
2008/С 223/87	Дело Т-236/08: Жалба, подадена на 16 юни 2008 г. — НРА/Комисия	49
2008/С 223/88	Дело Т-238/08: Иск, предявен на 19 юни 2008 г. — Комисия/Община Valbonne	50
2008/С 223/89	Дело Т-244/08: Жалба, подадена на 23 юни 2008 г. — Konsum Nord/Комисия	51
2008/С 223/90	Дело Т-245/08: Жалба, подадена на 20 юни 2008 г. — Iranian Tobacco/CXBП — Булгартабак АД (TIR 20 FILTER CIGARETTES)	51
2008/С 223/91	Дело Т-248/08 Р: Жалба, подадена на 23 юни 2008 г. от Frantisek Doktor срещу Решение, постановено на 16 април 2008 г. от Съда на публичната служба по дело F-73/07, Doktor/Съвет	52
2008/С 223/92	Дело Т-251/08: Жалба, подадена на 26 юни 2008 г. — Vion/CXBП (PASSION FOR BETTER FOOD)	52
2008/С 223/93	Дело Т-254/08: Иск, предявен на 26 юни 2008 г. — Associazione Giullemánidallajuve/Комисия	53
2008/С 223/94	Дело Т-257/08: Жалба, подадена на 30 юни 2008 г. — Biotronik/CXBП	53
2008/С 223/95	Дело Т-258/08: Жалба, подадена на 30 юни 2008 г. — Rath/CXBП — Portela & Ca. (DIACOR)	54
2008/С 223/96	Дело Т-260/08: Жалба, подадена на 3 юли 2008 г. — Indo Internacional/CXBП — Visual (VISUAL MAP)	54
2008/С 223/97	Дело Т-262/08: Жалба, подадена на 8 юли 2008 г. — Canon Communications/CXBП — Messe Düsseldorf (MEDTEC)	55
2008/С 223/98	Дело Т-263/08: Жалба, подадена на 7 юли 2008 г. — Becker Flugfunkwerk/CXBП — Harman Becker Automotive Systems (BECKER AVIONIC SYSTEMS)	55
2008/С 223/99	Дело Т-265/08: Жалба, подадена на 4 юли 2008 г. — Германия/Комисия	56
2008/С 223/100	Дело Т-274/08: Жалба, подадена на 11 юли 2008 г. — Италия/Комисия	57
2008/С 223/101	Дело Т-275/08: Жалба, подадена на 11 юли 2008 г. — Италия/Комисия	57
2008/С 223/102	Дело Т-492/04: Определение на Първоинстанционния съд от 10 юли 2008 г. — Jungbunzlauer и др./Комисия	58
2008/С 223/103	Дело Т-67/06: Определение на Първоинстанционния съд от 10 юли 2008 г. — Elini/CXBП — Rolex (Elini)	58
2008/С 223/104	Дело Т-237/07: Определение на Първоинстанционния съд от 9 юли 2008 г. — CityLine Hungary/Комисия	58
2008/С 223/105	Дело Т-87/08: Определение на Първоинстанционния съд от 16 юни 2008 г. — Кипър/Комисия	58
2008/С 223/106	Дело Т-88/08: Определение на Първоинстанционния съд от 16 юни 2008 г. — Кипър/Комисия	58

2008/C 223/107	Дело T-91/08: Определение на Първоинстанционния съд от 16 юни 2008 г. — Кипър/Комисия	58
2008/C 223/108	Дело T-92/08: Определение на Първоинстанционния съд от 16 юни 2008 г. — Кипър/Комисия	59
2008/C 223/109	Дело T-93/08: Определение на Първоинстанционния съд от 16 юни 2008 г. — Кипър/Комисия	59
2008/C 223/110	Дело T-119/08: Определение на Първоинстанционния съд от 16 юни 2008 г. — Кипър/Комисия	59
2008/C 223/111	Дело T-122/08: Определение на Първоинстанционния съд от 16 юни 2008 г. — Кипър/Комисия	59

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2008/C 223/112	Дело F-60/05: Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 21 февруари 2008 г. — Vande Velde/Комисия (Публична служба — Договорно нает служител — Просрочена жалба — Явно недопустима жалба)	60
2008/C 223/113	Дело F-63/05: Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 21 февруари 2008 г. — Arana de la Cal/Комисия (Публична служба — Договорно нает служител — Просрочена жалба — Явно недопустима жалба)	60
2008/C 223/114	Дело F-123/06: Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 5 юни 2008 г. — Timmer/Сметна палата (Публична служба — Длъжностни лица — Оценка — Срок за обжалване — Ново фактическо обстоятелство — Недопустимост)	61
2008/C 223/115	Дело F-78/07: Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 21 април 2008 г. — Boudova и др./Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Класиране в степен — Служители със спомагателни функции, назначени като длъжностни лица — Конкурси, публикувани преди влизането в сила на новия правилник — Увреждащ акт — Допустимост на жалбата)	61
2008/C 223/116	Дело F-108/07: Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 26 юни 2008 г. — Nijs/Сметна палата (Публична служба — Длъжностни лица — Член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд — Кратко изложение на правните основания в жалбата — Липса на предварителна жалба — Явна недопустимост)	61
2008/C 223/117	Дело F-136/07: Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 26 юни 2008 г. — Nijs/Сметна палата (Публична служба — Длъжностни лица — Предварителна жалба — Липса — Срок за обжалване — Закъснение — Явна недопустимост)	62
2008/C 223/118	Дело F-54/08: Жалба, подадена на 29 май 2008 г. — Bernard/Европол	62
2008/C 223/119	Дело F-59/08: Жалба, подадена на 30 юни 2008 г. — Klug/Европейска агенция по лекарствата	62
2008/C 223/120	Дело F-60/08: Жалба, подадена на 25 юни 2008 г. — Z/Комисия	63
2008/C 223/121	Дело F-62/05: Определение на Съда на публичната служба от 13 февруари 2008 г. — Ghem/Комисия	63
2008/C 223/122	Дело F-64/07: Определение на Съда на публичната служба от 2 април 2008 г. — S/Парламент	63
2008/C 223/123	Дело F-68/07: Определение на Съда на публичната служба от 6 март 2008 г. — Gering/Europol	63

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ И ОРГАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

(2008/С 223/01)

Последна публикация на Съда в *Официален вестник на Европейския съюз*

ОВ С 209, 15.8.2008 г.

Предишни публикации

ОВ С 197, 2.8.2008 г.

ОВ С 183, 19.7.2008 г.

ОВ С 171, 5.7.2008 г.

ОВ С 158, 21.6.2008 г.

ОВ С 142, 7.6.2008 г.

ОВ С 128, 24.5.2008 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Обявления)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Решение на Съда (четвърти състав) от 17 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl, Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari

(Дело C-51/05 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Обща организация на пазара на виното — Положи за дестилация — Иск за обезщетение — Извъндоговорна отговорност на Общността — Давностен срок — Начален момент)

(2008/C 223/02)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Комисия на Европейските общности (представители: C. Cattabriga и L. Visaggio)

Други страни в производството: Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl, Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari (представители: C. Dore и G. Dore, avvocati)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решение на Първоинстанционния съд (втори състав) от 23 ноември 2004 г. по дело Cantina sociale di Dolianova и др./Комисия (T-166/98), с което Първоинстанционният съд осъжда Комисията да поправи вредата, претърпяна от жалбоподателите вследствие на Решение № VI B-I-3 М 4/97PVP от 31 юли 1998 г. за отхвърляне на искането на жалбо-

подателите относно плащането на помощи за дестилация за лозарската 1982/1983 година

Диспозитив

- 1) Отменя Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 23 ноември 2004 г. по дело Cantina sociale di Dolianova и др./Комисия (T-166/98) в частта му, с която обявява за допустим иска за извъндоговорна отговорност, предявен от Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl и Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari, и осъжда Комисията да поправи претърпяната от тях вреда вследствие на обявяването на Distilleria Agricola Industriale de Terralba в несъстоятелност, поради липсата на механизъм, който да гарантира при режима, въведен от член 9 от Регламент (ЕИО) № 2499/82 на Комисията от 15 септември 1982 г. за установяване на правилата на превантивната дестилация за лозарската 1982/1983 година, че предвидената в този регламент помощ, предоставена от Общността, ще бъде изплатена на съответните производители.
- 2) Отхвърля иска по дело T-166/98.
- 3) Осъжда Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl и Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari да заплатят разноските, направени по настоящото съдебно производство и по производството пред Първоинстанционния съд на Европейските общности.

⁽¹⁾ ОВ С 82, 2.4.2005 г.

Решение на Съда (втори състав) от 17 юли 2008 г. —
Комисия на Европейските общности/Република Италия

(Дело C-371/05) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 92/50/ЕИО — Член 11 и член 15, параграф 2 — Обществени поръчки за услуги — Възлагане на поръчки за услуги в областта на информатиката на община Mantoue (Италия) — Директно възлагане без предварително публикувано обявление за обществена поръчка)

(2008/С 223/03)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: X. Lewis, C. Zadra, L. Visaggio и C. Cattabriga)

Ответник: Република Италия (представители: I.M. Braguglia, agent и G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на Член 11 и член 15, параграф 2 от Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 50) — Възлагане на поръчки за услуги в областта на информатиката на община Mantova — Директно възлагане без предварително публикувано обявление за обществена поръчка

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 10, 14.1.2006 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 17 юли 2008 г. —
Комисия на Европейските общности/Френска република

(Дело C-389/05) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Членове 43 ЕО и 49 ЕО — Свобода на установяване и свободно предоставяне на услуги — Ветеринарно-санитарни изисквания — Център за изкуствено осеменяване на животни от рода на едрия рогат добитък — Национална правна уредба, с която на одобрени центрове се признава изключителното право да предоставят услугата по изкуствено осеменяване на животни от рода на едрия рогат добитък, на определена територия, и издаването на свидетелство за осеменител се поставя в зависимост от сключването на споразумение с един от тези центрове)

(2008/С 223/04)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: A. Bordes и E. Traversa)

Ответник: Френска република (представители: G. de Bergues, A. Colomb и G. Le Bras)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на задължения по членове 43 ЕО и 49 ЕО — Упражняване на дейност, свързана с изкуствено осеменяване на животни от рода на едрия рогат добитък, запазена единствено за центрове за изкуствено осеменяване, на които е издадено разрешение във Франция

Диспозитив

- 1) Като запазва правото да се предоставя услугата по изкуствено осеменяване на животни от рода на едрия рогат добитък за одобрени центрове за изкуствено осеменяване, които разполагат с изключителни права за определен географски район както и за лицата, притежатели на свидетелство за осеменител, издаването на което е поставено в зависимост от сключването на договор с един от тези центрове, Френската република не е изпълнила задълженията си по членове 43 ЕО и 49 ЕО.
- 2) Осъжда Френската република да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 10, 14 януари 2006 г.

**Решение на Съда (голям състав) от 17 юли 2008 г.
— Комисия на Европейските общности/Италианска
република**

(Дело C-132/06) ⁽¹⁾

**(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Член
10 ЕО — Шеста директива за ДДС — Задължения при
вътрешната система — Контрол на облагаемите сделки
— Амнистия)**

(2008/C 223/05)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: E. Traversa и M. Afonso)

Ответник: Италианска република (представители: I. Braguglia, и G. De Bellis, avvocato dello Stato)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушаване на членове 2 и 22 от Директива 77/388/ЕИО: Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Задължения при вътрешната система — Национален закон, който предвижда отказ от правото на контрол върху облагаемите сделки осъществени през редица данъчни периоди

Диспозитив

1) Като е предвидила в членове 8 и 9 от Закон № 289 относно разпоредбите за формирането на годишния и многогодишния бюджет на държавата (Закон за бюджета за 2003 г.) (legge n° 289, disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2003)), общ и недиференциран отказ от проверка на облагаемите сделки, осъществени през редица облагаеми периоди, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2 и 22 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност, както и по член 10 ЕО

2) Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 108, 6.5.2006 г.

**Решение на Съда (трети състав) от 17 юли 2008 г.
(преюдициално запитване от Rechtbank Groningen — Pays-Bas) — Essent Netwerk Noord BV, Nederlands
Elektriciteit Administratiekantoor BV, Aluminium Delfzijl
BV/Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden,
Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV,
Saranne BV**

(Дело C-206/06) ⁽¹⁾

**(Вътрешен пазар на електроенергията — Национална
уредба, позволяваща събирането на надбавка върху
цената на преноса на електроенергия в полза на законово
определено дружество, длъжно да заплати трудно
възстановимите разходи — Такси с равностоен на мито
ефект — Дискриминационно вътрешно данъчно облагане
— Помощи, предоставяни от държавите-членки)**

(2008/C 223/06)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Rechtbank Groningen

Страни в главното производство

Ищец: Essent Netwerk Noord BV, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Aluminium Delfzijl BV

Ответник: Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, Saranne BV

Предмет

Преюдициално запитване — Rechtbank Groningen — Тълкуване на членове 25 ЕО, 87, параграф 1 ЕО и 90 ЕО — Национална уредба, въвеждаща увеличение на цената на електроенергията, дължима от установените в Нидерландия потребители, на оператора на мрежа през преходен период — Задължение за

последния да заплаща размера на увеличението на законово определено дружество на националните производители на електроенергия в компенсация на определена сума, представляваща размера на поетите от това дружество задължения и реализираните от него инвестиции преди либерализирането на пазара — Заплащане от това дружество на излишъка на компетентното министерство

Диспозитив

1. Член 25 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска законодателна мярка, съгласно която националните купувачи на електроенергия дължат надбавка върху цената, дължима на техния оператор на прежа, за произведените и внесените в държавата-членка количества електроенергия, които са били пренесени в полза на купувачите, когато тази надбавка трябва да бъде прехвърлена от споменатия оператор на дружество, определено за тази цел от законодателя, като се има предвид, че това дружество е общо дъщерно дружество на четири национални предприятия производители на електроенергия и по-рано е оператор на разходите на цялата произвеждана и внасяна електроенергия и че тази надбавка трябва да бъде изцяло предназначена за заплащането на несъответстващите на пазара разходи, за които това дружество е персонално отговорно, в резултат на което събраните от това дружество суми изцяло компенсират налога върху пренасяната национална електроенергия.

Същото е положението и когато националните предприятия производители на електроенергия са длъжни да поемат тези разходи и когато поради съществуващи споразумения, със заплащането на продажната цена за националната електроенергия, с изплащането на дивиденди на различни национални предприятия производители на електроенергия, чието дъщерно дружество е определеното дружество, или по какъвто и да било друг начин, предимството, осигурено с надбавката върху цената, е могло изцяло да бъде пренесено от определеното предприятие върху националните предприятия производители на електроенергия.

Член 90 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска същата законодателна мярка при обстоятелства, при които приходите от таксата върху пренасяната електроенергия са предназначени само частично за заплащането на несъответстващите на пазара разходи, тоест когато сумата, събирана от определеното дружество компенсира единствено част от налога върху пренасяната национална електроенергия.

- 2) Член 87 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че сумите, изплатени на определеното дружество на основание член 9 от Преходния закон за сектора на производство на електроенергия (*Übergangsgesetz Elektrizitätsproduktionssektor*) от 21 декември 2000 г., съставляват „държавна помощ“ по смисъла на тази разпоредба на Договора, доколкото представляват икономическо предимство, а не компенсация, представляваща насрещна престация за осъществени от определеното предприятие услуги с оглед на изпълнение на задължения за обществени услуги.

(¹) ОВ С 178, 29.7.2006 г.

Решение на Съда (трети състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от *Unabhängiger Finanzsenat Salzburg — Aigen — Австрия*) — *Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport/Zollamt Salzburg, Erstattungen*

(Дело C-207/06) (¹)

(Регламент (ЕО) № 615/98 — Възстановявания при износ — Хуманно отношение към живите животни от породата на говедата по време на транспорт — Директива 91/628/ЕИО — Приложимост на правилата, свързани със защитата на животните по време на транспорт — Правила, свързани с времето за пътуване и с периодите на почивка, както и с морския транспорт на говедата с местоназначение до точка, разположена извън Общността — Хранене и поене на животните по време на пътуването)

(2008/C 223/07)

Език на производството: немски

Преподаваща юрисдикция

Unabhängiger Finanzsenat Salzburg — Aigen

Страни в главното производство

Ищец: Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport

Ответник: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Предмет

Преюдициално запитване — Unabhängiger Finanzsenat (Австрия) — Тълкуване на член 1 от Регламент (ЕО) № 615/98 на Комисията от 18 март 1998 г. относно особени правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ, що се отнася до хуманното отношение към живите животни от породата на говедата по време на транспорт (ОВ L 82, стр. 19), както и на глава VII, точка 48, параграф 7, букви а) и б) от приложението към Директива 91/628/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 г. за защита на животните по време на транспорт и за изменение на Директиви 90/425/ЕИО и 91/496/ЕИО (ОВ L 340, стр. 17; Специално издание на български език 2007 г., глава 3, том 10, стр. 182) и на член 5, А, точка 2, буква г), ii), второ тире от тази директива — Приложимост на правилата за защита на животните, свързани с продължителността на пътуване и почивка при транспортирането на говеда по море с местоназначение до място, разположено извън Общността,

посредством превозно средство натоварено на плавателен съд, без да се разтоварват животните — Липса на отбелязване в маршрутният план на часовите, в които транспортираните животни са били действително хранени и поени по време на пътуването.

Диспозитив

- 1) Член 1 от Регламент (ЕО) № 615/98 на Комисията от 18 март 1998 г. относно особени правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ, що се отнася до хуманното отношение към живите животни от породата на говедата по време на транспорт не може да се тълкува в смисъл, че точка 48, точка 7, буква б) от приложението към Директива 91/628/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 г. за защита на животните по време на транспорт и за изменение на директиви 90/425/ЕИО и 91/496/ЕИО, изменена с Директива 95/29/ЕО на Съвета от 29 юни 1995 г. трябва да се прилага в случая на морски транспорт, свързващ дадена географска точка на Европейската общност и географска точка, разположена в трета страна, посредством превозни средства, натоварени на плавателните съдове без разтоварване на животните.
- 2) Точка 48, точка 7, буква а) от приложението към Директива 91/628, изменена от Директива 95/29, трябва да се тълкува в смисъл, че в случая на морски транспорт, свързващ дадена географска точка на Европейската общност и географска точка, разположена в трета страна, посредством превозни средства, натоварени на плавателните съдове без разтоварване на животните, продължителността на транспортирането не трябва да се взема предвид, ако животните са транспортирани съгласно условията, предвидени в точки 3 и 4 от същата точка 48, с изключение на продължителността на пътуването и на периодите на почивка. Ако случаят е такъв, нов период на транспортиране по суша може да започне веднага след разтоварването на превозното средство на пристанището в третата страна по местоназначение, съгласно точка 4, буква г) от посочената точка 48.
- 3) Маршрутен план, който съдържа предварително вписано на пишеща машина отбелязване, според което животните са хранени и поени „вечерта, сутринта, на обяд, вечерта, сутринта“ по време на морския транспорт, може да отговаря на изискванията на Директива 91/628, изменена от Директива 95/29, доколкото е установено, че тези действия в действителност са извършени. Ако компетентният орган приеме, предвид всички представени от износителя документи, че изискванията на посочената директива не са спазени, той следва да прецени дали това неспазване е имало отражение върху хуманното отношение към животните, дали такова неспазване може при необходимост да се поправи и дали то трябва да доведе до изгубването, намаляването или запазването на възстановяването при износ.

(¹) ОВ С 190, 12.8.2006 г.

Решение на Съда (голям състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Employment Tribunal — Обединено кралство) — S. Coleman/Attridge Law, Steve Law

(Дело C-303/06) (¹)

(Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Членове 1, 2, параграфи 1, 2, буква а) и 3, както и член 3, параграф 1, буква в) — Пряка дискриминация, основана на увреждане — Торлоз, свързан с увреждане — Уволнение на служител без увреждания, но чието дете е с увреждания — Включване — Тежест на доказване)

(2008/C 223/08)

Език на производството: английски

Препращаща юрисдикция

Employment Tribunal

Страни в главното производство

Ищец: S. Coleman

Ответник: Attridge Law, Steve Law

Предмет

Преюдициално запитване — Employment Tribunal — Тълкуване на членове 1, 2, параграфи 1, 2, буква а) и 3 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7) — Обхват на понятието за увреждане — Възможност същото да обхване лице, което е тясно свързано с лице с увреждания и поради това е станало обект на дискриминация — Служител, който сам отглежда дете с увреждания

Диспозитив

- 1) Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите и по-специално членове 1 и 2, параграфи 1 и 2, буква а) от нея трябва да се тълкуват в смисъл, че предвидената от тях забрана за пряка дискриминация не се ограничава единствено до самите лица с увреждания. Когато работодател третира служител без увреждания по-малко благоприятно отколкото е, бил е, или би бил третиран друг служител в сходно положение и е доказано, че неблагоприятното третиране, на което е жертва този служител, се основава на увреждане на негово дете, за което той полага грижите, от които то най-много се нуждае, подобно третиране противоречи на забраната за пряка дискриминация, съдържаща се в споменатия член 2, параграф 2, буква а).

2) Директива 2000/78 и по-специално членове 1 и 2, параграфи 1 и 3 от нея трябва да се тълкуват в смисъл, че предвидената от тях забрана за тортоз не се ограничава единствено до салите лица с увреждания. Когато е доказано, че нежеланото поведение, представляващо тортоз, на който е жертва служител без увреждания, е свързано с увреждане на негово дете, за което той полага грижите, от които то най-много се нуждае, подобно поведение противоречи на забраната за тортоз, съдържаща се в споменатия член 2, параграф 3.

(¹) ОВ C 237, 30.9.2006 г.

Решение на Съда (втори състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Италия) — ASM Brescia SpA/Comune di Rodengo Saiano

(Дело C-347/06) (¹)

(Член 43 ЕО, член 49 ЕО и член 86 ЕО — Концесия за обществена услуга, свързана с разпределение на газ — Директива 2003/55 — Предсрочно прекратяване в края на преходен период — Принципи на защита на оправданите правни очаквания и на правната сигурност)

(2008/C 223/09)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Страни в главното производство

Ищец: ASM Brescia SpA

Ответник: Comune di Rodengo Saiano

В присъствието на: Anigas — Associazione Nazionale Industriali del Gas

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Тълкуване на членове 43, 49 и 86, параграф 1 ЕО и на член 23, параграф 1 от Директива 2003/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 г. относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и отменяне на Директива 98/30/ЕО (ОВ L 176, стр. 57; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 80) — Автоматично удължаване на концесиите за управление на обществената услуга за разпределение на природен газ

Диспозитив

1) Директива 2003/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 г. относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и отменяне на Директива 98/30/ЕО допуска правна уредба на държава-членка, като разглежданата в главното производство, която, при определените в нея условия, предвижда удължаване на продължителността на преходния период, в края на който трябва да настъпи предсрочното прекратяване на концесия за разпределение на природен газ, като тази в главното производство. При тези обстоятелства е необходимо също да се приеме, че член 10 ЕО и принципът на пропорционалност допускат също такава правна уредба.

2) Член 43 ЕО, член 49 ЕО и член 86, параграф 1 ЕО допускат правна уредба на държава-членка като разглежданата в главното производство, която, при определените в нея условия, предвижда удължаване на продължителността на преходния период, в края на който трябва да настъпи предсрочното прекратяване на концесия за разпределение на природен газ, доколкото такова удължаване може да се счита като необходимо за съдоговорящите, за да прекратят договорните си отношения в приемливи условия, както от гледна точка изискванията на обществената услуга, така и от икономическа гледна точка.

(¹) ОВ C 281, 18.11.2006 г.

Решение на Съда (голям състав) от 10 юли 2008 г. — Bertelsmann AG, Sony Corporation of America/Комисия на Европейските общности, Independent Music Publishers and Labels Association (Impala, международно сдружение), Sony BMG Music Entertainment BV

(Дело C-413/06 P) (¹)

(Обжалване — Конкуренция — Контрол върху концентрациите между предприятия — Общо предприятие Sony BMG — Жалба срещу отмяна на решение на Комисията за обявяване на концентрация за съвместима с общия пазар — Съдебен контрол — Обхват — Изисквания за доказване — Роля на известието за нарушения — Засилване или създаване на съвместно господстващо положение — Мотивиране на решенията за разрешаване на концентрации — Използване на поверителна информация)

(2008/C 223/10)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Bertelsmann AG (представители: P. Chappatte и J. Boyce, Solicitors), Sony Corporation of America (представители: N. Levy, Barrister, R. Snelders, avocat, T. Graf, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Independent Music Publishers and Labels Association (Impala) (представители: S. Crosby, Solicitor и J. Golding, Solicitors, I. Wekstein-Steg, Advocate), Комисия на Европейските общности (представители: A. Whelan и K. Mojzesowicz), Sony BMG Music Entertainment BV (представители: N. Levy, Barrister, R. Snelders, avocat, T. Graf, Rechtsanwalt)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на Първоинстанционния съд (трети състав) от 13 юли 2006 г. по дело Impala/Комисия (T-464/04), с което Първоинстанционният съд отменя решението на Комисията от 19 юли 2004 г. относно обявяването за съвместима с общия пазар и с ЕИП на операцията по концентрация, целяща създаването на съвместно предприятие, което да обхваща дейностите на Sony и Bertelsmann в областта на звуконосителите (преписка COMP/M.3333 — Sony/BMG)

Диспозитив

- 1) Отменя Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 13 юли 2006 г. по дело Impala/Комисия (T-464/04).
- 2) Връща делото за разглеждане от Първоинстанционния съд на Европейските общности.
- 3) Съдът не се произнася по съдебните разходи.

(¹) ОВ С 326, 30.12.2006 г.

Решение на Съда (първи състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Köln — Германия) — *cr-Pharma Handels GmbH*/Федерална република Германия

(Дело C-448/06) (¹)

(Преюдициално запитване — Действителност на Регламент (ЕО) № 1873/2003 — Ветеринарномедицински продукти — Регламент (ЕИО) № 2377/90 — Максимално допустими граници на остатъчни вещества от ветеринарномедицински продукти в храните от животински произход — Прогестерон — Ограничение на употребата — Директива 96/22/ЕО)

(2008/C 223/11)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Verwaltungsgericht Köln

Страни в главното производство

Жалбоподател: *cr-Pharma Handels GmbH*

Ответник: Федерална република Германия

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgericht Köln — Действителност на Регламент (ЕО) № 1873/2003 на Комисията от 24 октомври 2003 г. за изменение на приложение II към Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета относно установяване на процедура на Общността за определяне на максимално допустимите граници на остатъчни вещества от ветеринарномедицински продукти в храните от животински произход (ОВ L 275, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 50, стр. 63), доколкото като ограничава условията за употребата на прогестерона като активна съставка на ветеринарномедицинските продукти до предписване само по вътрешновагинален път, той изключва възможността за предписване на тази субстанция чрез интрамускулно инжектиране — Наличие или не на компетентност на Комисията за това ограничаване, предвид член 1 буква а) и член 3 от Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета от 26 юни 1990 г. относно установяване на процедура на Общността за определяне на максимално допустимите граници на остатъчни вещества от ветеринарномедицински продукти в храните от животински произход (ОВ L 224, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 8, стр. 26), във връзка с член 4, точка 1 от Директива 96/22/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно забрана на употребата на определени субстанции с хормонално или тиреостатично действие и на бета-агонисти в животновъдството и за отмяна на Директиви 81/602/ЕИО, 88/146/ЕИО и 88/299/ЕИО (ОВ L 125, стр. 3, Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 18, стр. 242)

Диспозитив

При разглеждането на поставения въпрос не е установен нито един факт, който е от естество да засегне действителността на Регламент (ЕО) № 1873/2003 на Комисията от 24 октомври 2003 г. за изменение на приложение II към Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета относно установяване на процедура на Общността за определяне на максимално допустимите граници на остатъчни вещества от ветеринарномедицински продукти в храните от животински произход.

(¹) ОВ С 326, 30.12.2006 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 10 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV/ Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-484/06) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Първа и шеста директиви ДДС — Принцип на данъчен неутралитет и принцип на пропорционалност — Правила относно закръглянето на размера на ДДС — Закръгляне надолу за всяка отделна стока)

(2008/C 223/12)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Ищец: Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden — Тълкуване на член 11, А, параграф 1, буква а), на член 22, параграф 3, буква б), първо изречение и параграф 5 от Директива 77/388/ЕИО: Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) и на член 2, първа и втора алинея от Първа директива 67/227/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъка върху оборота (ОВ 1967, 71, стр. 1301) — Правила относно закръглянето на суми на данъка върху добавената стойност

Диспозитив

1. При липса на специална общностна правна уредба, държавите-членки определят правилата и методите на закръгляне на размера на данъка върху добавената стойност, като при това те трябва да зачитат принципите, на които се основава общата система на този данък и по-специално принципите на данъчен неутралитет и на пропорционалност.

2. Общностното право в актуалното му състояние не съдържа никакво конкретно задължение, според което държавите-членки трябва да разрешават на данъчно задължените лица да закръглят данъка върху добавената стойност за всяка отделна стока към по-ниския размер.

⁽¹⁾ ОВ C 20, 27.1.2007 г.

Решение на Съда (втори състав) от 17 юли 2008 г. — L & D SA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), Julius Sämann Ltd

(Дело C-488/06 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) и член 73 — Фигуративна марка „Aire Limpio“ — Фигуративна марка на Общността и национални и международни фигуративни марки, изобразяващи ела с различни напленования — Възражение на притежателя — Частичен отказ за регистрация — Извеждане на особенния отличителен характер на по-ранната марка от доказателства, свързани с друга марка)

(2008/C 223/13)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: L & D SA (представител: S. Miralles Miravet, abogado)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: J. García Murillo), Julius Sämann Ltd (представител: E. Armijo Chávarri, abogado)

Предмет

Жалба за отмяна на Решението на Първоинстанционния съд на Европейските общности (четвърти състав) от 7 септември 2006 г. по дело L & D/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), Julius Sämann Ltd (T-168/04), с което Първоинстанционният съд отхвърля жалбата за частична отмяна на решението на втори апелативен състав на СХВП от 15 март 2004 г. (преписка R 326/2003-2), относно производство по възражение между Julius Sämann Ltd и L & D SA

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда L & D SA да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 20, 27.1.2007 г.

Решение на Съда (втори състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Giudice di pace di Genova — Италия) — Corporación Dermoestética SA/To Me Group Advertising Media

(Дело C-500/06) (¹)

(Членове 3, параграф 1, буква ж) ЕО, 4 ЕО, 10 ЕО, 43 ЕО, 49 ЕО, 81 ЕО, 86 ЕО и 98 ЕО — Национално законодателство, което забранява рекламата на медицинско-хирургично лечение в областта на естетичните услуги)

(2008/С 223/14)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Giudice di pace di Genova

Страни в главното производство

Ищец: Corporación Dermoestética SA

Ответник: To Me Group Advertising Media

В присъствието на: Cliniche Futura Srl

Предмет

Преюдициално запитване — Giudice di pace di Genova — Тълкуване на членове 43, 49, 81, 86 и 98 ЕО — Съвместимост на национална разпоредба, която забранява рекламата по телевизионните канали с национално разпространение на медицинското и хирургичното лечение, провеждано в оправомощени частни клиники и ограничава разходите за реклами в размер на 5 % от дохода от предходната година

Диспозитив

Членове 43 ЕО и 49 ЕО, във връзка с членове 48 ЕО и 55 ЕО, трябва да се тълкуват в смисъл, че те не допускат законодателство като това в главното производство, което забранява рекламата на медицинското и хирургичното лечение, провеждано в частни медицински заведения, по телевизионните канали с национално разпространение, като същевременно

разрешава такава реклама, при определени условия, по телевизионните канали с местно разпространение.

(¹) ОВ С 42, 24.2.2007 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 17 юли 2008 г. — Athinaiki Techniki AE/Комисия на Европейските общности, Athens Resort Casino AE Symmetochon

(Дело C-521/06 P) (¹)

(Обжалване — Държавни помощи — Помощ, предоставена от Република Гърция на консорциума Hyatt Regency — Оплакване — Решение за приключване на преписката относно оплакването — Регламент (ЕО) № 659/1999 — Членове 4, 13 и 20 — Понятие за акт, който може да бъде обжалван, по смисъла на член 230 ЕО)

(2008/С 223/15)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Athinaiki Techniki AE (представител: S. A. Pappas, dikigoros)

Други страни в производството: Комисия на Европейските общности (представител: D. Triantafyllou), Athens Resort Casino AE Symmetochon (представители: F. Carlin, Barrister, N. Koro-giannakis, dikigoros)

Предмет

Жалба срещу определението на Първоинстанционния съд на Европейските общности (втори състав) от 26 септември 2006 г. по дело Athinaiki Techniki/Комисия (T-94/05), с което Първоинстанционният съд отхвърля като недопустима жалбата за отмяна на писмото на Комисията от 2 декември 2004 г., с което жалбоподателят е уведомен за приключване на преписката по оплакването му относно държавна помощ, за която същият твърди, че е предоставена от Република Гърция в рамките на възлагане на обществена поръчка — Понятие за акт, който може да бъде обжалван, по смисъла на член 230 ЕО

Диспозитив

- 1) Отменя определението на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 26 септември 2006 г. по дело Athinaiki Techniki/Комисия (T-94/05).
- 2) Отхвърля възражението за недопустимост, повдигнато от Комисията на Европейските общности пред Първоинстанционния съд на Европейските общности.

3) Връща делото на Първоинстанционния съд на Европейските общности за произнасяне по искането на Athinaiki Techniki AE за отмяна на решението на Комисията на Европейските общности от 2 юни 2004 г., с което е оставено без последствие оплакването му относно държавна помощ, която дружеството твърди, че е предоставена от Република Гърция на консорциума Hyatt Regency в рамките на обществена поръчка за прехвърляне на 49 % от капитала на казино Mont Parnès.

4) Съдът не се произнася по съдебните разноски.

(¹) ОВ С 42, 24.2.2007 г.

Решение на Съда (първи състав) от 10 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Tribunal Dâmbovița — Румъния) — Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București/Gheorghe Jipa

(Дело C-33/07) (¹)

(Гражданство на Съюза — Член 18 ЕО — Директива 2004/38/ЕО — Право на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки)

(2008/С 223/16)

Език на производството: румънски

Препращаща юрисдикция

Tribunal Dâmbovița

Страни в главното производство

Ищец: Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București

Ответник: Gheorghe Jipa

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal Dâmbovița — Тълкуване на член 18 ЕО и на член 27 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕО, 68/360/ЕО, 72/194/ЕО, 73/148/ЕО, 75/34/ЕО, 75/35/ЕО, 90/364/ЕО, 90/365/ЕО и 93/96/ЕО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56, и поправка, ОВ L 229, стр. 35).

Диспозитив

Член 18 ЕО и член 27 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните

семејства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕО, 68/360/ЕО, 72/194/ЕО, 73/148/ЕО, 75/34/ЕО, 75/35/ЕО, 90/364/ЕО, 90/365/ЕО и 93/96/ЕО допускат национална правна уредба, която позволява да се ограничи правото на гражданин на дадена държава-членка да пътува до територията на друга държава-членка, по-специално на основание че преди това е бил репатриран оттам, тъй като е бил „незаконно пребиваващ“, при условие че, от една страна, личното поведение на този гражданин представлява истинска, настояща и достатъчно сериозна заплаха, която засяга някои от основните интереси на обществото, а от друга страна, предвидената рестриктивна мярка може да гарантира осъществяването на преследваната с нея цел и не надхвърля необходимостта за нейното постигане. Препращащата юрисдикция следва да провери дали е такъв случаят по делото, с което е сезирана.

(¹) ОВ С 140, 23.6.2006 г.

Решение на Съда (втори състав) от 10 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Arbeidshof te Brussel — Белгия) — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/Firma Feryn NV

(Дело C-54/07) (¹)

(Директива 2000/43/ЕО — Дискриминационни критерии при подбора на персонал — Тежест на доказване — Санкции)

(2008/С 223/17)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Arbeidshof te Brussel

Страни в главното производство

Ищец: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Ответник: Firma Feryn NV

Предмет

Преюдициално запитване — Arbeidshof te Brussel — Тълкуване на член 2, параграф 2, буква а), член 8, параграф 1, и член 15 от Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 г. относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход (ОВ L 180, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 20, том 1, стр. 19) — Пряко дискриминационни критерии при подбора на персонал въз основа на расов признак или етнически произход — Тежест на доказване — Преценка и заключение на националния съд — Задължение или липса на такова за националния съд да разпорежи преустановяването на дискриминацията

Диспозитив

- 1) Фактът, че работодател заявява публично, че няма да наема на работа работници или служители с определен расов или етнически произход съставлява пряка дискриминация при наемането на работа по смисъла на член 2, параграф 2, буква а) от Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 г. относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход, тъй като такива изявления биха могли да разубедят сериозно някои кандидати да подадат своите кандидатури и следователно биха могли да представляват пречка за достъп на и до пазара на труда.
- 2) Публични изявления, с които работодател обявява, че в разлките на политиката си по наемане на работа няма да наема работници или служители с определен расов или етнически произход, са достатъчни, за да се презюмира по смисъла на член 8, параграф 1 от Директива 2000/43 съществуването на политика по наемане на работа с пряко дискриминационен характер. Следователно, задължение на този работодател е да докаже, че не е имало нарушение на принципа на равно третиране. Той може да го направи, като докаже, че действителната практика на предприятието при наемане на работа не съответства на тези изявления. Препращащата юрисдикция трябва да провери дали твърдяните факти са установени и да прецени дали доказателствата, приведени в подкрепа на твърденията на посочения работодател, според които той не е нарушил принципа на равно третиране, са достатъчни.
- 3) Член 15 от Директива 2000/43 изисква дори когато не може да бъде идентифицирана жертва, режимът на санкции, приложими при нарушаване на националните разпоредби, приети с оглед транспониране на тази директива, да бъде ефективен, пропорционален и възпиращ.

⁽¹⁾ ОВ С 82, 14.4.2007 г.

Решение на Съда (втори състав) от 17 юли 2008 г. — **Franco Campoli/Комисия на Европейските общности, Съвет на Европейските общности**

(Дело C-71/07 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Длъжностни лица — Заплата — Пенсия — Прилагане на корекционен коефициент, изчислен в зависимост от средния жизнен стандарт в страната на пребиваване — Преходен режим, установен с регламента за изменение на Правилника за длъжностните лица — Възражение за незаконосъобразност)

(2008/C 223/18)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Franco Campoli (представители: G. Vander-sanden, L. Levi и S. Rodrigues, avocats)

Други страни в производството: Комисия на Европейските общности (представители: V. Joris и D. Martin), Съвет на Европейските общности (представители: M. Arpio Santacruz и I. Sulce)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решението на Първоинстанционния съд (втори разширен състав) от 29 ноември 2006 г. Campoli/Commission (T-135/05), с което Първоинстанционния съд отхвърля като частично недопустима и частично необоснована жалбата за отмяна на извлеченията от пенсионните партии на жалбоподателя за месец май до месец юли 2004 г., доколкото в тях за първи път е приложен корекционен коефициент, изчислен незаконосъобразно в зависимост от средния жизнен стандарт в неговата страна на пребиваване, а не според жизнения стандарт в столицата на тази страна — Прилагане на влизането в сила на новия правилник за длъжностните лица към режима относно корекционните коефициенти — Преходен режим за длъжностните лица, пенсионирани преди 1 май 2004 г. — Метод за изчисляването на корекционни коефициенти и спазване на принципа на равно третиране — Задължение за мотивиране

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата и насрещната жалба.
- 2) Г-н Campoli, Комисията на Европейските общности и Съветът на Европейския съюз понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 117, 26.5.2007 г.

Решение на Съда (пети състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Arbeitsgericht Bonn — Германия) — **Andrea Raccanelli/Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV**

(Дело C-94/07) ⁽¹⁾

(Член 39 ЕО — Понятие за работник — Неправителствена организация за осъществяване на общественополезна дейност — Стипендия на докторант — Трудов договор — Условия)

(2008/C 223/19)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Arbeitsgericht Bonn

Страни в главното производство

Ищец: Andrea Raccanelli

Ответник: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Предмет

Преюдициално запитване — Arbeitsgericht Bonn — Тълкуване на член 7 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работници в Общността (ОВ L 257, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 11) — Качество „работник“ на кандидат за научната степен „доктор“, нает като стипендиант от установено в друга държава-членка частноправно сдружение с нестопанска цел, което предлага на по-голямата част от кандидатите за научната степен „доктор“, граждани на тази държава, възможността да сключат трудов договор — Необходимост да се предостави възможност за избор между стипендия и трудов договор на кандидатите за научната степен „доктор“, които са граждани на други държави-членки — Понятие за работник

Диспозитив

- 1) Изследовател в положение като това на ищеца в главното производство, тоест който изготвя докторска дисертация въз основа на договор за стипендия, сключен с Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV, трябва да бъде считан за работник по смисъла на член 39 ЕО само ако през определен период от време извършва дейност под ръководството на институт към това сдружение и ако получава възнаграждение като наредна престация за тази дейност. Препращащата юрисдикция следва да извърши необходимите фактически проверки, за да прецени дали хипотезата в случая, с който е сезирана, е такава.
- 2) Частноправно сдружение като Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV трябва да спазва принципа на недопускане на дискриминация по отношение на работниците по смисъла на член 39 ЕО. Препращащата юрисдикция следва да установи дали при обстоятелства като тези по делото в главното производство е налице неравно третиране между местните и чуждестранните докторанти.
- 3) Ако ищецът в главното производство би могъл основателно да се позовава на вреда, причинена в резултат на осъществена спрямо него дискриминация, препращащата юрисдикция би следвало да прецени с оглед на националното законодателство, приложимо в областта на извъндоговорната отговорност, естеството на обезщетението, което той би имал право да търси.

(¹) ОВ C 117, 26.5.2007 г.

Решение на Съда (голям състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Arcor AG & Co. KG (C-152/07), Communication Services TELE2 GmbH (C-153/07), Firma 01051 Telekom GmbH (C-154/07)/Bundesrepublik Deutschland

(Съединени дела C-152/07 — C-154/07) (¹)

(Сектор на далекосъобщенията — Мрежи и услуги — Тарифно ребалансиране — Член 4в от Директива 90/388/ЕИО — Член 7, параграф 2 от Директива 97/33/ЕО — Член 12, параграф 7 от Директива 98/61/ЕО — Регулаторен орган — Непосредствено действие на директиви — Отношение с триъгълна конфигурация)

(2008/C 223/20)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Arcor AG & Co. KG (C-152/07), Communication Services TELE2 GmbH (C-153/07), Firma 01051 Telekom GmbH (C-154/07)

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

В присъствието на: Deutsche Telekom AG

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesverwaltungsgericht — Тълкуване на Директива 90/388/ЕИО на Комисията от 28 юни 1990 г. относно конкуренцията на пазарите за далекосъобщителни услуги (ОВ L 192, стр. 10) и на Директива 97/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 1997 г. относно взаимната свързаност в далекосъобщенията с оглед осигуряване на универсална услуга и оперативна съвместимост чрез прилагане на принципите на предоставяне на отворена мрежа (ONP) (ОВ L 199, стр. 32) — Национална правна уредба, която предвижда, освен таксите за взаимно свързване, изчислявани въз основа на разходите за тази услуга, и финансова вноска на другите оператори за покриване на „дефицитния достъп“, който е налице при местния оператор поради предоставянето на разположение на абонатна линия — Задължение на държавите-членки да премахнат пречките пред ребалансирането на тарифите от традиционните далекосъобщителни организации вследствие на взаимното свързване на мрежите — Възможност за частноправен субект да се позове на непосредственото действие на директива пред съд на държава-членка, за да се отмени административно решение, предвиждащо финансово задължение в полза на друг частноправен субект

Диспозитив

1. Член 12, параграф 7 от Директива 97/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 1997 г. относно взаимната свързаност в далекосъобщенията с оглед осигуряване на универсална услуга и оперативна съвместимост чрез прилагане на принципите на предоставяне на отворена мрежа (ОНР), изменена с Директива 98/61/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 1998 г., и член 4в от Директива 90/388/ЕО на Комисията от 28 юни 1990 г. относно конкуренцията на пазарите за далекосъобщителни услуги, изменена с Директива 96/19/ЕО на Комисията от 13 март 1996 г., във връзка със съображения 5 и 20 от Директива 96/19, трябва да се тълкуват в смисъл, че националният регулаторен орган не може да задължава оператор на свързана мрежа, която е взаимно свързана с обществена мрежа, да заплаща на оператора на абонатната мрежа, който има господстващо положение на пазара, такса за свързване, която е допълнителна по отношение на таксата за взаимно свързване и с която се цели компенсирание на възникналите за последния дефицит в резултат от свързването на абонатите за 2003 г.
2. Член 4в от Директива 90/388, изменена с Директива 96/19, и член 12, параграф 7 от Директива 97/33, изменена с Директива 98/61, произвеждат непосредствено действие и частноправните субекти могат да се позовават на тях пред национална юрисдикция, за да оспорят решение на националния регулаторен орган.

(¹) ОВ С 140, 23.6.2007 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 10 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Frankfurt am Main — Германия) — Emirates Airlines Direktion für Deutschland/Diether Schenkel

(Дело C-173/07) (¹)

(Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Обезщетяване на пътниците при отмяна на полет — Приложно поле — Член 3, параграф 1, буква а) — Понятие за полет)

(2008/С 223/21)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Жалбоподател: Emirates Airlines Direktion für Deutschland

Отговорник: Diether Schenkel

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht Frankfurt am Main — Тълкуване на член 3, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218) — Понятие за „излитане“ — Двупосочен билет от държава-членка до трета държава — Отмяна на обратния полет

Диспозитив

Член 3, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 295/91 трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага към случай на пътуване с отиване и връщане, в който пътниците, първоначално заминали от летище, намиращо се на територията на държава-членка, по отношение на която се прилага Договорът за ЕО, се връщат на това летище с полет, излитащ от летище, което се намира в трета страна. Обстоятелството, че полетът на отиване и обратният полет са предмет на една резервация, не влияе на тълкуването на тази разпоредба.

(¹) ОВ С 155, 7.7.2007 г.

Решение на Съда (трети състав) от 17 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело C-207/07) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Членове 43 ЕО и 56 ЕО — Национално законодателство, което изисква предварително разрешение при придобиване на участия в предприятия, извършващи регламентирана дейност в енергийния сектор, и при придобиване на активи, необходими за упражняването на тази дейност)

(2008/С 223/22)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: H. Støvlbæk и R. Vidal Puig)

Отговорник: Кралство Испания (представител: N. Díaz Abad)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на членове 43 ЕО и 56 ЕО — Национално законодателство, което изисква предварително разрешение от специализирана комисия при придобиване на определени участия в предприятия, извършващи регламентирана дейност в енергийния сектор

Диспозитив

1) Като е приела разпоредбите на параграф 1, втора алинея от четиринадесетата функция на Националната комисия по енергетика, включена в единадесетата допълнителна разпоредба, глава 3.1 от Закон 34/1998 за сектора на въглеводородите (Ley 34/1998, del sector de hidrocarburos) от 7 октомври 1998 г., съответно изменен с Кралски законодателен указ 4/2006 (Real Decreto-ley 4/2006) от 24 февруари 2006 г., с цел да наложи изискване за предварително разрешение от Националната комисия по енергетика при придобиване на определени участия в предприятия, извършващи определена регламентирана дейност в енергийния сектор, както и при придобиване на активи, необходими за упражняването на тази дейност, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по членове 43 ЕО и 56 ЕО.

2) Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ C 140, 23.6.2007 г.

Решение на Съда (трети състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — Flughafen Köln/Bonn GmbH/Hauptzollamt Köln

(Дело C-226/07) (¹)

(Директива 2003/96/ЕО — Правна рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията — Член 14, параграф 1, буква а) — Освобождаване от заплащане на данъци за енергийните продукти, използвани за производство на електроенергия — Възможност за данъчно облагане поради причини, свързани с опазването на околната среда — Пряко действие на освобождаването от заплащане на данъци)

(2008/С 223/23)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец: Flughafen Köln/Bonn GmbH

Ответник: Hauptzollamt Köln

Предмет

Преюдициално запитване — Finanzgericht Düsseldorf — Тълкуване на член 14, параграф 1, буква а) от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (ОВ L 283, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 98) — Пряко действие — Национална правна уредба, според която използван за производство на електроенергия газол, не се освобождава от данък върху минералните масла

Диспозитив

Член 14, параграф 1, буква а) от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията, доколкото предвижда освобождаване от предвиденото в тази директива данъчно облагане за енергийните продукти, използвани за производството на електроенергия, и/или пряко действие в смисъл, че частноправен субект може да се позове на него пред националните юрисдикции — що се отнася до период, през който съответната държава-членка не е транспонирила в предписания срок тази директива в своето национално право — в рамките на спор като този по главното производство, който го противопоставя на литническите органи на тази държава, за да избегне прилагането на национална правна уредба, несъвместима с тази разпоредба, и следователно — да получи възстановяване на данък, който и противоречи.

(¹) ОВ C 155, 7.7.2007 г.

Решение на Съда (шести състав) от 10 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република

(Дело C-307/07) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 89/48/ЕИО — Признание на дипломите за висше образование, издадени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години — Непризнание на дипломите за достъп до професията на фармацевт по медицинска биология — Липса на транспониране)

(2008/С 223/24)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: H. Støvlbæk и P. Andrade)

Ответник: Португалска република (представител: L. Fernandes)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива на Съвета от 21 декември 1988 г. относно обща система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години (ОВ 1989 г. L 19, стр. 16; Специално издание на български език 2007 г., глава 5, том 2, стр. 76) не е транспонирана по отношение на професията на фармацевт специалист по клинични анализи

Диспозитив

- 1) Като не е приела необходимите разпоредби за транспониране на Директива 89/48/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. относно обща система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години, изменена с Директива 2001/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2001 г., що се отнася до професията на фармацевт специалист по медицинска биология, Португалската република не е изпълнила задълженията си по тази директива.
- 2) Осъжда Португалската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ C 199, 25.8.2007 г.

Решение на Съда (осми състав) от 17 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Австрия

(Дело C-311/07) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 89/105/ЕИО — Включване на лекарствените продукти за употреба от човека в обхвата на националните системи за здравно осигуряване — Член 6, параграф 1 — Списък с обхванатите от националната система за здравно осигуряване лекарствени продукти, с който се установяват три различни от гледна точка на условията за възстановяване категории — Срок за приемане на решение относно заявление за включване на лекарствен продукт в категориите от този списък, които предоставят по-благоприятни условия за възстановяване)

(2008/C 223/25)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: B. Stromsky и B. Schima)

Ответник: Република Австрия (представител: C. Pesendorfer)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на член 6, параграф 1 от Директива 89/105/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. относно прозрачността на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека и включването им в обхвата на националните системи за здравно осигуряване (ОВ L 40, 1989 г., стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 84) — Национална уредба в областта на общественото осигуряване, която установява списък с обхванатите от националната система за здравно осигуряване лекарствени продукти, съдържащ три категории от лекарствени продукти, които се различават по отношение на условията за възстановяване — Не е определен срок в съответствие с изискванията на член 6, параграф 1 от Директива 89/105/ЕИО за вземане на решение относно включването на лекарствени продукти в по-благоприятни категории

Диспозитив

- 1) Като не предвижда никакъв срок, който да е съобразен с член 6, параграф 1 от Директива 89/105/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. относно прозрачността на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека и включването им в обхвата на националните системи за здравно осигуряване, във връзка с приемането на решения относно заявления за включване на лекарствени продукти в жълтата или зелената част от Кодекса за възстановяване на лекарствените продукти, предвиден с Общия закон за социално осигуряване (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz), изменен със Закона за изменение в социалното осигуряване от 2003 г. (Sozialversicherungs-Änderungsgesetz 2003), Република Австрия не е изпълнила задълженията си по тази директива.

- 2) Осъжда Република Австрия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ C 211, 8.9.2007 г.

Решение на Съда (първи състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku — Република Полша) — Dariusz Krawczyński/Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku

(Дело C-426/07) (¹)

(Вътрешни данъци — Данъци върху автомобилите — Акциз — Употребявани превозни средства — Внос)

(2008/C 223/26)

Език на производството: полски

Преграждаща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku

Страни в главното производство

Ищец: Dariusz Krawczyński

Ответник: Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku

Предмет

Преюдициално запитване — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku — Тълкуване на член 90 ЕО и на член 33, параграф 1 от Директива 77/388/ЕИО: Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Национална правна уредба, която облага с акциз продажбата на частно превозно средство преди първата му регистрация на територията на страната

Диспозитив

- 1) Член 33, параграф 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 91/680/ЕИО на Съвета от 16 декември 1991 г., трябва да се тълкува в смисъл, че допуска акциз като предвидения в Полша от Закона за акцизите (ustawa o podatku akcyzowym) от 23 януари 2004 г., с който се облага продажбата на автомобили преди първата ил регистрация на територията на страната.
- 2) Член 90, първа алинея ЕО следва да бъде тълкуван в смисъл, че не допуска акциз като разглеждания в главното производство, доколкото размерът на данъка, с който се облага продажбата на внесени от друга държава-членка употребявани превозни средства, преди първата ил регистрация, надвишава остатъка от същия данък, включен в пазарната стойност на подобни превозни средства, регистрирани преди това в държавата-членка, която е наложила въпросния данък. Задължение на препрращащата юрисдикция е да провери дали правната уредба, разглеждана в главното производство, и по-конкретно прилагането на член 7 от Постановлението на министъра на финансите за намаляване на акцизните ставки (ozporządzenie Ministra Finansów w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego) от 22 април 2004 г., ил такава последица.

(¹) ОВ C 283, 24.11.2007 г.

**Решение на Съда (пети състав) от 17 юли 2008 г. —
Комисия на Европейските общности/Кралство Белгия**

(Дело C-510/07) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 68/414/ЕИО — Член 1, параграф 1 — Задължение да се за поддържат постоянно минимални запаси от нефтопродукти — Нарушение)

(2008/C 223/27)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности [представители: G. Rozet et B. Schima]

Ответник: Кралство Белгия [представител: C. Pochet]

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Не е спазено задължението за поддържане на запаси от петролни продукти съгласно член 1, параграф 1 от Директива 68/414/ЕИО на Съвета от 20 декември 1968 г. относно налагането на задължение на държавите-членки на ЕИО да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти (ОВ L 308, стр. 14), изменена и впоследствие кодифицирана с Директива 2006/67/ЕО на Съвета от 24 юли 2006 г. (ОВ 2006 L 217, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 244) — Естество и обхват на задължението за поддържане на запаси — Разминаване между цифровите данни, предоставени от съответната държава-членка, и данните, предоставени от Евростат — Метод за изчисляване на запасите от петролни продукти и на вътрешното потребление на тези продукти

Диспозитив

- 1) Като не е приело всички закони, подзаконови и административни разпоредби, подходящи, за да поддържа по всяко време в рамките на Общността минималните запаси от петролни продукти за втората категория петролни продукти, изброени в член 2 от Директива 68/414/ЕИО на Съвета от 20 декември 1968 г. относно налагането на задължение на държавите-членки на ЕИО да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти, изменена с Директива 98/93/ЕО на Съвета от 14 декември 1998 г., Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по член 1, параграф 1 от тази директива.
- 2) Осъжда Кралство Белгия да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ C 22, 26.1.2008 г.

Решение на Съда (осми състав) от 17 юли 2008 г. —
Комисия на Европейските общности/Кралство Белгия

(Дело C-543/07) ⁽¹⁾

*(Неизпълнение на задължения от държава-членка —
Директива 2002/73/ЕО — Равно третиране на мъжете
и жените — Достъп до заетост — Професионално
обучение и повишаване — Условия на труд — Липса на
транспониране в определения срок)*

(2008/C 223/28)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представител: M. van Beek)

Ответник: Кралство Белгия (представител: D. Haven)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — В предвидения срок не са приети необходимите разпоредби за съобразяване с Директива 2002/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г. за изменение на Директива 76/207/ЕИО на Съвета за прилагането на принципа на равно третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионално обучение и повишаване, и условията на труд (ОВ L 269, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 143).

Диспозитив

- 1) Като не е приело в определения срок всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2002/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г. за изменение на Директива 76/207/ЕИО на Съвета за прилагането на принципа на равно третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионално обучение и повишаване, и условията на труд, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по тази директива.
- 2) Осъжда Кралство Белгия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 37, 9.2.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 17 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Stuttgart — Германия) — Производство по дело във връзка с изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу Szymon Kozlowski

(Дело C-66/08) ⁽¹⁾

(Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателно-правни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест и процедури за предаване между държавите-членки — Член 4, точка 6 — Случай, при който изпълнението на европейска заповед за арест може да бъде отказано — Тълкуване на понятията „пребиваващ“ и „се намира“ в изпълняващата държава-членка)

(2008/C 223/29)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Oberlandesgericht Stuttgart

Страни в главното производство

Szymon Kozlowski

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht Stuttgart — Тълкуване на член 4, точка 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3) — Възможност на изпълняващия съдебен орган да откаже изпълнението на европейска заповед за арест, издадена с оглед на изпълнение на наказание лишаване от свобода на лице, което се намира или пребивава в изпълняващата държава-членка — Понятия „пребивава“ и „се намира“ — Тълкуване на член 6, параграф 1 ЕС във връзка с членове 12 ЕО и 17 ЕО — Национално законодателство, което позволява на изпълняващия съдебен орган да третира различно издирваните лица, които отказват да бъдат предадени, в зависимост от това дали са граждани на изпълняващата държава-членка или на друга държава-членка

Диспозитив

Член 4, точка 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки трябва да се тълкува в смисъл, че:

— издирвано лице е „пребиваващ[о]“ в изпълняващата държава-членка, когато се е установило в последната като място на действително пребиваване, и „се намира“ в нея, когато в резултат на траен престой с определена продължителност в тази държава-членка е установило връзка с тази държава, чиято степен на близост е сходна с произтичащата от пребиваване;

— за да се определи дали между издирваното лице и изпълняващата държава-членка е налице връзка, която позволява да се заключи, че то попада в обхвата на понятието „се намира“ по смисъла на посочения член 4, точка 6, изпълняващият съдебен орган следва да направи обща преценка на редица обективни елементи, които характеризират положението на това лице, сред които по-конкретно фигурират продължителността, естеството и условията на престоя на издирваното лице, както и семейните и икономическите връзки, които то има с изпълняващата държава-членка.

(¹) ОВ С 107, 26.4.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 11 юли 2008 г. (преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Република Литва) — Производство, образувано по инициатива на Inga Rinau

(Дело C-195/08 PPU) (¹)

(Съдебно сътрудничество по граждански дела — Компетентност на съдилищата и изпълнение на решения — Изпълнение по брачни дела и дела, свързани с родителска отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Искане да не се признае решение за връщане на неправолетно задържано в друга държава-членка дете — Спешно преюдициално производство)

(2008/С 223/30)

Език на производството: литовски

Препращаща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страна в главното производство

Inga Rinau

Предмет

Преюдициално запитване — Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Тълкуване на член 21, член 23, член 24, член 31, параграф 1, член 40, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183 — Искане да не се признае в държавата-членка А постановено от юрисдикция на държавата-членка Б решение за връщане на дете, за което се приема, че е неправолетно задържано в държавата-членка А от своята майка, на неговия баща, който живее в държавата-членка Б и на когото е предоставено упражняването на родителските права

Диспозитив

- 1) След вземането на решение за отказ за връщане и съобщаването му на съда по произхода, за целите на издаване на удостоверение, предвидено в член 42 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, спирането на неговото изпълнение, неговото изменение, отмяна или, при всяко положение, неговата липса на сила на пресъдено нещо или заместването му с решение за връщане, са без значение, доколкото връщането на детето не се е състояло в действителност. Тъй като не е изразено никакво съмнение относно автентичността на същото удостоверение и тъй като то е съставено в съответствие с формуляра, образец от който се намира в приложение IV към Регламента, възражението срещу признаването на решението за връщане е забранено, а сезираната юрисдикция само е длъжна да констатира изпълняемостта на удостовереното решение и да уважи искането за незабавно връщане на детето.
- 2) Извън случаите, в които производството е за постановяване на решение, удостоверение в приложение на член 11, параграф 8 и на членове 40–42 от Регламента, всяко заинтересовано лице може да поиска непризнаването на съдебно решение, дори ако предварително не е подадено искане за неговото признаване.
- 3) Член 31, параграф 1 от Регламент № 2201/2003, доколкото предвижда, че нито лицето, срещу което се иска изпълнението, нито детето, на този етап на производството няма право да представя факти по молбата, не се прилага към производство за непризнаване на съдебно решение, образувано без предварително да е внесено искане за признаване във връзка със същото решение. При това положение ответникът, който иска признаването, може да представя факти по молбата.

(¹) ОВ С 171, 5.7.2008 г.

Жалба, подадена на 22 май 2008 г. от Philippe Guigard срещу решението на Първоинстанционния съд (трети състав), постановено на 11 март 2008 г. по дело T-301/05, Guigard/Комисия

(Дело C-214/08 P)

(2008/С 223/31)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Philippe Guigard (представители: адв. S. Rodrigues и адв. C. Bernard-Glanz, avocats)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- Да се обяви жалбата за допустима,
- да се отмени решението, постановено от Първоинстанционния съд на Европейските общности на 11 март 2008 г. по дело T-301/05,
- да се уважат исканията за отмяна и за обезщетение, направени от жалбоподателя в първоинстанционното производство,
- да се осъди ответникът в първата инстанция да заплати всички съдебни разходи, свързани с първоинстанционното производство и производството по обжалване.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага главно три правни основания в подкрепа на жалбата си.

С първото правно основание, което се състои от две части, жалбоподателят на първо място изтъква, че Първоинстанционният съд тълкува неправилно Четвъртата конвенция от Ломе ⁽¹⁾.

От една страна грешката се изразявала в това, че според Първоинстанционния съд националният разпоредител, на основание член 313, параграф 2, буква к) от Конвенцията от Ломе, следва да вземе решение относно наемането на консултанти и експерти за техническо съдействие, без да държи сметка за правото на бюджетен контрол и на управление на средства, признато на Комисията съгласно посочената конвенция, и за задължението на последната институция да предостави на националния разпоредител техническо съдействие при воденето на преговорите за сключването на договорите.

От друга страна грешката, допусната от Първоинстанционния съд, се изразявала в това, че според същия искането на националния разпоредител до Комисията с оглед на одобряването на решението за подновяване на трудовия договор на жалбоподателя трябва да съдържа изрично препращане към член 314 от Конвенцията от Ломе, за да започне да тече посоченият в тази разпоредба 30-дневен срок, въпреки че подобно изискване по никакъв начин не произтича от тази разпоредба. Според жалбоподателя Първоинстанционният съд следователно трябвало да установи, ако бе тълкувал правилно упоменатата по-горе разпоредба, че Комисията не е спазила посочения срок.

С второто правно основание жалбоподателят поддържа на следващо място, че мотивите на обжалваното решение съдържат очевидно противоречие, тъй като, що се отнася до правното основание, изведено от нарушение на член 317, буква а) от Конвенцията от Ломе, Първоинстанционният съд приел от една страна, че това правно основание е предявено след изтичането на предвидения срок, и от друга страна, че по същество се смесва с правното основание, изведено от нарушение на член 313, параграф 2, буква к) от същата конвенция. Според жалбоподателя едно и също правно основание не може да бъде едновременно отхвърлено като недопустимо и като неоснователно.

С третото правно основание жалбоподателят на последно място твърди, че Първоинстанционният съд нарушил правото му на защита, тъй като, от една страна, не взел предвид всички доводи, изложени от него в съдебното заседание, и от друга страна, не се съобразил с обхвата на посоченото от него правно основание, изведено от нарушаването на принципите за полагане на грижа,

на добра администрация и на зачитане на оправданите правни очаквания.

⁽¹⁾ Четвърта конвенция, сключена между държавите от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн (АКТБ) и Европейската икономическа общност, подписано в Ломе на 15 декември 1989 г. (одобрена с Решение 91/400/ЕОВС, ЕИО на Съвета и Комисията от 25 февруари 1991 година относно сключването на Четвъртата конвенция АКТБ—ЕИО, ОВ L 229, стр. 1), ревизирана със споразумението, подписано в Мавриций на 4 ноември 1995 г. (ОВ 1998 г., L 156, стр. 3).

Преюдициално запитване, отправено от Audiencia Provincial de Salamanca (Испания) на 26 май 2008 г. — Eva Martín Martín/EDP Editores, S.L. и Juan Caballo Bueno

(Дело C-227/08)

(2008/C 223/32)

Език на производството: испански

Препращаща юрисдикция

Audiencia Provincial de Salamanca

Страни в главното производство

Ищец: Eva Martín Martín

Ответници: Editores, S.L. и Juan Caballo Bueno

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 153 ЕО във връзка с член 3 ЕО и член 95 ЕО, както и с член 38 от Хартата на основните права на Европейския съюз, и Директива 85/577/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 20 декември 1985 г. относно защита на потребителите във връзка с договорите, сключени извън търговския обект и в частност член 4 от нея, да се тълкува в смисъл, че допуска съдът, който разглежда апелативна жалба срещу решение на първоинстанционен съд, служебно да обяви за нищожен договор, попадащ в приложното поле на посочената директива, след като потребителят, който е ответник, не се е позовал на тази нищожност в нито един момент в хода на производството по възражение срещу заповедта за изпълнение, на устното производство и на апелативното производство?

⁽¹⁾ ОВ L 372, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 188.

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Германия) на 28 май 2008 г. — Colin Wolf/Stadt Frankfurt am Main

(Дело C-229/08)

(2008/C 223/33)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Ищец: Colin Wolf

Ответник: Stadt Frankfurt am Main

Преюдициални въпроси

1. С оглед на предоставената с член 6, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО свобода на действие, притежава ли националният законодател широка оперативна самостоятелност или свободата на действие е ограничена все пак до това, което е необходимо, когато се касае за определяне на максимална възраст във връзка с минималния период на заетост преди пенсиониране⁽¹⁾ съгласно член 6, параграф 1, алинея 2, буква в) от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите?
2. С изискването за необходимост по член 6, параграф 1, алинея 2, буква в) от Директива 2000/78/ЕО уточнява ли се изискването споменатата мярка по член 6, параграф 1, алинея 1 от Директива 2000/78/ЕО да е подходяща и ограничава ли се по този начин приложното поле на тази общо определена норма?
3. а) Обстоятелството, че чрез условието за допустима максимална възраст при назначаване, администрацията в качеството си на работодател, преследва интерес, състоящ се в това — длъжностните лица да са на активна служба през възможно най-дълъг период, съставлява ли законосъобразна цел в рамките на член 6, параграф 1, алинея 1 от Директива 2000/78/ЕО?
- б) Е ли осъществяването на подобна цел неподходящо, когато то води до това, длъжностните лица да са на служба през по-продължителен период отколкото е необходимия период на заетост за придобиване на право на минимална пенсия, гарантирана по закон, при по-ранно пенсиониране, след на изтичане на пет години от постъпване на служба?
- в) Става ли осъществяването на подобна цел едва тогава неподходящо, когато то води до това, длъжностните лица да са на служба през по-продължителен период, отколкото е необходимия период на заетост за придобиване на гарантираната по закон минимална пенсия при по-ранно пенсиониране, което понастоящем е 19,51 години?
4. а) Обстоятелството, благодарение на възможно най-ниска максимална възраст при назначаване, да се намали по възможност общият брой на длъжностните лица, с цел да се ограничи доколкото е възможно броят на отделните обезщетения при злополука и за здравно осигуряване (както и добавки за членове на семейството), съставлява

ли законосъобразна цел по смисъла на член 6, параграф 1, алинея 1 от Директива 2000/78/ЕО?

- б) В това отношение, какво значение може да се отдаде на обстоятелството, че с повишаване на възрастта размерът обезщетенията при злополука и болест (включително за членове на семейството) се оказват по-високи отколкото за по-млади длъжностни лица, така че при назначаване на по-възрастни длъжностни лица общият размер на съответните разходи би могъл да се повиши?
 - в) В тази връзка, трябва ли да са на разположение сигурни прогнози или статистики или е достатъчна обща вероятност?
5. а) Обстоятелството, че администрацията, в качеството си на работодател, желае да прилага определена максимална възраст при назначаване, за да се гарантира „балансирана структура от гледна точка на възрастта в рамките на определена кариера“, съставлява ли законосъобразна цел по смисъла на член 6, параграф 1, алинея 1 от Директива 2000/78/ЕО?
 - б) Какви изисквания трябва да бъдат спазени съответно какви съображения трябва да се имат предвид, за да бъдат изпълнени основанията за създаване на такава структура с оглед на възраст (създаването и да е подходящо, то да се изисква и да е необходимо)?
6. Що се отнася до максималната възраст при назначаване, обстоятелството, че администрацията, в качеството си на работодател, указва, че до достигането на подобна възраст по принцип е възможно да се изпълнят материалните условия за достъп до обучение в служба жарна безопасност, средно ниво, а именно съответно средно образование или средно техническо образование, съставлява ли законосъобразно съображение по смисъла на член 6, параграф 1, алинея 1 от Директива 2000/78/ЕО?
7. Според какви критерии трябва да се прецени, дали дадено минималния период на заетост преди пенсиониране е подходящо или необходимо?
 - а) Необходимостта от минимален период на заетост преди пенсиониране може ли да бъде обоснована изключително с това, че то е компенсация за придобиването на квалификация по време на служба при работодателя (квалификация за кариера на пожарник, средно ниво), финансирана изцяло от него, за да се гарантира впоследствие подходящ период на служба при съответната администрация в качеството и на работодател, като се вземе предвид тази квалификация, така че разходите за обучение да се възстановяват постепенно от длъжностното лице?
 - б) Каква е максимално допустимата продължителност на минималния период на заетост преди пенсиониране след периода на обучение? Може ли тя да превиши пет години, а при утвърдителен отговор, при какви условия?
 - в) Независимо от отговора на въпрос 7, буква а), характеристиките на минималния период на заетост преди пенсиониране „подходящо“ или „необходимо“ — могат ли да бъдат обосновани със съображението, съгласно което за длъжностните лица, чиято пенсия е финансирана от работодателя, очакваният период на активна служба от датата на назначаване до пенсиониране трябва да е достатъчен, за да се осигури получаването на минимална, гарантирана по закон, пенсия, вследствие на минималния период на заетост преди пенсиониране от 19,51 години?

- г) Обратно, е ли отказът за назначаване съгласно член 6, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО обоснован само тогава, когато при назначаване заинтересованото лице е на такава възраст, че предвид евентуалната дата на пенсиониране, тя би довела да това, да трябва да се плаща минималната пенсия, въпреки че от математическа гледна точка не е придобита такова право?
8. а) За да се прецени понятието пенсиониране по смисъла на член 6, параграф 1, алинея 2, буква в) от Директива 2000/78/ЕО, уместно ли е да се изходи от законово установената възрастова граница за пенсиониране с последващо получаване на пенсия или трябва да се изходи от средно статистическата пенсионна възраст за определена категория длъжностни лица?
- б) В каква степен трябва да се вземе предвид факта, че за определени длъжностни лица пенсионирането по обичайния ред може да бъде забавено с до две години? Води ли това обстоятелство, съответно, до повишаване на възрастта за назначаване?
9. При изчисляването на минималния период на заетост преди пенсиониране по член 6, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО може ли да бъде взето предвид обучението, което трябва да бъде завършено в рамките на служебното правоотношение? В това отношение, от значение ли е въпросът дали продължителността на обучението трябва изцяло да бъде взето предвид като период на служба, въз основана на който се придобива право на пенсия, или този период на обучение трябва да се приспадне от периода, за който работодателят може да изисква минималния период на заетост преди пенсиониране съгласно член 6, параграф 1, алинея 2, буква в) от Директива 2000/78/ЕО?
10. Съвместими ли са с член 17 от Директива 2000/78/ЕО разпоредбите на § 15, параграф 1, второ изречение и параграф 3 от Общия закон за равното третиране?

(¹) ОВ L 303, стр. 16, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

Жалба, подадена на 29 май 2008 г. от Massimo Giannini срещу решението на Първоинстанционния съд (трети състав) от 12 март 2008 г. по дело T-100/04 (Massimo Giannini/Комисия)

(Дело C-231/08 P)

(2008/C 223/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Massimo Giannini (представители: адв. L. Levi и адв. C. Ronzi, avocats)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 12 март 2008 г. по дело T-100/04,
- вследствие на това, да се постанови решение, с което да бъдат уважени исканията на жалбоподателя пред първата инстанция, т.е. —
 - отмяната на решението на конкурсната комисия за конкурс COM/A/9/01 да не включи името на жалбоподателя в списъка с успешно издържалите този конкурс, решение, за което жалбоподателят е уведомен с писмо от 11 юни 2003 г., както и, доколкото е необходимо, отмяната на решението, с което се отхвърля направеното от жалбоподателя искане за преразглеждане, решение, за което той е уведомен с писмо от 8 юли 2003 г., и отмяната на решението за отхвърляне на жалбата на жалбоподателя, решение, за което той е уведомен с писмо от 2 декември 2003 г.,
 - присъждането на обезщетение за материалните вреди, чийто размер е определен, от една страна, на разликата между обезщетението за безработица, получено след края на договора като срочно нает служител и заплатата на длъжностно лице от кариерата A 7/4 и, от друга страна — след периода на безработица — на размера на възнаграждението на лице от степен A 7/5, и за претърпените нематериални вреди, които са оценени на 1 EUR,
- да се осъди ответника да заплати всички съдебни разноски, направени пред първата инстанция и при обжалването.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква по същество три главни правни основания в подкрепа на жалбата си.

С първото си правно основание жалбоподателят упреква най-напред Първоинстанционния съд, че е нарушил неговото право на справедлив съдебен процес и по-конкретно, правото на съдебен процес в разумен срок. Действително, от датата на завеждане на делото пред Първоинстанционния съд до постановяването на обжалваното съдебно решение са изтекли четири години. Според жалбоподателя обаче никакво изключително обстоятелство не оправдавало в дадения случай подобна продължителност. Преписката по това дело не било нито особено обемна, нито сложна от правна гледна точка, а производството било от голямо значение за жалбоподателя.

С второто си правно основание жалбоподателят по-нататък изтъква, че Първоинстанционният съд е нарушил членове 4, 27 и 29 от Правилника за длъжностните лица и не е зачетл както понятието за интерес на службата, така и задължението за полагане на дължимата грижа, което имат общностните институции по отношение на техните служители и длъжностни лица. Според жалбоподателя Първоинстанционният съд не разграничил в това отношение постъпването в общностната публична служба, чрез общ конкурс, с който се цели да се състави списък на успешно издържалите във връзка с бъдещи назначения, от продължаването на кариерата на лицата, които вече са назначени посредством предвидените в правилника механизми, премествания и повишения.

С третото си правно основание жалбоподателят накрая се позовава на неспазване от Първоинстанционния съд на задължението за мотивиране на съдебните решения и на принципите на недопускане на дискриминация и за зачитане на правото на защита, както и изопачаване на доказателствата, представени на неговата преценка. Последното правно основание се подразделя на три части.

С първата част от третото правно основание жалбоподателят поддържа, че Първоинстанционният съд е нарушил както принципа на недопускане на дискриминация, така и задължението си за мотивиране и правилата за събиране на доказателства, като е приел, че това, че определени кандидати на конкурса са запознати с документа, върху който е основан писменият изпит, не довеждало до нарушение на принципа на недопускане на дискриминация и като не е изискал от ответника да представи конкретните доказателства за липсата на дискриминация, свързана с това обстоятелство.

С втората част от същото правно основание жалбоподателят претендира, че има нарушение на принципа на недопускане на дискриминация и изопачаване на доказателствата, представени на преценката на Първоинстанционния съд, доколкото последният бил преценил, че съставът на конкурсната комисия е бил достатъчно стабилен, за да гарантира сравняването и обективното оценяване на кандидатите, докато съдържащите се в преписката документи показвали, обратно, липсата на достатъчна стабилност в съставянето на тази конкурсна комисия и че редица съществени фактически данни не били представени на Първоинстанционния съд от ответника.

Накрая, с третата част от това правно основание жалбоподателят изтъква ново нарушение на принципа на недопускане на дискриминация и на правилата за събиране на доказателства, както и накръняване на правото на защита, свързани с направените от Първоинстанционния съд изводи относно безпристрастността на членовете на конкурсната комисия.

Преюдициално запитване, отправено от Landesgerichts Ried im Innkreis (Австрия) на 2 юни 2008 г. — Strafverfahren/Roland Langer

(Дело C-235/08)

(2008/C 223/35)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Landesgericht Ried в Innkreis

Страна в главното производство

Roland Langer

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли да се тълкува член 43 от Договора (за създаване на Европейската общност в редакцията му от 2.10.1997 г., последно изменен с Договора за присъединяване на Република България и Румъния към Европейския съюз от 25.4.2005 г., ОВ L 157, стр. 11) в смисъл, че не допуска законова разпоредба на държава-членка, която запазва експлоатирането на хазартни игри в игрални заведения изключително за дружества, учредени като акционерни дружества със седалище на територията на тази държава-членка и по този начин налага учредяването или придобиването на установено в тази държава-членка капиталово дружество?
- 2) Трябва ли да се тълкуват членове 43 и 49 ЕО в смисъл, че забраняват всеки национален монопол върху определени хазартни игри, като например хазартни игри в игрални заведения, когато в посочената държава-членка липсва съгласувана и систематична политика за ограничаване на хазартните игри, защото организаторите, които притежават национална концесия, насърчават участието в хазартни игри — като спортни залагания и национални лотарии — и рекламират в този смисъл по телевизията, във вестниците и списанията, като една реклама дори обявява, че малко преди тепленето на лотарията ще се предложи сума пари в брой за билетче за участие („TOI TOI TOI — Glaub' ans Glück“ [„Късмет — Вярвай в късмета“])?
- 3) Трябва ли да се тълкуват членове 43 и 49 ЕО в смисъл, че не допускат национална разпоредба, според която всички концесии за експлоатация на хазартни игри и на игрални заведения, предвидени от националното законодателство в областта на хазартните игри, се предоставят за период от 15 години въз основа на правна уредба, която изключва от процедурата за предоставяне на концесия кандидатите от общностното пространство, които не са установени в тази държава-членка?

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 4 юни 2008 г. — Swiss Re Germany Holding GmbH/Finanzamt München für Körperschaften

(Дело C-242/08)

(2008/C 223/36)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Swiss Re Germany Holding GmbH

Отговорник: Finanzamt München für Körperschaften

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 9, параграф 2, буква д), пето тире и член 13, Б, буква а), както и точки 2 и 3 от буква г) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че прехвърлянето на договор за презастраховане „Живот“ срещу заплащането на продажна цена от приобретателя, на основата на който договор приобретателят поема упражняваната преди това от застрахователя, освободена от данък, застрахователна дейност, със съгласието на застрахования, и за в бъдеще предоставя на застрахования вместо предишния застраховател освободени от данък услуги по презастраховане, следва да се счита

а) за застрахователна или банкова сделка по смисъла на член 9, параграф 2, буква д), пето тире от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота, или

б) за презастрахователна сделка съгласно член 13, Б, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота, или

в) за сделка, която по същество се състои, от една страна, от освободено от данък придобиване на задължение и от друга страна, за освободена от облагане с данък сделка с предмет вземания, съгласно член 13, Б, буква г), точки 2 и 3 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота?

2) Ще бъде ли отговорът на въпрос 1 различен, ако не приобретателят, а досегашният застраховател плати цена за прехвърлянето?

3) При отрицателен отговор на въпрос 1, букви а), б) и в): Трябва ли член 13, Б, буква в) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота да се тълкува в смисъл, че

— възмездното прехвърляне на договори за презастраховане „Живот“ представлява доставка и

— при прилагане на член 13 Б, буква в) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота не следва да се прави разграничение в зависимост от това дали мястото, в което се осъществяват освободените от данък дейности, се намира в държавата-членка на доставката или в друга държава-членка?

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Köln (Германия) на 9 юни 2008 г. — Gaz de France — Berliner Investissement SA/Bundeszentralamt für Steuern

(Дело C-247/08)

(2008/C 223/37)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Finanzgericht Köln

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gaz de France — Berliner Investissement SA

Отговорник: Bundeszentralamt für Steuern

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 2, буква а) от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 г. относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави-членки ⁽¹⁾ във връзка с буква е) от приложението към директивата да се тълкува в смисъл, че и за периода преди 2005 г. френско дружество, което има правната форма на „société par actions simplifiée“, може да се разглежда като „дружество от една държава-членка“ по смисъла на тази директива и следователно съгласно член 5, параграф 1 от Директива 90/435/ЕИО трябва да му се предостави право на освобождаване от удържане на данък при източника за печалбата, която му е разпределена през 1999 г. от неговото германско дъщерно дружество?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Доколкото съгласно член 2, буква а) от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 г. относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави-членки във връзка с буква е) от приложението към директивата се предвижда при разпределянето на печалбата на германско дъщерно дружество неговото френско дружество майка да бъде освободено от удържане на данък при източника, ако това дружество майка има правната форма на „société anonyme“, „société en commandite par actions“ или „société à responsabilité limitée“, но не и ако има правната форма на „société par actions simplifiée“, нарушават ли тези разпоредби членове 43 ЕО и 48 ЕО или член 56, параграф 1 ЕО и член 58, параграф 1, буква а) и параграф 3 ЕО?

⁽¹⁾ ОВ L 145, стр. 1.

⁽¹⁾ ОВ L 225, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 97.

Иск, предявен на 10 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Белгия

(Дело C-250/08)

(2008/С 223/38)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: R. Lyal и P. van Nuffel)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

- да се приеме за установено, че Кралство Белгия е нарушило задълженията си по членове 18 ЕО, 43 ЕО и 56 ЕО, както и по членове 31 и 40 от Споразумението за ЕИП, като при изчисляване на данъчните преимущества при покупката на недвижим имот, предназначен за ново основно жилище в региона Фландрия (Vlaams Gewest), взема предвид платените такси за вписване при покупката на предишно основно жилище само тогава, когато то се намира в региона Фландрия, но не и в друга държава-членка, различна от Белгия, или в държава от ЕФТА,
- да се осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Белгийските разпоредби относно таксите за вписване, които са в сила в регион Фландрия, предвиждат намаление на таксите за вписване при покупката на основно жилище в регион Фландрия, и то в размер, който отговаря на сумата на таксите за вписване, платени при покупката на предишно основно жилище в регион Фландрия, доколкото това предишно жилище се продава едновременно. Комисията счита, че при равни условия тези разпоредби предоставят данъчно преимущество на лицата, които се местят в рамките на регион Фландрия, но не и на лицата, които се преместват от държава-членка, различна от Белгия, в регион Фландрия. Тези разпоредби дискриминирали гражданите на Съюза, които се възползвали от свободата си на установяване, и представлявали ограничение за инвестирането на капитали, идващи от държави-членки, различни от Белгия, в недвижими имоти в регион Фландрия, и поради това тези разпоредби нарушавали основно членове 18 ЕО, 43 ЕО и член 31 от Споразумението за ЕИП. Комисията счита, че по това дело няма никакви императивни съображения от обществен интерес, които да оправдаят тези нарушения на Договора. Ответникът не можел да се позове и на необходимостта да осигури съгласуване на данъчната система, тъй като по настоящото дело става въпрос за два незави-

сими един от друг случая на данъчно облагане, всеки от който се уреждал само от собствени правила, приложими към съответния фактически състав.

Иск, предявен на 13 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република

(Дело C-253/08)

(2008/С 223/39)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: N. Yerrell и M. Telles Romão)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

- Да се установи, че като не е приела законовите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/22/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. относно минималните условия за изпълнение на Регламенти (ЕИО) № 3820/85 и (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно социалното законодателство, свързано с дейностите по автомобилния транспорт, и за отмяна на Директива 88/559/ЕИО на Съвета, или като във всеки случай не е уведомила Комисията за тях, Португалската република не е изпълнила задълженията си по посочената директива;
- да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 1 април 2007 г.

⁽¹⁾ ОВ L 102, стр. 35; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 15, стр. 187.

Иск, предявен на 13 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Нидерландия

(Дело C-255/08)

(2008/C 223/40)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: M. van Beek и J.-B. Laignelot)

Ответник: Кралство Нидерландия

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приело всички законодателни, нормативни и административни мерки, за да се съобрази с член 4, параграфи 2 и 3, тълкувани във връзка с приложения II и III към Директива 85/337/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 97/11/ЕО ⁽²⁾ и Директива 2003/35/ЕО ⁽³⁾, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си.

— да се осъди Нидерландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

- Съгласно член 249, трета алинея ЕО директивата обвързва по отношение на постигането на даден резултат всяка държава-членка, до която е адресирана, като оставя на националните власти свобода при избора на формата и средствата за постигане на този резултат.
- Държавите-членки обаче трябва да приемат необходимите мерки, за да транспонират в предписания срок директивите в националното право, както и да информират незабавно Комисията за това.
- В случая член 3, параграф 1 от Директива 97/11/ЕО гласи, че държавите-членки приемат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до 14 март 1999 г. и че те незабавно информират Комисията за това. Нидерландия не била изпълнила това задължение.
- Въз основа на горните съображения Комисията заключава, че до този момент Нидерландия не е приела необходимите мерки, за да транспонира правилно член 4, параграфи 2 и 3, тълкувани във връзка с приложения II и III към Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 97/11/ЕО и Директива 2003/35, като не е приложила всички критерии, съдържащи

се в приложение III към директивата, за всички проекти от приложение II към директивата.

⁽¹⁾ ОВ L 175, стр. 40, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174.

⁽²⁾ ОВ L 73, стр. 5, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 254.

⁽³⁾ ОВ L 156, стр. 17, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 8.

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden на 18 юни 2008 г. — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. и Ladbrokes International Ltd./Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Дело C-258/08)

(2008/C 223/41)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden.

Страни в главното производство

Ищец: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. и Ladbrokes International Ltd.

Ответник: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Преюдициални въпроси

- Отговаря ли на изведеното в съдебната практика на Съда на Европейските общности, по-специално в Решение от 6 ноември 2003 г. по дело Gambelli (C 243/01, Recueil 2003 г., I 13031) условие, свързаните с хазарта дейности да бъдат ограничавани по последователен и систематичен начин, дори и когато на притежателя или на притежателите на разрешение за организиране на хазартни игри е позволено да направят организираните от тях хазартни игри по-привлекателни чрез въвеждане на нови хазартни игри, да привличат вниманието на по-широк кръг потребители чрез реклама на организираните от тях хазартни игри и така да отклонят (потенциални) участници от участие в незаконни хазартни игри (вж. Решение на Съда на Европейските общности от 6 март 2007 г., Placanica и др., C 338/04, C 359/04 и C 360/04, Slg. 2007, I 1891, точка 55, in fine), ограничителна национална политика спрямо хазарта, насочена към управление на склонността към участие в хазартни игри, която политика допринася всъщност за постигане на преследваните със съответната национална правна уредба цели, а именно овладяване на пристрастеността към участие в хазартни игри и предотвратяване на измамите, като, поради регламентиране предлагането на хазартни игри, участието в подобни става (все) по-ограничено, което не би било така без наличието на национална система за регулиране?

2.а Ако се приеме, че дадена национална правна уредба на политиката спрямо хазарта е съвместима с член 49 ЕО, трябва ли националният съд винаги, когато прилага последната по отношение на конкретен случай, да проверява дали мярката, която трябва да бъде приета, като например разпореждането с наличен софтуер да се осуети достъпа до Интернет сайт за участие на лица с местопребиваване в съответната държава-членка в хазартни игри, които се предлагат на този сайт, отговаря сама по себе си, при обстоятелствата на конкретния случай, на условието действително да се държи сметка за посочените с оглед обосновка на националната правна уредба цели и дали, като се вземат предвид тези цели, произтичащото от тази правна уредба и от нейното прилагане ограничение на свободното предоставяне на услуги не е несъразмерно?

2.б Има ли значение за отговора на въпрос 2.а дали, мярката, която трябва да се разпреди, не е поискана или наложена от националните органи в рамките на прилагането на националната правна уредба, а в рамките на гражданско производство, в което притежаващият необходимото разрешение организатор на хазартни игри иска да бъде взета мярка на основание на извършено срещу него, от гледна точка на гражданското право, непозволено увреждане, което се състои в това, че насрещната страна не спазва съответната национална уредба и по този начин си създава неопоялно предимство спрямо притежаващия необходимото разрешение организатор на хазартни игри?

3. Трябва ли член 49 ЕО да се тълкува в смисъл, че прилагането на тази разпоредба води до това, компетентният орган на държава-членка на основание на действащата в тази държава-членка затворена система за издаване на разрешения на лицата, предлагащите хазартни услуги, не може да забрани на предлагашо хазартни услуги лице, на което вече е издадена разрешение за предоставяне на такива услуги по Интернет, да предлага тези услуги по Интернет и в споменатата по-горе държава-членка?

Жалба, подадена на 24 юни 2008 г. от Christos Michail срещу решението на Първоинстанционния съд (първи състав), постановено на 16 април 2008 г. по дело T-486/04, Michail/Комисия

(Дело C-268/08 P)

(2008/C 223/42)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Christos Michail (представител: адв. С. Meïdanis)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- жалбата да се обяви за допустима и основателна;
- доколкото е необходимо, да се отмени решението на Първоинстанционния съд, постановено на 16 април 2008 г. по дело T-486/04;
- да се произнесе по съдебните разноски в съответствие със закона.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три правни основания в подкрепа на своята жалба.

Със своето първо правно основание г-н Michail изтъква, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка в тълкуването и прилагането на общностното право и не е изпълнил задължението си за мотивиране на съдебните решения, като в обжалваното съдебно решение е признал, че Комисията е допринесла за пораждаване на чувството у жалбоподателя, че е той е жертва на психически тормоз по смисъла на член 12а от Правилника за длъжностните лица, но въпреки това е отхвърлил неговата жалба като неоснователна.

Със своето второ правно основание жалбоподателят упреква Първоинстанционния съд, че е изопачил фактите, подложени на неговата преценка, по-конкретно като ги е разгледал поотделно, а не в техния общ контекст, и че е допуснал редица грешки в правната квалификация на тези факти.

Със своето трето правно основание жалбоподателят на последно място критикува решението на Първоинстанционния съд да отхвърли като недопустими, поради липса на точност, многобройните доводи, изтъкнати от него в подкрепа на неговата жалба, изведени по-конкретно от нарушение на членове 21а, 22а и 22б от Правилника и на принципите на равно третиране и на пропорционалност. Като е разделил неговата жалба на отделни части, Първоинстанционният съд всъщност е изопачил същността на нейния предмет и структура.

Иск, предявен на 24 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия

(Дело C-271/08)

(2008/C 223/43)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: G. Wilms и D. Kukovec)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

- да се установи, че до 31 януари 2006 г. Федерална република Германия е нарушавала разпоредбите на член 8, във връзка с раздели III—VI от Директива 92/50/ЕИО ⁽¹⁾, а от 1 февруари 2006 г. — разпоредбите на член 20 във връзка с членове 23-55 от Директива 2004/18/ЕО ⁽²⁾, доколкото някои общински администрации и предприятия, които наемат повече от 1 218 работника, след като са сключили договори за предоставяне на услуги за частните допълнителни пенсионни схеми, без да пристъпят към обявяване на процедура за възлагане на обществена поръчка, са възложили тези поръчки пряко на изброените в член 6 от Tarifvertrag zur Entgeltumwandlung für Arbeitnehmer im kommunalen öffentlichen Dienst (TV-EUmw/VKA) институции и предприятия,
- да се осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Работниците и служителите в Германия лица могат да изискват от своите работодатели да им бъде превеждан в частна пенсионна каса определен размер от бъдещите им възнаграждения, който може да достигне до 4 % от сумата, служеща като основа за изчисляването на вноските на базата на общата пенсионна схема. Съгласно колективния трудов договор, приложим за преобразуване на възнагражденията в спестовен пенсионен план за работниците и служителите в общинската администрация (наричан по-нататък: „колективният трудов договор“), задължение на общинските власти или предприятия е да осъществяват такова преобразуване. То трябва да се извършва пред публичните органи по допълнително пенсионно осигуряване или пред предприятия от групата на спестовните каси или от общински осигурителни предприятия. Като общо правило общинските власти или предприятия сключват договори за групово осигуряване за всички свои работници или служители, с които е сключен договор за преобразуване на възнаграждението.

Според информацията, с която разполага Комисията, тези договори за предоставяне на услуги във връзка с допълнителна пенсионна схема на предприятие са възложени пряко на различните институции и предприятия, посочени в колективните трудови договори от общинските администрации или предприятия, без да бъде публикувано обявление за обществена поръчка.

Предоставянето на услуги в областта на допълнителната пенсионна схема е в обхвата на приложение I А, точка 6 към Директива 92/50/ЕИО, а от 1 февруари 2006 г. — на приложение II, буква А от Директива 2004/18/ЕО. В тази връзка се касае за осигурителни услуги и за пенсионни фондове, които не са част от задължителното осигуряване. Следователно въпросните поръчки, възложени от общински предприятия, т.е. от възлагащ орган, са обществени поръчки, а именно възмездни договори, сключвани в писмена форма по смисъла на посочените директиви. От съдебната практика следва също, че член 1, буква а) от Директива 92/50/ЕИО не провежда разлика между обществени поръчки, възложени от възлагащ орган с цел задоволяване на нужди от общ интерес и такива, които нямат никаква връзка с такива нужди. Следователно Съдът отхвърля понятието за функционален възлагащ орган. Така Комисията не можела да

приеме твърденията на немските власти, че когато местните власти или общинските предприятия управляват схеми за допълнително пенсионно осигуряване, те не се явяват възлагащи органи по смисъла на правото в областта на обществените поръчки.

По-нататък Комисията счита, че въпросните поръчки превишават в значителна степен релевантния праг. Противно на становището на ответника неуместно е въпросното изчисляване да се извършва за всеки договор, взет в частност. Напротив, много по-важен е срокът на действие на рамковия договор, доколкото отделните споразумения, сключени между работодателя и работника или служителя не са предмет на възлагане на обществена поръчка по смисъла на общностното право в областта на обществените поръчки. Следователно стойността на даден рамков договор се равнява на стойността, отчетена без ДДС, на всички обществени поръчки, предвидени за общия срок на действие на рамковия договор. Според изчисленията на Комисията най-малко сто и десет града в Германия превишавали този праг.

Следователно общинските власти и предприятия не е трябвало да възлагат пряко поръчки за услуги във връзка с допълнителни пенсионни схеми на посочените в рамковия договор организации и предприятия, а преди това е трябвало да обявят процедура по възлагане на обществена поръчка на европейско ниво, като обстоятелството, че изплащането на възнаграждения е уредено от общностното право не променя по никакъв начин тази преценка. От една страна, според практиката на Съда в общностното право не съществува общ принцип на автономност на социалните партньори и на второ място, Комисията не счита, че принципът за автономност на социалните партньори, залегнал в немския Grundgesetz (основен закон), е незаконосъобразно ограничен от факта, че възлагащите органи трябва да изпълняват законовите задължения в областта на възлагането на обществени поръчки.

⁽¹⁾ ОВ L 209, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 50.

⁽²⁾ ОВ L 134, стр. 114, Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116.

Иск, предявен на 24 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия

(Дело C-275/08)

(2008/C 223/44)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: G. Wilms и D. Kukovec)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

— да се установи, че тъй като Datenzentrale Baden Württemberg е възложила обществена поръчка за доставката и поддръжката на софтуерно приложение, без да отправи европейска покана за представяне на оферти, Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си по член 6 във връзка с член 9 от Директива 93/36/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година ⁽¹⁾,

— да се осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Предмет на настоящия иск е сключването на договор между Datenzentrale Baden Württemberg и Anstalt für Kommunale Datenverarbeitung in Bayern (AKDB) за поръчка на софтуерно приложение, което да се използва за регистрацията на моторни превозни средства. Комисията смята, че спорното решение за възлагане е взето в процедура на договаряне без обявление за обществена поръчка, като са водени преговори изключително с AKDB.

Според Комисията обстоятелството, че в Германия договорът вече е бил предмет на процедура за преразглеждане по смисъла на Директива 89/665/ЕИО, е без значение за установяването на неизпълнение на задължения от държавата-членка, тъй като между процедурата за преразглеждане от националните съдилища и производството за установяване на неизпълнение на задължения по член 226 от Договора за ЕО има съществени разлики както от гледна точка на целите им, така и от гледна точка на страните и развитието на производството.

Спорният договор представлявал обществена поръчка за доставка по смисъла на член 1, буква а) от Директива 93/36/ЕИО. Според данните на Комисията стойността на поръчката възлиза на около един милион евро и следователно надвишава прага по директивата. Datenzentrale било субект на публичното право, учредено с особената цел от обществен интерес да координира и подпомага електронната обработка на данни в публичната администрация. Освен това провинция Baden Württemberg имала мажоритарно участие в него и определяла повече от половината от членовете на управителния съвет. Затова дружеството било възлагащ орган по смисъла на член 1, буква б) от Директива 93/36/ЕИО и било длъжно да спазва предвидената в директивата процедура при възлагането на обществени поръчки, попадащи в приложното поле на тази директива. Фактът, че както Datenzentrale, така и AKDB са субекти на публичното право, нямал значение за приложимостта на Директива 93/36/ЕИО.

Според данните на Комисията не са налице обстоятелства, които да обосновават свободното възлагане на поръчката евентуално под формата на процедура на договаряне без предварително обявление за обществена поръчка. Комисията изтъква, че съгласно практиката на Съда процедурата на договаряне представлява изключение и следва да се прилага само в „конкретни, точно определени“ случаи. Според нея тежестта на доказване на особените обстоятелства пада върху държавата-членка, която се

позовава на тях. Тъй като обаче в настоящия случай ответникът не представил такива доказателства, Комисията трябвало да приеме извода, че със сключването на спорния договор без провеждане на процедура по възлагане на обществена поръчка с европейска покана за представяне на оферти Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си по член 6 във връзка с член 9 от Директива 93/36/ЕИО относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки за доставки.

⁽¹⁾ ОВ L 199, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Social nº 23 de Madrid (Испания) на 26 юни 2008 г. — Francisco Vicente Pereda/Madrid Movilidad S.A.

(Дело C-277/08)

(2008/C 223/45)

Език на производството: испански

Препращаща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 23 de Madrid

Страни в главното производство

Ищец: Francisco Vicente Pereda

Ответник: Madrid Movilidad SA

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 7, параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че когато периодът за отпуск, определен в графика за отпуски на предприятието, съвпада с период на временна неработоспособност, резултат от трудова злополука, която е настъпила преди началото на този период, съответният работник, след като му е издадено медицинско удостоверение, че може да се върне на работа, има право да ползва отпуска си в различен период от предварително определения, независимо дали съответната календарна година е приключила?

⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно някои аспекти на организацията на работното време. ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г. глава 5, том 7, стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от Obersten Gerichtshofs (Австрия) на 26 юни 2008 г. — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH/Günter Guni und trekking.at Reisen GmbH

(Дело C-278/08)

(2008/C 223/46)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH

Ответник: Günter Guni und trekking.at Reisen GmbH

Преюдициални въпроси

- Следва ли член 5, параграф 1 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (наричана по-нататък: Директива 89/104) ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че дадена марка се използва по определен запазен за притежателя на марката начин, когато марката или подобен на нея знак (дори част от дума от словна фигуративна марка) се впише в търсачка като Keyword и след това при задаването на марката или на сходния на марката знак като ключова дума за търсене, в полето на екрана се появи реклама за идентични или подобни стоки или услуги?
- При положителен отговор на първия въпрос:
 - Ако независимо от това изключителното право на притежателя на марката при използване на идентична с марката ключова дума за търсене за рекламиране на идентични стоки или услуги бъде нарушено, то появява ли се потърсената реклама в списъка с намерени търсения или в отделен от него пространствено блок с реклами и обозначена ли е тя като „обява“?
 - Следва ли при използването на идентичен на марката знак за подобни стоки или услуги или при използването на подобен на марката за идентични или подобни стоки или услуги да се изключи опасността от обърквания, когато рекламата се обозначава като „обява“ и/или не се появява в списъка с намерени търсения или в отделен от него пространствено блок с реклами?

⁽¹⁾ ОВ 1989, L 40, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92.

Жалба, подадена на 25 юни 2008 г. от Комисията на Европейските общности срещу Решение от 10 април 2008 г. на Първоинстанционния съд (пети разширен състав) по дело T-233/04, Кралство Нидерландия, подпомогано от Федерална република Германия/Комисия на Европейските общности

(Дело C-279/08 P)

(2008/C 223/47)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Комисия на Европейските общности (представители: H. van Vliet, K. Gross и C. Urraca Gaviedes)

Други страни в производството: Кралство Нидерландия, Федерална република Германия

Искания на жалбоподателя

— На първо място:

- да се отмени обжалваното решение,
- да се обяви за недопустима жалбата за отмяна на решението и
- да се осъди Кралство Нидерландия да заплати съдебните разноски, направени в производството пред Първоинстанционния съд, както и тези в настоящото производство по обжалване;

— При условията на евентуалност:

- да се отмени обжалваното решение,
- да се отхвърли жалбата за отмяна на решението и
- да се осъди Кралство Нидерландия да заплати съдебните разноски, направени в производството пред Първоинстанционния съд, както и тези в настоящото производство по обжалване.

Правни основания и основни доводи

— В първото правно основание Комисията посочва, че Първоинстанционният съд погрешно е обявил жалбата на Нидерландия за допустима.

Според Комисията от практиката на Съда, и по-специално от Определение на Съда по дело C-164/02, всъщност следва, че държава-членка не може да поиска отмяната на решение на Комисията, с което последната обявява за съвместима с общия пазар мярка, нотифицирана от посочената държава-членка.

— Второто правно основание (при условията на евентуалност) е свързано с погрешното заключение на Първоинстанционния съд, че спорната мярка не била селективна, т.е. не поставя в по-благоприятно положение определени предприятия по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО. Комисията поддържа също така, че Първоинстанционният съд погрешно е заключил, че дори мярката да била селективна, въпреки това с оглед на целта си тя не представлявала мярка по предоставяне на помощ, и че тази мярка се обосновавала с естеството и общите цели на системата.

Жалба, подадена на 10 април 2008 г. от Deutsche Telekom AG срещу решението, постановено на 26 юли 2008 г. от Първоинстанционния съд (пети разширен състав) по дело T-271/03, Deutsche Telekom/Комисия

(Дело C-280/08 P)

(2008/C 223/48)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Telekom AG (представители: U. Quack, Rechtsanwalt, S. Ohlhoff, Rechtsanwalt, M. Hutschneider, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Комисия на Европейските общности, Arcor AG & Co. KG, Versatel NRW GmbH, по-рано Tropolys NRW GmbH, по-рано CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord-Deutschland GmbH, по-рано KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd-Deutschland GmbH, по-рано tesion Telekommunikation GmbH, Versatel West-Deutschland GmbH & Co. KG, по-рано VersaTel Deutschland GmbH & Co. KG

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение на Първоинстанционния съд от 10 април 2008 г. по дело T-271/03,
- да се отмени Решение 2003/707/ЕО⁽¹⁾ на Комисията от 21 май 2003 г., публикувано под номер C(2003) 1536 окончателен,
- при условията на евентуалност, по силата на пълната юрисдикция на Съда, да се намали наложената на Deutsche Telekom AG глоба в член 3 от обжалваното решение на Комисията,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква следните правни основания в подкрепа на своята жалба срещу посоченото решение на Първоинстанционния съд.

Решението нарушавало член 82 ЕО, както и принципа за закрила на оправданите правни очаквания, доколкото в настоящия случай не било налице обективно нарушение на посочената разпоредба, както и не била установена вина на жалбоподателя. Решението не отчитало съобразно предвидения от закона начин повторните проверки на твърдения ценови натиск, извършени от компетентния по това време регулаторен орган за жалбоподателя — Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (наричан по-нататък: „RegTP“). RegTP проверило многократно съществуването на противоречащ на конкуренцията ценови натиск и отрекло наличието на такъв натиск. В такъв случай особената отговорност на регулираното предприятие шо се отнася до структурата на пазара била заменена и ограничена с отговорността на компетентния регулаторен орган. Според решенията на регулаторния орган жалбоподателят имал право да изхожда от това, че поведението му не противоречало на конкуренцията. Да се приеме, че повишавайки цените си за ADSL, жалбоподателят е можел да намали ценовия натиск, противоречало на собствената теза на Първоинстанционния съд, според която „кръстосано субсидиране“ между различните пазари не трябва да бъде отчитано в рамките на проверка на съществуването на ценови натиск. Освен това Първоинстанционният съд допуснал грешка в прилагането на правото, като не признал факта, че Комисията не е проверила дали дадено повишаване на цените за ADSL въобще би довело до намаляване на твърдения ценови натиск.

Поради това решението нарушавало също член 82 ЕО, доколкото Първоинстанционният съд извършил погрешна проверка на съвкупността от фактически обстоятелства. Определен ценови натиск, съществуващ отпреди това, не служел като доказателство за злоупотреба. Ако цените за междинните услуги се установявали по задължителен начин от компетентния регулаторен орган (както в случая), то този анализ можел да доведе дори до резултати, свързани с наличие на нарушение на конкуренцията.

В тази връзка Първоинстанционният съд нарушил и задължението си за *мотивиране* на решението.

По отношение проверката на използвания от Комисията метод за изчисляване на ценовия натиск обжалваното решение било неправилно също и по редица основни пунктове. На първо място, тъй като така нареченият „As-Efficient-Competitor-Test“, считан от Първоинстанционния съд за единствения общовалиден критерий за сравнение, на който той трябвало да основава заключенията си, бил лишен от релевантност, доколкото предприятието с господстващо положение на пазара и конкурентите му упражнявали (както в случая) своята дейност при различни нормативни и фактически условия във връзка с конкуренцията. На второ място, тъй като анализът на ценовия натиск отчитал само цените за свързване, докато цените за други далекосъобщителни услуги (по-специално комуникации) не били вземани предвид. Също и изводите в решението относно твърдения ценови натиск били опорочени от много правни грешки и Първоинстанционният съд не достигнал до проверка на причинно-следствената връзка между твърдения ценови натиск и неговите изводи относно структурата на пазара.

Преди всичко решението нарушавало изискванията на член 253 ЕО относно мотивирането на решенията на Комисията.

Накрая Първоинстанционният съд приложил погрешно и член 15, параграф 2 от Регламент 17, като не оспорил изчисляването на глобата от Комисията, въпреки че последната погрешно изхождала от принципа за съществуване на тежко нарушение, не отчел в достатъчна степен отрасловото регулиране на цените на жалбоподателя, като при всички положения той трябвало да наложи символична глоба. С това Първоинстанционният съд не отчел правилно от правна гледна точка всички релевантни фактори и не е проверил в достатъчна от правна гледна точка степен доводите, изтъкнати от жалбоподателя, с цел отмяна или намаляване на глобата.

(¹) ОВ L 263, стр. 9.

Иск, предявен на 27 юни 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Нидерландия

(Дело C-283/08)

(2008/C 223/49)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: г-н W. Roels и W. Wils)

Ответник: Кралство Нидерландия

Искания на ищеца

— да се приеме за установено, че Кралство Нидерландия е нарушило задълженията си по Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (¹), като не е приела необходимите за съобразяване с тази директива правни и административни разпоредби или поне не е съобщила на Комисията за тях;

— да се осъди Кралство Нидерландия да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата в националното право е изтекъл на 12 юни 2007 г.

(¹) ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260.

Иск, предявен на 27 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-284/08)

(2008/C 223/50)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: г-н W. Roels и г-н W. Wils)

Ответник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приело законовите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (¹), или във всеки случай, като не съобщило на Комисията тези разпоредби, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия не е изпълнило задълженията си по тази директива в своята територия Гибралтар;

— да се осъди Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 12 юни 2007 г.

(¹) ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260.

Иск, предявен на 30 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело C-286/08)

(2008/С 223/51)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: М. Patakia и J.-B. Laignelot)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е изготвила и приела в разумен срок план за управление на опасните отпадъци, съответстващ на изискванията на приложимото общностно законодателство и като не е установила адекватна и интегрирана мрежа от инсталации за обезвреждане на опасните отпадъци, която да позволява тези отпадъци да бъдат обезвреждани чрез най-подходящите методи, за да се осигури висока степен на закрила на общественото здраве, Република Гърция е нарушила задълженията си по член 1, параграф 2 и член 6 от Директива 91/689/ЕИО ⁽¹⁾ относно опасните отпадъци, във връзка с член 5, параграфи 1 и 2, и член 7, параграф 1 от Директива 2006/12/ЕО ⁽²⁾ (която заменя Директива 75/442/ЕИО относно отпадъците, съответно изменена с Директива 91/156/ЕИО);

— да се установи, че като не е приела всички необходими мерки, за да гарантира по отношение на управлението на опасните отпадъци съобразяване с членове 4 и 8 от Директива 2006/12/ЕО (която заменя Директива 75/442/ЕИО, съответно изменена с Директива 91/156/ЕИО) и член 3, параграф 1, членове 6, 7, 8, 9, 13 и 14 от Директива 1999/31/ЕО ⁽³⁾ относно депонирането на отпадъци Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 1, параграф 2 от Директива 91/689/ЕИО относно опасните отпадъци, във връзка с членове 4 и 8 от Директива 2006/12/ЕО (която заменя Директива 75/442/ЕИО относно отпадъците, съответно изменена с Директива 91/156/ЕИО) и задълженията си по член 3, параграф 1, членове 6, 7, 8, 9, 13 и 14 от Директива 1999/31/ЕО относно депонирането на отпадъци.

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

След проверка на нотифицираните от Република Гърция законодателни мерки относно управлението на опасни отпадъци и в частност Националния план за управление, Комисията намира, че те не отговарят на изискванията на общностното право относно управлението на опасни отпадъци.

По-специално, Националният план за управление съдържа непълноти, доколкото се ограничавал до указания, които изисквали по-нататъшно разработване и не отговаряли на изискването за „достатъчна точност“, в нарушение на член 1, параграф 2 във връзка с член 6, параграф 1 от Директива 91/689/ЕИО и с член 7, параграф 1 от Директива 2006/12/ЕО (която заменя Директива 75/442/ЕИО).

Националният план за управление също така не предвиждал адекватна и интегрирана мрежа от инсталации за обезвреждане, доколкото липсвала адекватна инфраструктура, липсвала оценка на необходимото равнище на капацитета за третиране и съществували непълноти по отношение на създаването и на географското разположение на подходящи депа, в нарушение на член 1, параграф 2 от Директива 91/689/ЕИО във връзка с член 5 от Директива 2006/12/ЕО (която заменя Директива 75/442/ЕИО).

Освен това следва да се установи, че обичайната практика по обезвреждане на опасните отпадъци в Република Гърция е на „временни депа“, които обаче, предвид на възобновяването на свързаните с тях разрешителни, поради липсата на подходящи депа, се превръщат в постоянни. Следователно не са приети подходящите мерки за сигурно и окончателно обезвреждане на опасни отпадъци, без да се застрашава здравето на човека и без да нанасят вреди на околната среда, в нарушение на член 1, параграф 2 от Директива 91/689/ЕИО във връзка с членове 4 и 8 от Директива 2006/12/ЕО (която заменя Директива 75/442/ЕИО), както и на член 3, параграф 1, членове 6, 7, 8, 9, 13 и 14 от Директива 1999/31/ЕО относно депонирането на отпадъци.

⁽¹⁾ ОВ L 377, стр. 20; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 91.

⁽²⁾ ОВ L 114, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 45.

⁽³⁾ ОВ L 182, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 94.

Иск, предявен на 1 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Велико херцогство Люксембург

(Дело C-289/08)

(2008/С 223/52)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: G. Rozet и A. Sipos)

Ответник: Велико херцогство Люксембург

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е съставило планове за извънредни ситуации извън предприятията относно мерките, които се вземат извън тези от тях, за които се прилага член 9 от Директива 96/82/ЕО на Съвета от 9 декември 1996 г. относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества ⁽¹⁾, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по член 11, параграф 1, буква в) от тази директива
- да се осъди Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Ищецът изтъква, че съставянето на планове за извънредни ситуации извън предприятията относно мерките, които се вземат извън тези от тях, за които се прилага член 9 от Директива 96/82/ЕО, е основно изискване на тази директива. Великото Херцогство Люксембург не било изпълнило задълженията си по тази директива, доколкото не било съставило такива планове за осем действащи предприятия, намиращи се на неговата територия.

⁽¹⁾ ОВ 1997 г., L 10, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 8.

Иск, предявен на 2 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Финландия

(Дело C-293/08)

(2008/C 223/53)

Език на производството: фински

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: M. Condou-Durande, I. Koskinen)

Ответник: Република Финландия

Искания на ищеца

- Да се установи, че Република Финландия не е изпълнила задълженията си по Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна

закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, като не е приела законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобрази с тази директива, или като във всеки случай не е уведомила Комисията за последните ⁽¹⁾,

- да се осъди Република Финландия да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 10 октомври 2006 г.

⁽¹⁾ ОВ L 304, стр. 12.

Преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Montpellier (Франция) на 3 юли 2008 г. — Ministère public/Ignacio Pédro Santesteban Goicoechea

(Дело C-296/08)

(2008/C 223/54)

Език на производството: френски

Препращаща юрисдикция

Cour d'appel de Montpellier

Страни в главното производство

Ищец: Ministère public

Ответник: Ignacio Pédro Santesteban Goicoechea

Преюдициални въпроси

- 1) Липсата на нотификация по силата на член 31, параграф 2 от Рамково решение от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки ⁽¹⁾, от държава-членка, в конкретния случай Испания, за нейното намерение да продължи да прилага двустранни и многостранни споразумения води ли поради думата „отменя“ в член 31 от това рамково-решение до невъзможността за тази държава-членка да използва с друга държава-членка в дадения случай Франция, която е направила волеизявление по силата на член 32 от рамковото споразумение други процедури от тази в европейската заповед за арест?

2) В случай на отрицателен отговор на предходния въпрос, направените от изпълняващата държава резерви по изпълнението позволяват ли и да прилага Конвенция от 27 септември 1996 г., следователно преди 1 януари 2004 г., но която влиза в сила за тази изпълняваща държава след тази дата — 1 януари 2004 г., посочена в член 32 от рамковото решение?

(¹) Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3).

самите италиански власти, източник на опасност за здравето на човека и за околната среда и същевременно представлява нарушение на членове 4 и 5 от Директива 2006/12/ЕО.

(¹) ОВ L 114, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 45.

Иск, предявен на 3 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело C-297/08)

(2008/C 223/55)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: C. Zadra, D. Recchia и J.-B. Laignelot)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела по отношение на региона Сатрапия всички необходими мерки, за да гарантира оползотворяването или обезвреждането на отпадъците при условия, които да не застрашават здравето на човека и да не нанасят вреди на околната среда, и по-конкретно, като не е въвела подходяща и интегрирана система от инсталации за изхвърляне на отпадъците, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 4 и 5 от Директива 2006/12/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно отпадъците;

— да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск Комисията иска да бъде осъдена Италианската република за това, че не е въвела в регион Сатрапия интегрирана и подходяща система от инсталации за обезвреждане на отпадъците, която да даде възможност да се постигне етапа на самозадоволяване по отношение на обезвреждането на отпадъците, като е нарушила критерия за близост. Твърдяното неизпълнение на задължения представлява, както признават

Иск, предявен на 3 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Гръцка република

(Дело C-298/08)

(2008/C 223/56)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: N. Yerrell и I. Chatsigiannis).

Ответник: Гръцката република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/22/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. относно минималните условия за изпълнение на Регламенти (ЕИО) № 3820/85 и (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно социалното законодателство, свързано с дейностите по автомобилния транспорт, и за отмяна на Директива 88/559/ЕИО на Съвета, или във всички случаи, като не е уведомила Комисията за такива разпоредби, Гръцката република не е изпълнила задълженията по тази директива;

— да се осъди Гръцката република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата във вътрешния правен ред е изтекъл на 1 април 2007 г.

(¹) ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 35; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 15, стр. 187.

Жалба, подадена на 7 юли 2008 г. от Leche Celta, SL срещу Решение на Първоинстанционния съд (трети състав), постановено на 23 април 2008 г. по дело T-35/07, Leche Celta/CXВП

(Дело C-300/08 P)

(2008/C 223/57)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Leche Celta, SL (представители: J. Calderón Chavero, abogado, T. Villate Consonni, abogado)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), Celia SA

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени Решение на трети състав на Първоинстанционния съд от 23 април 2008 г. по дело T-35/07, за да се приеме недвусмислено, че марките CELIA/CELTA са несъвместими,
- да се заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Със своята жалба жалбоподателят оспорва по същество преценката на Първоинстанционния съд относно приликата между разглежданите марки. Според него всъщност приликата между тези две марки била такава, че съответните потребители не биха могли да установят разликата между тях, още повече че обозначаващите от тях стоки били идентични. Следователно Първоинстанционният съд допуснал редица грешки в преценката, като приел за слаба степен на словесна и концептуална прилика между конфликтните знаци.

Иск, предявен на 9 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело C-306/08)

(2008/C 223/58)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: A. Alcover San Pedro и D. Kukovec)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

- Да се установи, че като е възложило програмите за интегрирано действие в съответствие със Закон 6/1994 от 15 ноември за уреждане на дейността по градоустройство в Comunidad Valenciana, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по Директива 93/37/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 14 юни 1993 г. за съгласуване на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство и по-специално по член 1, член 6, параграф 6, член 11, член 12 и глава 2 от Дял IV (членове 24-29) от нея,

Да се установи, че като е възложило програмите за интегрирано действие в съответствие със Закон 16/2005 за градоустройството на Валенсия, приложен с Регионален декрет за Валенсия 67/2006 от 12 май за одобряване на Правилник за устройство на територията и градоустройство, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 2, член 6, член 24, член 30, член 31, параграф 4, буква а), член 48, параграф 2, и член 53 от Директива 2004/18/ЕО ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки;

- да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията сочи, че възлагането на програмите за интегрирано действие (PAI), които представляват инструмент за селищно развитие, установен със Закон 6/1994 от 15 ноември за уреждане на дейността по градоустройство в Comunidad Valenciana (LRAU) и със Закон 16/2005 за градоустройството на Валенсия (LUV), който заменя LRAU, се отнася до обществени поръчки, които трябва да се възлагат в съответствие с Директива 93/37/ЕО и Директива 2004/18/ЕО. С други думи, Комисията твърди, че PAI представляват възлагани от териториални единици договори за обществени поръчки за строителство на инфраструктура от избрани от местните органи предприемачи.

Комисията счита, че с LUV се нарушават общностните директиви за обществените поръчки в различни насоки, включително по отношение на привилегированото положение на първия оферент, опитът на оферентите във връзка със сходни договори, представянето на алтернативи на предложението на първия оферент в отворени пликосе, уредбата на варианти, критериите за възлагане на PAI, възможността за изменение на договора след неговото възлагане (например възможността за увеличаване на таксите за градоустройство) и уредбата на случаите на непълно изпълнение на договора от оферента, на който той е възложен. Някои от тези нарушения са общи за LRAU и LUV, а други са специфични за LUV.

⁽¹⁾ ОВ L 199, стр. 54.

⁽²⁾ ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116.

Иск, предявен на 10 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело C-308/08)

(2008/С 223/59)

*Език на производството: испански***Страни***Ищец:* Комисия на Европейските общности (представители: S. Pardo Quintillán и D. Recchia)*Ответник:* Кралство Испания**Искания на ищеца**

— Да се установи, че Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по Директива 92/43/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, съгласно тълкуването и с Решение на Съда от 13 януари 2005 г. по дело C-117/03 и с Решение на Съда от 14 септември 2006 г. по дело C-244/05, както и на задълженията, произтичащи от член 12, параграф 4 от посочената директива, във връзка с проекта за реконструкция на селския път от Villamanrique de la Condesa (Провинция Севиля) до El Rocío (Провинция Уелва).

— да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията счита, че с изпълнението на проекта за реконструкция на селския път от Villamanrique de la Condesa (Провинция Севиля) до El Rocío (Провинция Уелва) без прилагане на свързаните с това подходящи мерки за защита Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по Директива 92/43/ЕИО, съгласно тълкуването и с Решение на Съда от 13 януари 2005 г. по дело C-117/03 и с Решение на Съда от 14 септември 2006 г. по дело C-244/05, както и на задълженията, произтичащи от член 12, параграф 4 от посочената директива.

⁽¹⁾ ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109.

Иск, предявен на 14 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-312/08)

(2008/С 223/60)

*Език на производството: английски***Страни***Ищец:* Комисия на Европейските общности (представител: H. Støvlbæk)*Ответник:* Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия**Искания на ищеца**

— да се установи, че като не е приело необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби за съобразяване с Директива 2006/100/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 г. за адаптиране на някои директиви в областта на свободното движение на хора поради присъединяването на България и Румъния ⁽¹⁾, или във всеки случай като не е съобщило на Комисията за тях, Обединеното кралство не е изпълнило задълженията си по директивата,

— да се осъди Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 1 януари 2007 г.

⁽¹⁾ ОВ L 363, стр. 141; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 10, стр. 194.

Иск, предявен на 14 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело C-313/08)

(2008/С 223/61)

*Език на производството: италиански***Страни***Ищец:* Комисия на Европейските общности (представители: E. Vesco и P. Dejmek)*Ответник:* Италианска република**Искания на ищеца**

— Да се установи, че като не е приела всички законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с член 1, параграфи 4, 5 и 6 от Директива 2003/58/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. за изменение на Директива 68/151/ЕИО на Съвета относно изискванията за оповестяване по отношение на някои видове дружества, или като във всеки случай не е съобщила тези разпоредби на Комисията, Италианската република не е изпълнила задълженията си по тази директива;

— да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 30 декември 2006 г.

(¹) ОВ L 221, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 3.

Иск, предявен на 15 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело C-321/08)

(2008/C 223/62)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: W. Wils и E. Adsera Ribera)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

— Да се установи, че като не е приело законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2005/29/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно неоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за неоялни търговски практики“) или във всеки случай като не е информирало за това Комисията, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по посочената директива.

— да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът, определен за транспониране във вътрешното право на Директива 2005/29, е изтекъл на 12 юни 2007 г.

(¹) ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260.

Иск, предявен на 15 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Швеция

(Дело C-322/08)

(2008/C 223/63)

Език на производството: шведски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: г-н M. Condou-Durande и г-н J. Enegren)

Ответник: Кралство Швеция

Искания

— да се установи, че като не е приело всички законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. (¹), и във всички случаи като не е съобщило тези разпоредби, Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си по тази директива.

— да се осъди Кралство Швеция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 10 октомври 2006 г.

(¹) Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 304, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52).

Иск, предявен на 16 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия

(Дело C-326/08)

(2008/C 223/64)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: W. Wils и B. Kotschy)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

- Да се установи, че Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си съгласно общностното право, по-специално съгласно член 19 от Директива 2005/29/ЕО⁽¹⁾, като не е приела законовите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими за съобразяване с посочената директива, или като във всеки случай не е съобщила тези разпоредби на Комисията;
- да се осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 12 юни 2007 г.

⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно неприятели търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за неприятели търговски практики“), ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260.

Иск, предявен на 18 юли 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Италия

(Дело C-334/08)

(2008/C 223/65)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: A. Aresu и A. Caeiros)

Ответник: Република Италия

Искания на ищеца

- да се установи, че Република Италия не е изпълнила задълженията си по член 10 ЕО, по член 8 от Решение 2000/597/СО⁽¹⁾, Евратом на Съвета от 29 септември 2000 г. относно системата на собствените ресурси на Европейските общности и по членове 2, 6, 10, 11 и 17 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000⁽²⁾ от 22 май 2000 г. за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите, като отказва да предостави на разположение на Комисията собствените ресурси, отговарящи на задължения за митни сборове, произтичащи от неправомерното издаване на разрешение за откриване и

управление на митнически склад тип С в Taranto от Direzione compartimentale delle dogane per le Regioni Puglia e Basilicata [Районна митническа дирекция за регионите Puglia и Basilicata], със седалище в Bari, последвани от следващи разрешения за обработка под митнически контрол и активно усъвършенстване, до тяхната отмяна на 4 декември 2002 г.,

- да се осъди Република Италия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск Европейската комисия упреква италианското правителство, че то е отказало да предостави на разположение на Европейските общности собствени ресурса, оценявани на около 23 милиона евро, които са свързани с неправомерното издаване на митнически разрешения в Taranto за периода февруари 1997 г. — декември 2002 г.

Предметът на иска се отнася по същество до отговорността за сумите, които отговарят на собствените средства, като последните не са могли да бъдат събрани поради разглежданите неправомерни деяния. Италианското правителство изтъква, че то не носи отговорност за пропуснатите приходи вследствие на посочените по-горе нередности, а че за извършването на последните могат да бъдат държани отговорни единствено длъжностните лица, причинили вредите, докато Комисията е убедена, че действащите общностноправни разпоредби задължават италианската държава да понесе всички имуществени последици, които произтичат — дори и от неправомерни — деяния на длъжностните лица, които действат от нейно име и за нейна сметка.

⁽¹⁾ ОВ L 253, стр. 42, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 206.

⁽²⁾ ОВ L 130, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 184.

Определение на председателя на Съда от 30 април 2008 г. (преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Josef Holzinger/Bundesministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur

(Дело C-332/07)⁽¹⁾

(2008/C 223/66)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпорежда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 269, 10.11.2007 г.

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Определение на Първоинстанционния съд от 26 юни 2008 г. — *Gibtelecom*/Комисия

(Съединени дела T-433/03, T-434/03, T-367/04 и T-244/05) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Далекосъобщения — Решения за оставяне без разглеждане на жалби на основание член 86 ЕО — Невземане на становище от страна на Комисията по жалби на основание член 86 ЕО — Жалби за отмяна — Искове за установяване на неправолетно бездействие — Отпадане на предмета на правния спор в хода на производството — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2008/С 223/67)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: *Gibtelecom Ltd* (Гибралтар) (представители: M. Llamas, barrister, и B. O'Connor, solicitor)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: първоначално F. Castillo de la Torre и A. Whelan, впоследствие F. Castillo de la Torre)

Предмет

От една страна, искане за отмяна на твърдяни решения на Комисията от 17 октомври 2003 г., 5 юли 2004 г. и 26 април 2005 г., които оставят без разглеждане две жалби, с които Комисията е поканена да предприеме действия на основание член 86, параграф 3 ЕО с цел да преустанови нарушения на общностното право, за които се твърди, че са извършени от Кралство Испания и от друга страна, искане, целящо да установи, в съответствие с член 232 ЕО, че като не е взела становище относно действията, които възнамерява да предприеме по определени аспекти на едната от горепосочените жалби, Комисията не е изпълнила задълженията си по общностното право.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за постановяване на решение по същество.
- 2) Липсва основание за произнасяне по направената от Кралство Испания молба за встъпване по дело T-367/04.
- 3) *Gibtelecom Ltd* и Комисията понасят направените от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 59, 6.3.2004 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 14 юли 2008 г. — *Espinosa Labella* и др./Комисия

(Дело T-322/06) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Решение 2006/613/ЕО — Списък на местообитанията със значение за Общността в средиземноморския биогеографски район — Обжалваем акт — Липса на пряко засягане — Недопустимост)

(2008/С 223/68)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Manuel José Espinosa Labella (Алмерия, Испания); Josefa Labella Dávalos (Алмерия); María Pilar Espinosa Labella (Алмерия); María José Espinosa Labella (Алмерия); Tomasa Peñuela Ortiz (Алмерия); Tomás Espinosa Peñuela (Алмерия); Francisco José Espinosa Peñuela (Mairena del Aljarafe, Испания); Juan Manuel Espinosa Peñuela (Мадрид, Испания); María Lourdes Espinosa Peñuela, (Алмерия); Adela Espinosa Peñuela (Алмерия); Jorge Jesús Espinosa Peñuela (Алмерия); Héritiers de Rafael Espinosa Peñuela (Алмерия) (представител: M. J. Rovira Daudí, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: A. Alcover San Pedro и D. Recchia)

Страна, встъпила в подкрепа на ответника: Кралство Испания (представител: F. Díez Moreno, abogado del Estado)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение на Комисията от 19 юли 2006 г. 2006/613/ЕО за приемане съгласно Директива 92/43/ЕИО на Съвета списък на местообитанията със значение за Общността в средиземноморския биогеографски район (ОВ L 259, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 21), доколкото същото определя местообитанието, наречено „Artos de El Ejido“, в което са разположени земите на жалбоподателите, като местообитание със значение за Общността в средиземноморския биогеографски район.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Г-н Manuel José Espinosa Labella, г-жа Josefa Labella Dávalos, г-жа María Pilar Espinosa Labella, г-жа María José Espinosa Labella, г-жа Tomasa Peñuela Ortiz, г-н Tomás Espinosa Peñuela, г-н Francisco José Espinosa Peñuela, г-н Juan Manuel Espinosa Peñuela, г-жа María Lourdes Espinosa Peñuela, г-жа Adela Espinosa Peñuela, г-н Jorge Jesús Espinosa Peñuela и наследниците на г-н Rafael Espinosa Peñuela понасят, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Комисията.
- 3) Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ C 326, 30.12.2006 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 14 юли 2008 г. — Fresyga/Комисия

(Дело T-323/06) (¹)

(Жалба за отмяна — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Решение 2006/613/ЕО — Списък на обектите от значение за Общността в средиземноморския биогеографски район — Обжалваем акт — Липса на пряко засягане — Недопустимост)

(2008/C 223/69)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Fresyga, SA (Almería, Испания) (представител: M.J. Rovira Daudí, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: A. Alcover San Pedro и D. Recchia)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение 2006/613/ЕО на Комисията от 19 юли 2006 година за приемане съгласно Директива 92/43/ЕИО на Съвета списък на обектите от значение за Общността в средиземноморския биогеографски район (ОВ L 259, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 21), доколкото с него за обект от значение за Общността в средиземноморския биогеографски район се определя обект с наименование „Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla“, в рамките на който се намира парцел на жалбоподателя.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Осъжда Fresyga SA да понесе освен собствените си съдебни разноски и разноските, направени от Комисията.

(¹) ОВ C 326, 30.12.2006 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 14 юли 2008 г. — Complejo Agrícola/Комисия

(Дело T-345/06) (¹)

(Жалба за отмяна — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Решение 2006/613/ЕО — Списък на местообитанията със значение за Общността в средиземноморския биогеографски район — Обжалваем акт — Липса на пряко засягане — Недопустимост)

(2008/C 223/70)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Complejo Agrícola, SA (Мадрид, Испания) (представители: A. Menéndez Menéndez и G. Yanguas Montero, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: A. Alcover San Pedro и D. Recchia)

Страна, встъпила в подкрепа на ответника: Кралство Испания (представител: F. Díez Moreno, abogado del Estado)

Предмет

Искане за частична отмяна на член 1 и на приложение 1 към Решение 2006/613/ЕО на Комисията от 19 юли 2006 г. за приемане съгласно Директива 92/43/ЕИО на Съвета списък на местообитанията със значение за Общността в средиземноморския биогеографски район (ОВ L 259, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 21), доколкото определят като местообитание със значение за Общността в средиземноморския биогеографски район територията наречена „Acebuchales de la Campiña Sur de Cádiz“, на която се намира стопанство, собственост на жалбоподателя.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.

- 2) Осъжда *Complejo Agrícola, SA* да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на *Комисията*.
- 3) Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 20, 27.1.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 4 юли 2008 г. — *Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans*/Комисия

(Дело T-358/06) (¹)

(Жалба за отмяна — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Жалба, подадена от предприятие, посочено в мотивите на решение, което не му е съобщено — Липса на правен интерес — Недопустимост)

(2008/C 223/71)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: *Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans BV* (Rosmalen, Нидерландия) (представители: M. Smeets и A. Van den Oord, *avocats*)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: A. Bouquet и A. Nijenhuis, подпомагани от F. Wijckmans, F. Tuytschaever и L. Gyselen, *avocats*)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2007/534/ЕО на Комисията от 13 септември 2006 г. относно производство по член 81 ЕО [Преписка COMP/F/38.456] — Битум (Нидерландия) или, при условията на евентуалност — за намаляване на глобата, наложена на *Heijmans NV* и на *Heijmans Infrastructuur BV*.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) *Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans BV* понася направените от него съдебни разноски и тези на *Комисията*.

(¹) ОВ С 20, 27.1.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 14 юли 2008 г. — *Calebus*/Комисия

(Дело T-366/06) (¹)

(Жалба за отмяна — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Решение 2006/613/ЕО — Списък на местообитанията със значение за Общността в средиземноморския биогеографски район — Обжалваем акт — Липса на пряко засягане — Недопустимост)

(2008/C 223/72)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: *Calebus, SA* (Almería, Испания) (представител: R. Bocanegra Sierra, *avocat*)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: A. Alcover San Pedro и D. Recchia)

Страна, встъпила в подкрепа на ответника: Кралство Испания (представител: F. Díez Moreno, *abogado del Estado*)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение 2006/613/ЕО на Комисията от 19 юли 2006 г. за приемане съгласно Директива 92/43/ЕИО на Съвета списък на местообитанията със значение за Общността в средиземноморския биогеографски район (ОВ L 259, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 21), доколкото определя като местообитание със значение за Общността в средиземноморския биогеографски район територията наречена „*Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla*“, на която се намира терен на жалбоподателя.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като *недопустима*.
- 2) Осъжда *Calebus, SA* да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на *Комисията*.
- 3) Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 20, 27.1.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 2 юли 2008 г. — Polimeri Europa/Комисия(Дело T-12/07) ⁽¹⁾**(„Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество“)**

(2008/C 223/73)

Език на производството: италиански

Страни**Жалбоподател:** Polimeri Europa SpA (Brindisi, Италия) (представители: M. Siragusa, F. Moretti и L. Nascimbene, avocats)**Ответник:** Комисия на Европейските общности (представители: V. Di Bucci, F. Amato и V. Bottka)**Страна, встъпила в подкрепа на ответника:** Manufacture Française des Pneumatiques Michelin (представители: S. Kon и L. Farell, avocats)**Предмет**

Искане за отмяна на Решение на Комисията COMP/F/2/1095 от 6 ноември 2006 г., прието в рамките на производство по прилагане на член 81 ЕО (преписка COMP/F/38.638-BR/ESBR), за предаване на Manufacture Française des Pneumatiques Michelin, допуснато в производството като трета заинтересувана страна, на неуповителната редакция на отправеното до жалбоподателя изложение на нарушенията от 6 април 2006 г.

Диспозитив

- 1) Основанието за постановяване на съдебно решение по същество по настоящата жалба е отпаднало.
- 2) Осъжда Polimeri Europa SpA да понесе съдебните разходи, направени от него и от Комисията и Manufacture Française des Pneumatiques Michelin в рамките на настоящото производство, както и съдебните разходи, направени от Комисията в рамките на обезпечителното производство

⁽¹⁾ ОВ С 56, 10.3.2007 г.

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: L. Pargala и B. Doherty)**Предмет**

Жалба за частична отмяна на Директива 2006/92/ЕО на Комисията от 9 ноември 2006 г. за изменение на приложенията към Директиви 76/895/ЕО, 86/362/ЕО и 90/642/ЕО на Съвета по отношение на максималните количества на остатъци за каптан, дихлорвос, етион и фолпет (ОВ L 311, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 76, стр. 222).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Denka International BV следва да понесе както направените от него съдебни разходи, така и съдебните разходи, направени от Комисията.

⁽¹⁾ ОВ С 82, 14.4.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 26 юни 2008 г. — Pfizer/CXBP — Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN)(Съединени дела от T-354/07 до T-356/07) ⁽¹⁾**(Марка на Общността — Искане за обявяване на недействителност — Загуба на право — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)**

(2008/C 223/75)

Език на производството: испански

Определение на Първоинстанционния съд от 27 юни 2008 г. — Denka International/Комисия(Дело T-30/07) ⁽¹⁾**(Жалба за отмяна — Директива 2006/92/ЕО — Максимални количества на остатъци за дихлорвос — Липса на лично засягане — Недопустимост)**

(2008/C 223/74)

Език на производството: английски

Страни**Жалбоподател:** Denka International BV (Barneveld, Нидерландия) (представители: K. Van Maldegem и C. Mereu, avocats)**Страни****Жалбоподател:** Pfizer Ltd (Sandwich, Kent, Обединено кралство) (представители: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde, avocats, и M. Hawkins, solicitor)**Ответник:** Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: Ó. Mondéjar Ortuño)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Първоинстанционния съд: Isdin, SA (Барселона, Испания) (представител: M. Esteve Sanz, avocat)

Предмет

Три жалби срещу решенията на първи апелативен състав на СХВП от 28 юни 2007 г. (съответно по преписки R 567/2006-1, R 566/2006-1 и R 565/2006-1), постановени в производство за обявяване на недействителност със страни Pfizer Ltd и Isdin, SA.

Диспозитив

- 1) Основанието за постановяване на съдебно решение по същество по жалбата е отпаднало.
- 2) Осъжда Isdin, SA да понесе направените от него съдебни разноски и тези на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП). Pfizer Ltd понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 269, 10.11.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 11 юли 2008 г. — WellBiz/СХВП — Wild (WELLBIZ)

(Дело T-451/07) (¹)

(Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2008/С 223/76)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: WellBiz Verein (Eschen, Лихтенщайн) (представител: M. Schnetzer, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: S. Schöffner)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Rudolf Wild GmbH & Co. KG (Eppenheim, Германия)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 2 октомври 2007 г. (преписка R 1575/2006-1), свързано с процедура по възражение между WellBiz Verein и Rudolf Wild GmbH & Co. KG.

Диспозитив

- 1) Основанието за постановяване на решение по съществото на жалбата е отпаднало.

- 2) Осъжда жалбоподателя и ответника да понесат направените от тях разноски.

(¹) ОВ С 37, 9.2.2008 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 25 юни 2008 г. — Volkswagen/СХВП (Силует на автомобил с фарове)

(Дело T-9/08) (¹)

(Марка на Общността — Отказ за национална регистрация — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2008/С 223/77)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Volkswagen AG (Wolfsburg, Германия) (представители: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus и R. Jepsen, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: G. Schneider)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 6 ноември 2007 г. (преписка R 1306/2007-4) относно международна регистрация, в приложение на Протокола относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, подписан на 27 юни 1989 г. в Мадрид, на фигуративната марка, която представлява силует на автомобил с фарове.

Диспозитив

- 1) Няма основание за постановяване по жалбата на съдебно решение по същество.
- 2) Осъжда жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 64, 8.3.2008 г.

Жалба, подадена на 4 юни 2008 г. — Gosselin Word Wide Moving/Комисия

(Дело T-208/08)

(2008/C 223/78)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Gosselin Word Wide Moving NV (Deurne, België) [представители: F. Wijckmans, advocaat, S. De Keer, advocate]

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение C(2008) 926 окончателен на Комисията от 11 март 2008 г. относно производство по член 81 ЕО (преписка COMP/38.543 — Услуги за международни премествания), съобщено на жалбоподателя на 25 март 2008 г., доколкото то се отнася до него,

— при условията на евентуалност, да се отмени член 1 от решението, доколкото той се отнася до жалбоподателя, доколкото с решението се установява извършването от жалбоподателя на продължавано нарушение от 31 януари 1992 г. до 18 септември 2002 г., и да се намали наложената с член 2 глоба за извършеното нарушение съобразно коригираната продължителност,

— при условията на евентуалност, да се отмени член 2, буква д) от решението, доколкото той се отнася до жалбоподателя, въз основа на второто и/или третото посочено правно основание, а наложената с член 2 глоба, доколкото тя се отнася до жалбоподателя, съответно да се намали,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

С първото правно основание жалбоподателят изтъква, че с решението се нарушавал член 81 ЕО. С първата част на правното основание той твърди, че Комисията не била доказала, че деянието, в което можел да бъде упрекнат жалбоподателят, следвало да се квалифицира като значително ограничение на конкуренцията по смисъла на член 81 ЕО. С втората част се изтъква, че Комисията не била доказала, че споразумението, в което жалбоподателят бил участвал, можело значително да засегне търговията между държавите-членки.

При условията на евентуалност, с второто правно основание се изтъква, че с решението се нарушавали член 23 от Регламент № 1/2003, член 15, параграф 2 от Регламент 17/62 и Насоките за определяне на глоби. Тези разпоредби били нарушени чрез определянето на сериозността на нарушението, установяване на продължителността на последното, установяване на стойността на продажбите които се вземат предвид при определяне на основния размер на глобата, и на последно място, чрез отказа да се приеме, че са налице смекчаващи обстоятелства по отношение на жалбоподателя с оглед на определяне на размера на глобата.

При условията на евентуалност, с третото правно основание си твърди, че бил нарушен принципът на равно третиране, по-специално, с определянето на сериозността на нарушението и на стойността на продажбите, които били взети предвид при определяне на размера на глобата.

Жалба, подадена на 6 юни 2008 г. — Strack/Комисия

(Дело T-221/08)

(2008/C 223/79)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Guido Strack (Кьолн, Германия) (представител: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— Да се отменят решенията на Европейската Комисия, постановени фактически или като мълчалив отказ съгласно член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 при разглеждането на заявленията на жалбоподателя за достъп до документи от 18 и 19 януари 2008 г. и на неговите допълнителни заявления от 22 февруари 2008 г., 18 април 2008 г. и най-вече от 21 април 2008 г., и по-специално решението от 19 май 2008 г., доколкото тези решения отхвърлят изцяло или отчасти заявленията на жалбоподателя,

- Да се осъди Европейската Комисия да заплати на жалбоподателя обезщетение в подходящ размер, най-малкото обаче символично обезщетение от 1 EUR, за имуществените и неимуществените вреди, причинени на жалбоподателя при разглеждането на неговите заявления
- да се осъди Европейската Комисия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

На 18 и 19 януари 2008 г. жалбоподателят подава до Комисията заявления за достъп до множество документи. Той подава настоящата жалба, тъй като достъпът до тези документи поне отчасти не му е предоставен в рамките на предвидените за това срокове.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди по-специално, че ответникът е нарушил член 255 ЕО, както и Регламент (ЕО) № 1049/2001⁽¹⁾. Освен това жалбоподателят се позовава на нарушение на принципите на добра администрация, на член 42 и 42 от Хартата за основните права, както и на принципа за необходимостта от мотивиране на решенията, съдържащи отказ, съгласно член 253 ЕО.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 9 юни 2008 г. — Sanatur/CXBP — Sektkellerei Schloss Wachenheim (life light)

(Дело T-222/08)

(2008/C 223/80)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Sanatur GmbH (Singen, Германия) (представител: M. Wieme, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Sektkellerei Schloss Wachenheim AG (Трир, Германия)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени Решение № R 1257/2006-1 на Първи апелативен състав на CXBP от 6 март 2008 г.;

- да се измени обжалваното решение по такъв начин, че жалбата да бъде отхвърлена;
- да се осъди встъпилата страна да заплати съдебните разноски, включително относно производството по обжалване.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „life light“ за стоки от клас 32 (заявка № 3 192 481).

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Sektkellerei Schloss Wachenheim AG.

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: германска фигуративна марка „LIGHT live“ за стоки от клас 32 (марка № 302 00 216).

Решение на отделано спорове: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отменя решението на отдела по спорове.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94⁽¹⁾ поради липсата на вероятност от объркване между конфликтните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 12 юни 2008 г. — Iranian Tobacco/CXBP — Булгартабак АД (Bahman)

(Дело T-223/08)

(2008/C 223/81)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Iranian Tobacco Company (Техеран, Иран) (представител: M. Beckensträter, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: „Булгартабак-холдинг“ АД (София, България)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решението на Първи апелативен състав от 10 април 2008 г. по преписка № R 709/2007-1, съобщено на 15 април 2008 г.,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски, които подлежат на възстановяване, включително тези по главното производство и тези на встъпилата страна,
- при условията на евентуалност, ако Решението от 10 април 2008 г. и от 7 март 2007 г. бъде отменено — 1415С — да се установи, че искането на встъпилата страна от 8 ноември 2005 г. е недопустимо.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за отмяна: фигуративната марка „Bahman“ за стоки от клас 34 (Марка на Общността № 427 336)

Притежател на марката на Общността: Жалбоподателят.

Страна, която иска обявяване на отмяната на марката на Общността: „Булгартабак-холдинг“ АД

Решение на отдела по заличаването: Обявяване отмяната на посочената марка на Общността.

Решение на апелативния състав: Отхвърляне на жалбата на жалбоподателя.

Изложени правни основания: Предпоставки за допустимост относно искането на „Булгартабак-холдинг“ АД, които е трябвало да бъдат разгледани служебно, не са били взети предвид, в разрез с общностното право, на Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾ и на други процесуални принципи.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 13 юни 2008 г. — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel/CXBP — Schwarzbräu (ALASKA)

(Дело T-225/08)

(2008/С 223/82)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (Ebersburg, Германия) (представител: P. Wadenbach, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Schwarzbräu GmbH (Zusmarshausen, Германия)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 8 април 2008 г. (преписка № R 877/2004-4),
- да се заличи напълно марка на Общността № 505 552 „ALASKA“ поради наличието на абсолютни основания за отказ на регистрация,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски,
- при условията на евентуалност, да се обяви недействителността на марка на Общността № 505 552 „ALASKA“ поне по отношение на следните стоки „минерални и газирани води и други неалкохолни напитки от клас 32“.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: фигуративна марка на Общността „ALASKA“ за стоки от клас 32 (марка на Общността № 505 552)

Притежател на марката на Общността: Schwarzbräu GmbH

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: жалбоподателят

Решение на отдела по заличаването: отхвърля искането за обявяване недействителността на въпросната марка

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата на жалбоподателя

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, букви б), в) и ж) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ 1994 г., L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 13 юни 2008 г. — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel/CXBP — Schwarzbräu (Alaska)

(Дело T-226/08)

(2008/С 223/83)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (Ebersburg, Германия) (представител: P. Wadenbach, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Schwarzbräu GmbH (Zusmarshausen, Германия)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 8 април 2008 г. (преписка R 1124/2004-4),
- да се заличи изцяло марка на Общността № 505 503 „Alaska“ поради наличието на абсолютни основания за отказ на регистрация,
- при условията на евентуалност по отношение на второто искане
- да се обяви за недействителна марка на Общността № 505 503 „Alaska“ поне за следните стоки: „Минерални и газирани води и други безалкохолни напитки от клас 32“.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: Словна марка „Alaska“ за стоки от клас 32 (марка на Общността № 505 503).

Притежател на марката на Общността: Schwarzbräu GmbH.

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Жалбоподателят.

Решение на отдела по заличането: Частично уважаване на искането за обявяване на недействителността на посочената марка.

Решение на апелативния състав: Отмяна на обжалваното решение и отхвърляне на искането за обявяване на недействителността на посочената марка.

Изложени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, букви б), в) и ж) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том I, стр. 146).

Жалба, подадена на 17 юни 2008 г. — Asenbaum Fine Arts/CXBП (WIENER WERKSTÄTTE)

(Дело T-230/08)

(2008/C 223/84)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Asenbaum Fine Arts Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представител: P. Vogel, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

- да се измени Решението на Четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар от 10 април 2008 г. (преписка № R1571/2006-4), като се уважи изцяло жалбата на жалбоподателя от 29 ноември 2006 г., а при условията на евентуалност, да се уважи жалбата за класове 6, 11 [с изключение на лампи (електрически), осветителни лампи, тавански лампи и лампиони], 14 (с изключение на бонбониери), 16, 20 и 21 (с изключение на бонбониери) и 34,

при условията на евентуалност, да се отмени обжалваното решение и да се върне делото на Службата за хармонизация във вътрешния пазар за довършване на процедурата,

- да се осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар да заплати съдебните разноски, включително и направените такива в производството по обжалване.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „WIENER WERKSTÄTTE“ за стоки от класове 6, 11, 14, 16, 20, 21 и 34 (Заявка № 4 133 501).

Решение на проверителя: Отхвърляне на заявката.

Решение на апелативния състав: Отхвърляне на жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾, тъй като заявената марка не е нито описателна, нито е лишена от отличителен характер.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том I, стр. 146).

Жалба, подадена на 17 юни 2008 г. — Asenbaum Fine Arts/CXBP (WIENER WERKSTÄTTE)

(Дело T-231/08)

(2008/C 223/85)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Asenbaum Fine Arts Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представител: P. Vögel, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

— да се измени Решението на Четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар от 10 април 2008 г. (преписка № R 1571/2006-4), като се уважи изцяло жалбата на жалбоподателя от 29 ноември 2006 г.

при условията на евентуалност: да се отмени обжалваното решение и да се върне делото на Службата за хармонизация във вътрешния пазар за довършване на процедурата,

— да се осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар да заплати съдебните разходи, включително разходите пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка „WIENER WERKSTÄTTE“ за стоки от клас 14 (Заявка № 4 207 783).

Решение на проверителя: Отхвърляне на заявката.

Решение на апелативния състав: Отхвърляне на жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾, тъй като заявената марка не е нито описателна, нито е лишена от отличителен характер.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ 1994, L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 16 юни 2008 г. — MPDV Mikrolab/CXBP (ROI ANALYZER)

(Дело T-233/08)

(2008/C 223/86)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorklabor (Mosbach, Германия) (представител: W. Göpfert, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав от 15 април 2008 г. по преписка R 1525/2006-4,

— да се осъди ответникът да заплати разходите.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Словна марка „ROI ANALYZER“ за стоки и услуги от класове 9, 35 и 42 (заявка № 4 866 042).

Решение на проверителя: Частичен отказ за регистрация.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾, тъй като на заявената марка не липсва отличителен характер и по отношение на нея не съществува необходимост от запазване на възможността за свободно ползване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 16 юни 2008 г. — НРА/Комисия

(Дело T-236/08)

(2008/C 223/87)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Hoofdproductschap Akkerbouw (Хага, Нидерландия) (представител: R. J. M. van den Tweel)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— Да се обяви за несъществуващо или при условията на евентуалност да се отмени Решение C(2006)7093/6 на Комисията от 19 декември 2006 година относно събирането на Вземане № 3240206544 от членовете на Европейското обединение по икономически интереси (ЕОИИ) Euroterroirs като солидарни длъжници в рамките на проект № 93.EU.06.002 относно проучване за изготвяне на списък на европейското наследство в областта на типичните и регионални селскостопански и хранителни продукти (сертифицирани местни и регионални продукти), доколкото това решение посочва Hoofdproductschap Akkerbouw като солидарен длъжник за връщането на цялата сума на горепосоченото вземане,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва събирането на вземане от Euroterroirs, установено с решение на Комисията от 14 август 2000 г. Доколкото посочва жалбоподателя като солидарен длъжник за връщането на цялата сума на вземането, обжалваното решение трябвало да се обяви за несъществуващо, защото е опорочено от изключително тежки и явни грешки. Поради това и след изтичане на сроковете за обжалване можело да се установи, че решението няма никакво правно действие.

На първо място според жалбоподателя е налице нарушение на Регламент № 2137/85 ⁽¹⁾, тъй като той никога не е бил член на Европейското обединение по икономически интереси (ЕОИИ) Euroterroirs, така че неговата отговорност не можела да се обоснове с членство в ЕОИИ.

На следващо място било нарушено правото му на участие в производството. Комисията не му била дала възможност да представи становище преди приемането на обжалваното решение и го уведомила за вземането, установено с решение от 14 август 2000 г., едва чрез изпращането на обжалваното решение.

На трето място било налице нарушение на принципа на пропорционалността. Комисията била обявила жалбоподателя за солидарен длъжник шест години след установяване на задължението, без първо да вземе подходящи мерки срещу самото Euroterroirs, срещу учредителя на Euroterroirs, който едновременно е и негов управител, срещу Conseil national des Arts Culinaires (CNAC) във Франция или срещу държавата-членка Франция. Освен това в рамките на проекта на Euroterroirs през 1994/1995 г. нидерландският експерт, участвал в някои дейности по изготвянето на списъка, бил получил възнаграждение от 13 055 EUR.

На последно място, вземането било погасено по давност, тъй като Комисията била изпратила въпросното дебитно известие на

Euroterroirs на 28 септември 2000 г., без след това да уведоми жалбоподателя навреме с какви действия се спира давността.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2137/85 на Съвета от 25 юли 1985 г. относно Европейското обединение по икономически интереси (ЕОИИ) (ОВ L 199, стр. 1; Специално издание на български език, глава 17, том 1, стр. 83).

Иск, предявен на 19 юни 2008 г. — Комисия/Община Valbonne

(Дело T-238/08)

(2008/C 223/88)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: L. Escobar Guerrero, и E. Bouttier, avocat)

Ответник: Община Valbonne

Искания на ищеца

- да се осъди община Valbonne, представлявана от изпълняващия длъжността кмет, да заплати на ищеца сума в размер от 18 619,38 EUR, съответстваща на сумата от 14 261,29 EUR главница и сумата от 4 358,09 EUR лихви за забава, считано от 31 май 2008 г.;
- да се осъди община Valbonne да заплати сумата от 5 000 EUR за покриване на разходите, които той е трябвало да направи за събиране на своето вземане;
- да се осъди община Valbonne да заплати съдебните разходи по настоящото дело.

Правни основания и основни доводи

Комисията сключва за 1998 и 1999 година с община Valbonne във Франция, с община Fermo в Италия и с Европейското обединение по икономически интереси ARCHI-MED, договор за изследвания и обучение по проект за взаимно обучение между кметството на Valbonne и провинция Di Ascoli Piceno, озаглавен „VALASPI MM 1027“.

Общините и ARCHI-MED между другото се задължават да представят окончателен доклад на Комисията. След като те не представят този доклад след официално предупреждение от Комисията, Комисията стига до извода, че страните не са изпълнили задълженията си по договора и разваля последния, като иска възстановяване на част от авансово изплатените суми от Комисията, увеличени с лихвите.

В условията на несъстоятелност на ARCHI-MED Комисията иска ответникът да бъде осъден да заплати дължимите суми, доколкото страните по договора отговарят съвместно и солидарно за неговото изпълнение.

Жалба, подадена на 23 юни 2008 г. — Konsum Nord/Комисия

(Дело T-244/08)

(2008/C 223/89)

Език на производството: шведски

Страни

Жалбоподател: Konsum Nord ekonomisk förening (Umeå, Швеция) (представител: U. Öberg, advokat)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени в неговата цялост Решение C(2008) 311 окончателен на Комисията от 30 януари 2008 г. относно държавната помощ, предоставена от Швеция на Konsum Jämtland ekonomisk förening,
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

С Решение от 30 януари 2008 година относно държавна помощ № C 35/2006 (предишен NN 37/2006), предоставена от Швеция на Konsum Jämtland, което се е сляло с жалбоподателя през 2006 г., Комисията установява, че продажбата от общината на Åre на части от незастроен парцел земя на цена от 2 милиона SEK вместо 6.6 милиона SEK, която е предложена от конкурента на Konsum Jämtland — Lidl, представлява държавна помощ, която противоречи на член 87 ЕО.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва, че при правното квалифициране на спорната продажба като държавна помощ Комисията е извършила поредица неправилни преценки, доколкото:

- Комисията установила неправилно, че продажбата не е на пазарни цени и така представлявала икономическа полза за Konsum Jämtland,
- Комисията не отчела факта, че продажбата е била част от поредица сделки със земя, осъществени между различни страни, целта на които била реализирането на подробен градоустройствен план на Åre,

— Комисията приела неправилно, че оправеното от конкурента Lidl предложение не било придружено от условия и било обвързващо и надеждно, и

— Комисията приложила погрешно принципа за частния инвеститор в пазарната икономика.

По-нататък жалбоподателят посочва, че Комисията не спазила собствените си насоки в Известие относно елементите на държавна помощ при продажбите на земя и сгради от публичните органи ⁽¹⁾ и не изпълнила задължението си за разследване, тъй като не проверила всички фактически обстоятелства.

Накрая жалбоподателят поддържа, че твърдяната държавна помощ нито нарушава конкуренцията, нито засяга търговията между държавите-членки.

⁽¹⁾ ОВ 1997 С 209, стр. 3.

Жалба, подадена на 20 юни 2008 г. — Iranian Tobacco/CXBP — Булгартабак АД (TIR 20 FILTER CIGARETTES)

(Дело T-245/08)

(2008/C 223/90)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Iranian Tobacco Company (Техеран, Иран) (представител: M. Beckensträter, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: АД Булгартабак Холдинг (София, България)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на първи апелативен състав от 11 април 2008 г. — R 708/2007-1, съобщено на 21 април 2008 г.
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разходи, които подлежат на възстановяване, включително тези по главното производство и тези на встъпилата страна,
- при условията на евентуалност, ако решението от 11 април 2008 г. и това от 7 март 2007 г. — 1414С — бъдат отменени, да се установи, че искането на встъпилата страна от 8 ноември 2005 г. е недопустимо.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: фигуративната марка „TIR 20 FILTER CIGARETTES“ за стоки от клас 34 (Марка на Общността № 400 804).

Притежател на марката на Общността: Жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на отмяната на марката на Общността: АД Булгартабак Холдинг.

Решение на отдела по заличаването: Обявяване отмяната на посочената марка на Общността.

Решение на апелативния състав: Отхвърляне на жалбата на жалбоподателя.

Изложени правни основания: Предпоставки за допустимост относно искането на „Булгартабак-холдинг“ АД, които е трябвало да бъдат разгледани служебно, не са били взети предвид, в разрез с общностното право, на Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾ и на други процесуални принципи.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 11; Специално издание на български език, глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 23 юни 2008 г. от Frantisek Doktor срещу Решение, постановено на 16 април 2008 г. от Съда на публичната служба по дело F-73/07, Doktor/Съвет

(Дело T-248/08 P)

(2008/C 223/91)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Frantisek Doktor (Братислава, Словакия) (представители: S. Rodrigues и C. Bernard-Glanz, avocats)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени съдебното решение, постановено на 16 април 2008 г. от Съда на публичната служба на Европейския съюз по дело F 73/07;
- да се уважат направените от жалбоподателя в първоинстанционното производство искания за отмяна и за обезщетение;

- да се осъди ответника в първоинстанционното производство да заплати всички съдебни разноски, свързани с жалбата за отмяна и с жалбата срещу първоинстанционното решение.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна на Решение на Съда на публичната служба (СПС) от 16 април 2008 г., постановено по дело Doktor/Съвет, F-73/07 за отхвърляне на жалбата, с която жалбоподателят иска, от една страна, отмяна на решението на Съвета относно уволнение на жалбоподателя в края на периода на неговия срок за изпитване и, от друга страна, искане за обезщетение за поправяне на вредите с професионален, материален и нематериален характер, които твърди, че е понесъл.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква, че СПС е: i) изопачил някои доказателства, по-специално като е основал много от изводите си върху неточна материална преценка на представените пред него материали по делото; ii) нарушил правото на защита на жалбоподателя, като не е взел предвид или като не е отговорил на много изложени пред него въпроси или доводи; и iii) допуснал две грешки при прилагане на правото във връзка с осъществяването от него тълкуване на общностното право относно правото на жалбоподателя да премине периода на изпитване при нормални условия и относно възможността в писмената фаза на производството пред общностните съдилища административната да допълни мотивите на засягащ интересите акт.

Жалба, подадена на 26 юни 2008 г. — Vion/CXBP (PASSION FOR BETTER FOOD)

(Дело T-251/08)

(2008/C 223/92)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Vion NV (Best, Нидерландия) (представител: A. Klinger, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на Четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 25 април 2008 г. (преписка R 562/2007-4);
- да се осъди CXBP да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „PASSION FOR BETTER FOOD“ за стоки от класове 5, 29 и 30 (заявка № 5 039 946).

Решение на проверителя: отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾, тъй като заявената марка разкрива достатъчен отличителен характер.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Иск, предявен на 26 юни 2008 г. — Associazione Giulleanidallajuve/Комисия

(Дело T-254/08)

(2008/С 223/93)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Associazione Giulleanidallajuve (Garibaldi, Италия) (представители: L. Misson, G. Ernes и A. Kettels, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

- да се установи неправомерното бездействие на Европейската комисия;
- да се разпреди на Комисията да упражни правомощията си и да отговори на жалбата, подадена от ищеца през м. май 2007 г.;
- да се събере цялата необходима за тази цел информация.

Правни основания и основни доводи

Ищецът изтъква, че Комисията не била изпълнила задължението си за действие, доколкото след отправена и за това поканена не изразила становище по подадената от ищеца пред Комисията през м. май 2007 г. жалба относно претендирани нарушения на членове 81 и 82 ЕО, извършени от Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), Union des associations européennes de football (UEFA) и Fédération Internationale de Football Association (FIFA).

Ищецът счита, че изпратеното му от Комисията писмо през м. май 2008 г., което е вследствие на поканата за действие и с

което се информира за хода на преписката му, не представлява изразяване на становище, доколкото писмото не съдържа отговор по същество на изразените от ищеца искания.

Освен това ищецът твърди, че в областта на конкуренцията всеки жалбоподател има право на задълбочено проучване на жалбата му от Комисията, както и на изразяване на мотивирано становище.

Жалба, подадена на 30 юни 2008 г. — Biotronik/CХВП

(Дело T-257/08)

(2008/С 223/94)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Biotronik Meß- und Therapiegeräte GmbH (Берлин, Германия) (представители: U. Sander и R. Böhm, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение № R 466/2007-4 на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 24 април 2008 г.,
- да се осъди ответникът да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Словна марка „BioMonitor“ за стоки и услуги от класове 9, 10 и 38, като впоследствие обхватът на стоките е ограничен до стоки от клас 10 (заявка № 4 556 023).

Решение на проверителя: Отказва регистрацията.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 40/94 ⁽¹⁾, тъй като на заявената марка не липсва отличителен характер, нито става дума за означение с описателен характер.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 30 юни 2008 г. — Rath/CXBP — Portela & Ca. (DIACOR)

(Дело T-258/08)

(2008/C 223/95)

*Език, на който е подадена жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Matthias Rath (Кейп Таун, Южна Африка)
(представители: U. Vogt, C. Kleiner и S. Ziegler, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Portela & Ca., SA (Mamede do Coronado, Португалия)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 30 април 2008 г. по преписка R 1630/2006-2 и
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски и, ако случаят е такъв, другата страна в производството пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „DIACOR“ за стоки и услуги от класове 5, 16 и 41

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Португалската регистрация № 137 311 на марка „DIACOL“ за стоки от клас 79, в съответствие с действащата към момента на регистрацията национална класификация на стоки

Решение на отдела по споровете: уважава възражението за всички спорни стоки от клас 5

Решение на апелативния състав: оставя жалбата без уважение

Изложени правни основания: (i) нарушение на член 22, параграф 6 от Регламент № 2868/95 ⁽¹⁾ на Комисията, тъй като няколко документа, представени от другата страна в производството пред апелативния състав, не са били на английски език и на жалбоподателя не е предоставен превод, за да прецени съдържанието на доказателството за използване; (ii) нарушение на член 43, параграфи 2 и 3 от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като апелативният състав неправилно приел, че другата страна в производството пред него е представила достатъчно доказател-

ства, за да докаже използването на по-ранната марка в Португалия за всички стоки, за които е била регистрирана, и (iii) нарушение на член 8, параграф 1 от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като между конфликтните марки няма нито зрителна, нито фонетична или идейна прилика, така че да се създава вероятност от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ 1995 г., L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Жалба, подадена на 3 юли 2008 г. — Indo Internacional/CXBP — Visual (VISUAL MAP)

(Дело T-260/08)

(2008/C 223/96)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Indo Internacional, SA (Sant Cugat del Vallès, Испания) (представители: X. Fàbrega Sabaté и M. Curell Aguilà, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Visual SA (Saint Apollinaire, Франция)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 15 април 2008 г. по преписка R 700/2007-1; и
- да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Словна марка „VISUAL MAP“ за услуги по клас 44 — заявка № 393 2936

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Другата страна в процедурата пред апелативния състав

Марка или знак, на който е направено позоваване: Френска регистрация на марка № 043 303 854 за словна марка „VISUAL“ за услуги по клас 44

Решение на отдела по споровете: Отхвърляне на цялото заявление за регистрация на марка на Общността

Решение на апелативния състав: Отхвърляне на жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1 от Регламент № 40/94 на Съвета, доколкото не съществува вероятност от объркване на конфликтните марки.

Жалба, подадена на 8 юли 2008 г. — Canon Communications/CXBП — Messe Düsseldorf (MEDTEC)

(Дело T-262/08)

(2008/C 223/97)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Canon Communications LLC (Los Angeles, Съединени щати) (представител: M. Mak, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Messe Düsseldorf GmbH (Düsseldorf, Германия)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 30 април 2008 година по преписка № R 817/2005-1; и
- да се осъдят СХВП и другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Canon Communications LLC

Марка на Общността, предмет на спора: Словна марка „MEDTEC“ за стоки и услуги от класове 16, 35 и 41

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Германска словна марка № 39 975 563 „Metec“ за стоки и услуги от класове 16, 35 и 41; международна словна марка № 752 637 „Metec“ за стоки и услуги от класове 16, 35 и 41

Решение на отдела по споровете: Уважава възражението по отношение на всички стоки и услуги

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Решението на апелативния състав трябва да бъде отменено на основание, че съществува голяма вероятност посочените във възражението национални марки да са нищожни; на допълнително основание, поради нарушение на член 8, параграф 1 от Регламент на Съвета № 40/94, тъй като не съществува никаква прилика между съответните услуги и следователно няма никаква опасност от объркване между конфликтните марки, или, алтернативно, тъй като съответните услуги не са сходни в достатъчна степен, за да позволят да се направи извода, че съществува опасност от объркване. Алтернативно следва да се посочи, че апелативният състав е допуснал грешка, като не е отчетел обстоятелството, че съответните потребители са високоспециализирани и следователно няма да допуснат объркване между марките. И накрая, като допълнително правно основание следва да се изтъкне, че апелативният състав е допуснал грешка, като не е отчетел обстоятелството, че другата страна в производството пред апелативния състав е толерира използването от жалбоподателя на въпросната общностна марка в продължение на повече от пет години.

Жалба, подадена на 7 юли 2008 г. — Becker Flugfunkwerk/CXBП — Harman Becker Automotive Systems (BECKER AVIONIC SYSTEMS)

(Дело T-263/08)

(2008/C 223/98)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Becker Flugfunkwerk GmbH (Rheinmünster, Германия) (представител: O. Griebenow, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Harman Becker Automotive Systems GmbH (Karlsbad, Германия)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени Решение на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 10 април 2008 г. по преписка R 398/2007-1; и
- Да се отхвърли възражение № В 484 503 срещу заявка за регистрация на марка на Общността № 1 829 563.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративната марка „BECKER AVIONIC SYSTEMS“ за стоки от клас 9, заявка за регистрация № 1 829 563

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Регистрация в Обединеното кралство № 1 258 929 на словната марка „BECKER“ за стоки от клас 9; регистрация в Германия № 1 039 843 на фигуративната марка „BECKER“ за стоки от клас 9; регистрация в Германия № 1 016 927 на фигуративната марка „BECKER“ за стоки от клас 37; регистрация във Финландия № 116 880 на словната марка „BECKER“ за стоки от клас 9; регистрация в Гърция № 82339 на словната марка „BECKER“ за стоки от клас 9; международна регистрация № 473 178 на словната марка „BECKER“ за стоки от клас 9

Решение на отдела по споровете: Уважава възражението по отношение на всички спорни стоки

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1 от Регламент № 40/94, тъй като липсва вероятност от обкръване между конфликтните марки.

Жалба, подадена на 4 юли 2008 г. — Германия/Комисия

(Дело T-265/08)

(2008/C 223/99)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: M. Lumma и адв. U. Karpenstein, Rechtsanwalt)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение на Комисията C(2008) 1690 окончателен от 30 април 2008 г. за намаляване на вноската от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) за операционна програма в региона по цел 1 на провинцията Thüringen във Федерална република Германия (1994-1999),
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С обжалваното решение Комисията е намалила финансовото участие, отпуснато от ЕФРР за операционната програма в региона по цел 1 на провинцията Thüringen във Федерална република Германия (1994-1999).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва четири правни основания.

На първо място, той изтъква, че Комисията не е схванала правилно важни факти във връзка с точка 2.1 от съответната операционна програма (мерки за подпомагане на малки и средни предприятия: подкрепа за производствените инвестиции).

На второ място, жалбоподателят посочва нарушение на член 24, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 4253/88 ⁽¹⁾, тъй като не била налице никаква нередност по смисъла на тази разпоредба. Във връзка с това, той посочва по-специално, че тази разпоредба на упълномощавала Комисията да извършва финансови корекции поради грешки на администрацията или поради системи за администриране и контрол, за които се твърди, че са незадоволителни.

Освен това жалбоподателят изтъква, че Комисията не е упълномощена по Регламент № 4253/88 да извършва обобщени финансови корекции, тъй като член 24 от него се прилагал спрямо конкретни случаи и изразени с цифри суми, а не спрямо хипотетични заключения за разкрита административна грешка поради системни административни недостатъци.

Най-накрая жалбоподателят изтъква, че дори да се изходи от допустимостта на обобщените финансови корекции, било налице нарушение на членове 23 и 24 от Регламент № 4253/88, тъй като обобщенията били погрешни. Във връзка с това се посочва, че Комисията не е трябвало да приеме никакви обобщения въз основа на изготвен от Сметната палата на Европейските общности анализ за слабостите в смисъл, че Комисията носела част от отговорността за своите критики и че оспорваните обобщения нарушавали принципа на пропорционалността.

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 г. за изпълнение на Регламент (ЕИО) № 2052/88 относно задачите на Структурните фондове, тяхната ефективност, както и координацията на дейностите на фондовете помежду им и с тези на Европейската инвестиционна банка, и на другите съществуващи финансови инструменти (ОВ L 374, 31.12.1988 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 11 юли 2008 г. — Италия/Комисия**(Дело T-274/08)**

(2008/C 223/100)

*Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподател: Италианска република (представител: S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени Решение на Комисията 2008/396/ЕО (нотифицирано под номер C(2008) 1711) от 30 април 2008 г. за уравниване на счетоводните сметки на разплащателните агенции в държавите-членки относно разходите, финансирани по Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) за финансовата 2007 година.

Правни основания и основни доводи

Италианската република оспорва решението, представляващо предмет на настоящото дело, в частта му, в която се начисляват лихвите върху средствата, които се поемат от бюджета на италианската държава по силата на член 32, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1290/05, и по-специално в частта, в която се осчетоводяват лихвите, считано от датата на недължимото плащане, върху сумите, които не са били възстановени в продължение на осем години от произнасянето на първоначалното административно или съдебно заключение, в хипотезата, когато пред националните юрисдикции има висящо съдебно производство, като 50 % от тези суми следва да се поемат от държавата-членка, а останалите 50 % — от бюджета на Общността.

В подкрепа на жалбата италианското правителство се позовава на нарушение на член 32, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1290/05. Тази разпоредба не трябвало да се тълкува в смисъл, че лихви следва да се начисляват в случай, когато възстановяването се оспорва по съдебен ред, както защото текстът на параграф 5 не предвижда това (за разлика от предвиденото в параграф 1), така и защото датата, от която текат лихвите, може да се определи едва след края на съдебното производство.

Жалба, подадена на 11 юли 2008 г. — Италия/Комисия**(Дело T-275/08)**

(2008/C 223/101)

*Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподател: Република Италия (представител: S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на Комисията от 30 април 2008 г. за уравниване на сметките на някои разплащателни агенции в Германия, Италия и Словакия по отношение на разходите, финансирани от секция „Гарантиране“ на Европейския фонд за ориентирание и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), за финансовата 2006 година, в частите, в които се изчисляват лихвите върху сумите, които трябва да се понесат от бюджета на италианската държава по смисъла на член 12, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1290/05 и по-специално в частта, в която се сумират лихвите, считано от датата на недължимо платеното, върху сумите, които не са били върнати, в срок от осем години от датата на първоначалния административен или съдебен установителен акт, ако е в ход висящо съдебно производство пред национална юрисдикция, като 50 % от тези сума следва да се понесат от бюджета на държавата-членка и 50 % от общностния бюджет.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи са подобни на посочените по дело T-274/08 Италия/република/Комисия.

Определение на Първоинстанционния съд от 10 юли 2008 г. — Jungbunzlauer и др./Комисия(Дело T-492/04) ⁽¹⁾

(2008/C 223/102)

Език на производството: немски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 82, 2.4.2005 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 16 юни 2008 г. — Кипър/Комисия(Дело T-87/08) ⁽¹⁾

(2008/C 223/105)

Език на производството: гръцки

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 7.6.2008 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 10 юли 2008 г. — Elini/CXBP — Rolex (Elini)(Дело T-67/06) ⁽¹⁾

(2008/C 223/103)

Език на производството: френски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 96, 22.4.2006 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 16 юни 2008 г. — Кипър/Комисия(Дело T-88/08) ⁽¹⁾

(2008/C 223/106)

Език на производството: гръцки

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 7.6.2008 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 9 юли 2008 г. — CityLine Hungary/Комисия(Дело T-237/07) ⁽¹⁾

(2008/C 223/104)

Език на производството: унгарски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 8.9.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 16 юни 2008 г. — Кипър/Комисия(Дело T-91/08) ⁽¹⁾

(2008/C 223/107)

Език на производството: гръцки

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 7.6.2008 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 16 юни 2008 г. — Кипър/Комисия(Дело T-92/08) ⁽¹⁾

(2008/C 223/108)

Език на производството: гръцки

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 7.6.2008 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 16 юни 2008 г. — Кипър/Комисия(Дело T-119/08) ⁽¹⁾

(2008/C 223/110)

Език на производството: гръцки

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 7.6.2008 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 16 юни 2008 г. — Кипър/Комисия(Дело T-93/08) ⁽¹⁾

(2008/C 223/109)

Език на производството: гръцки

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 7.6.2008 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 16 юни 2008 г. — Кипър/Комисия(Дело T-122/08) ⁽¹⁾

(2008/C 223/111)

Език на производството: гръцки

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 7.6.2008 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Определение на Съда на публичната служба (втори състав)
от 21 февруари 2008 г. — Vande Velde/Комисия

(Дело F-60/05) ⁽¹⁾

(Публична служба — Договорно нает служител — Прос-
рочена жалба — Явно недопустила жалба)

(2008/C 223/112)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Patricke Vande Velde (Linkebeek, Белгия)
(представител: L. Vogel, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители:
J. Currall и G. Berscheid)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Съвет на Европей-
ския съюз (представители: M. Arpio Santacruz и I. Sulce)

Предмет

Публична служба — От една страна, отмяна на Решението на Комисията, с което се отхвърля направеното искане от жалбо-
подателя, бивш служител със спомагателни функции, срещу
решението, с което се определя неговото класиране и възнагра-
ждение като договорно нает служител, както и, от друга страна,
искане за обезщетение за вреди (по-рано T-268/05)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустила.
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 229, 17.09.2005 г., стр. 30 (дело, първоначално регистрирано
пред Първоинстанционния съд на Европейските общности под номер
T-268/05 и препратено на Съда на публичната служба на Европей-
ския съюз с определение от 15.12.2005 г.).

Определение на Съда на публичната служба (втори състав)
от 21 февруари 2008 г. — Arana de la Cal/Комисия

(Дело F-63/05) ⁽¹⁾

(Публична служба — Договорно нает служител — Прос-
рочена жалба — Явно недопустила жалба)

(2008/C 223/113)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Miriam Arana de la Cal (Брюксел, Белгия)
(представител: L. Vogel, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители:
J. Currall и G. Berscheid)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Съвет на Европей-
ския съюз (представители: M. Arpio Santacruz и I. Sulce)

Предмет

От една страна, отмяна на решението на Комисията, с което се
отхвърля искането на жалбоподателката, която е бивш служител
със спомагателни функции, срещу решението за определяне на
нейната степен и на възнаграждението и като договорно нает
служител, а, от друга страна, искане за обезщетение (предишно
T-271/05)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустила.
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 229, 17.9.2005 г., стр. 31 (дело, което първоначално е
регистрирано пред Първоинстанционния съд на Европейските
общности под номер T-271/05 и е препратено на Съда на публичната
служба на Европейския съюз с Определение от 15.12.2005 г.).

**Определение на Съда на публичната служба (втори състав)
от 5 юни 2008 г. — Timmer/Сметна палата**(Дело F-123/06) ⁽¹⁾**(Публична служба — Длъжностни лица — Оценка —
Срок за обжалване — Ново фактическо обстоятелство
— Недопустимост)**

(2008/С 223/114)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marianne Timmer (Saint-Sauves-d'Auvergne, Франция) (представител: F. Rollinger, avocat)

Отговорник: Сметна палата на Европейските общности (представители: T. Kennedy, J.-M. Stenier и G. Corstens)

Предмет

От една страна отмяна на всички доклади за оценка на жалбоподателя, изготвени от г-н L., както и на свързаните с тях и/или произтичащите от тях решения, включително решението за назначаване на г-н L. и, от друга страна, искане за обезщетение.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 326, 30.12.2006 г., стр. 84.

**Определение на Съда на публичната служба (втори състав)
от 21 април 2008 г. — Boudova и др./Комисия**(Дело F-78/07) ⁽¹⁾**(Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване —
Класиране в степен — Служители със спомагателни
функции, назначени като длъжностни лица — Конкурси,
публикувани преди влизането в сила на новия правилник
— Увреждащ акт — Допустимост на жалбата)**

(2008/С 223/115)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Stanislava Boudova и др. (Люксембург, Люксембург) (представител: M.-A. Lucas, avocat)

Отговорник: Комисия на Европейските общности (представители: J. Currall и G. Berscheid)

Предмет

Отмяна на решението, с което се отхвърлят исканията за преразглеждане на класирането в степен на жалбоподателите — бивши служители със спомагателни функции, назначени като длъжностни лица след успешно преминаване на общ конкурс за степени B5/B4 — Искане за обезщетение.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 247, 20.10.2007 г., стр. 42.

**Определение на Съда на публичната служба (втори състав)
от 26 юни 2008 г. — Nijss/Сметна палата**(Дело F-108/07) ⁽¹⁾**(Публична служба — Длъжностни лица — Член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд — Кратко изложение на правните основания в жалбата — Липса на предварителна жалба — Явна недопустимост)**

(2008/С 223/116)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bart Nijss (Bereldange, Люксембург) (представител: F. Rollinger, avocat)

Отговорник: Сметна палата на Европейските общности (представители: T. Kennedy, J.-M. Stenier и G. Corstens)

Предмет на делото

Отмяна на решението на Сметната палата за подновяване на мандата на нейния генерален секретар за срок от шест години, който започва да тече от 1 юли 2007 г., и, при условията на евентуалност, отмяна на решение на ОН жалбоподателят да не бъде повишен в степен LA5 в рамките на процедурата за повишаване за 2004 г. след Решение на Първоинстанционния съд от 3 октомври 2006 г. по дело Nijss/Сметна палата (T-171/05)

Диспозитив на определението

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Осъжда г-н Nijs да заплати всички съдебни разноски.

(¹) ОВ С 22, 26.1.2008 г., стр. 56.

**Определение на Съда на публичната служба (втори състав)
от 26 юни 2008 г. — Nijs/Сметна палата**

(Дело F-136/07) (¹)

(Публична служба — Длъжностни лица — Предварителна жалба — Липса — Срок за обжалване — Закъснение — Явна недопустимост)

(2008/C 223/117)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bart Nijs (Bereldange, Люксембург) (представители: първоначално F. Rollinger, впоследствие F. Rollinger и A. Hertzog, avocats)

Ответник: Сметна палата на Европейските общности (представители: T. Kennedy, J.-M. Stenier и G. Corstens)

Предмет на делото

Отмяна, от една страна, на решението на органа по назначаването от 5 септември 2007 г. относно понижение на жалбоподателя в степен AD 9, стъпка 5 вследствие на дисциплинарно производство и, от друга страна, на решенията за отстраняване от длъжност, за образуване срещу него на административно разследване и за неповишаване в степен AD 11 през 2007 г. — Искане за обезщетение на неимуществени и имуществени вреди.

Диспозитив на определението

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Осъжда г-н Nijs да заплати всички съдебни разноски.

(¹) ОВ С 79, 29.3.2008 г., стр. 37.

Жалба, подадена на 29 май 2008 г. — Bernard/Европол

(Дело F-54/08)

(2008/C 223/118)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Marjorie Bernard (Хага, Нидерландия) (представител: P. de Casparis, avocate)

Ответник: Европейска полицейска служба (Европол)

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението на Европол за продължаване на договора на жалбоподателя само с минималния срок от 9 месеца.

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението от 31 юли 2007 г. за продължаване на договора на жалбоподателя само до 1 юни 2008 г., както и решението по жалбата от 29 февруари 2008 г.

— да се осъди Европол да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 30 юни 2008 г. — Klug/Европейска агенция по лекарствата

(Дело F-59/08)

(2008/C 223/119)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bettina Klug (Wiesbaden, Германия) (представител: S. Zickgraf, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска агенция по лекарствата

Предмет на производството

Отмяна на изготвения от ответника атестационен доклад за жалбоподателката за периода 31 декември 2004 г. до 31 декември 2006 г. и осъждане на ответника да заплати обезщетение за имуществени и неимуществени вреди

Искания на жалбоподателя

- да се установи, че изготвеният от ответника атестационен доклад за жалбоподателката за периода 31 декември 2004 г. до 31 декември 2006 г. е недействителен,
- да се установи, че непродължаването на трудовия договор на жалбоподателката е недействително,
- да се осъди ответникът да заплати на жалбоподателката обезщетение от 200 000 EUR,
- да се осъди ответникът да заплати на жалбоподателката обезщетение за неимуществени вреди от 35 000 EUR.

Жалба, подадена на 25 юни 2008 г. — Z/Комисия

(Дело F-60/08)

(2008/C 223/120)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Z (Брюксел, Белгия) (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Предмет и описание на производството

Отмяна на решението на Комисията да приложи към жалбоподателката, след становище на Комитета по инвалидност, предвидената в член 100 от УРДС условна клауза.

Искания на жалбоподателя

- да отмени решението на Комисията от 7 септември 2007 г. за определяне на условията за работа на жалбоподателката в качеството и на договорно нает служител със спомагателни функции, доколкото в него се предвижда прилагане на условната клауза, предвидена в член 100 от УРДС;
- да осъди Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски.

Определение на Съда на публичната служба от 13 февруари 2008 г. — Ghem/Комисия(Дело F-62/05) ⁽¹⁾

(2008/C 223/121)

Език на производството: френски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 229, 17.9.2005 г., стр. 31 (Дело, образувано първоначално в Първоинстанционния съд на Европейските общности под номер T-270/05 и препратено на Съда на публичната служба на Европейския съюз с определение от 15.12.2005 г.).

Определение на Съда на публичната служба от 2 април 2008 г. — S/Парламент(Дело F-64/07) ⁽¹⁾

(2008/C 223/122)

Език на производството: италиански

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 199, 25.8.2007 г., стр. 53.

Определение на Съда на публичната служба от 6 март 2008 г. — Gering/Europo1(Дело F-68/07) ⁽¹⁾

(2008/C 223/123)

Език на производството: нидерландски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 247, 20 октомври 2008 г., стр. 42.